การศึกษาปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์

ของ

อาสยา อังสุกราน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว
พฤษภาคม 2549

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

อาสยา อังสุกราน

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว
พฤษภาคม 2549

อาสยา อังสุกราน. (2549). *การศึกษาปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์, รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเรียน ด้านร่างกาย ด้านการเงิน ด้านสังคม และด้านครอบครัว ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ตามตัวแปร เพศ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพของครอบครัว และฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนวัยรุ่น เพศชายและเพศหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประเภทสหศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 1,985 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่แบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนวัยรุ่น แบบสอบถามปัญหาของนักเรียนวัยรุ่น แบบสอบถามความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น และแบบสอบถามแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูลได้แก่ การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การทดสอบรายคู่ LSD (Fisher's Least-Significant Difference)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครมีปัญหาโดยรวมในระดับน้อย ความต้องการโดยรวมของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครอยู่ในระดับมาก ส่วนแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2. นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาต่างกันและสถานภาพของครอบครัวต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่มีเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและฐานะทางเศรษฐกิจต่างกันมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศ ระดับการศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนนักเรียนที่มีสถานภาพของครอบครัว และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกันมีความต้องการไม่แตกต่างกัน

4. นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีแนวทางในการตอบสนองความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนที่มีเพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนนักเรียนที่มีสถานภาพของครอบครัว และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกันมีแนวทางในการตอบสนองความต้องการไม่แตกต่างกัน

A STUDY OF PROBLEMS, NEEDS AND NEED RESPONSE STRATEGIES OF ADOLESCENT STUDENTS IN BANGKOK

AN ABSTRACT

BY

ARSAYAR ANGSUKRAN

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Guidance and Counseling Psychology
at Srinakharinwirot University
May 2006

Arsayar Angsukran.(2006). ***A Study of Problems, Needs and Need Response Strategies of Adolescent Students in Bangkok***. Master Thesis, M.Ed. (Guidance and Counseling Psychology). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Prof. Dr. Pongpan Kirdpitak, Assoc. Prof. Chusri Wongrattana.

The purpose of this research were to study Bangkok adolescent students' problems, needs and need response strategies : academic achievement, physiological dimension, economical dimension, social dimension, and family dimension. The variables of the study were gender, grade level, academic achivement, family status, and family economic status. The population of the study were 1985 adolescent students in Bangkok. The instruments were the questionnaires of problems, needs and need response strategies. The data were analyzed by t-test for independent samples, One – Way ANOVA, matching test LSD (Fisher's Least – Significant Difference).

The research findings revealed as follows :

1. The total score of the adolescent students' problems revealed low, while the total score of their needs and need response strategies were high and average, respectively.

2. Statistically significant differences in the adolescent students' problems were found when grouped according to the difference in grade levels and family status at .05 level. Besides, significant differences in their problems were found when grouped according to the difference in their gender, academic achievement, and family economic status at .01 level.

3. Statistically significant differences in the adolescent students' needs were found when grouped according to the difference in their gender, grade levels, and academic achievement at .01 level. Non-significant differences in their needs were found when grouped according to the difference in their family status and family economic status.

4. Statistically significant differences in the adolescent students' need response strategies were found when grouped according to the differences in grade levels at .05 level. Besides, statistically significant differences in their need responses strategies were found when grouped according to the difference in their gender and academic achievement at .01 level. Non-significant differences in need response strategies were found when grouped according to their family status and their family economic status.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการ
ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร

ของ

อาสยา อังสุกราน

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.2549

.....ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์

(ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์)

.....กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ชูศรี วงศ์รัตนะ)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทา สู้รักษา)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์มณฑิรา จารุเพ็ง)

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย
จาก
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำในการจัดทำงานวิจัยนี้ทุกขั้นตอน และท่านทั้งสองยังเป็นแบบฉบับของอาจารย์ที่ทุ่มเทให้กับศิษย์และงานด้านวิชาการอย่างไม่เหน็ดเหนื่อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการและคณาจารย์โรงเรียนวัดอินทารามที่ให้ความอนุเคราะห์ผู้วิจัยในการพัฒนาเครื่องมือทางการวิจัยเป็นอย่างดี รวมถึงผู้อำนวยการและคณาจารย์โรงเรียนวัดนวลนรดิศ โรงเรียนวัดประดู่ในทรงธรรม โรงเรียนวัดรางบัว โรงเรียนราชวินิตมัธยม โรงเรียนมักกะสัน โรงเรียนวัดสังเวช โรงเรียนสตรีวิทยา 2 โรงเรียนบางกะปิ และโรงเรียนมัธยมวัดบึงทองหลางที่ให้ความอนุเคราะห์ผู้วิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ท้ายสุดผู้วิจัยขอขอบพระคุณ พ่อ แม่ พี่ น้อง และเพื่อนๆ ทุกคนที่ให้ทั้งกำลังกายและกำลังใจที่ดีเยี่ยมตลอดระยะเวลาที่ศึกษาและทำงานวิจัย

อาสยา อังสุกราน

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	**บทนำ**	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	4
	ตัวแปรที่ศึกษา	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	7
	กรอบแนวคิดทางการศึกษาค้นคว้า	7
2	**เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง**	8
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและความต้องการของวัยรุ่น	8
	ความหมายของวัยรุ่น	8
	พัฒนาการของวัยรุ่น	9
	ปัญหาของวัยรุ่น	12
	ทฤษฎีความต้องการ	18
	ความต้องการของวัยรุ่น	23
	แนวทางการตอบสนองต่อความต้องการของวัยรุ่น	27
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและความต้องการของวัยรุ่น	29
	งานวิจัยในประเทศ	29
	งานวิจัยต่างประเทศ	32
3	**วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า**	33
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	33
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	34
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	41

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
3	(ต่อ)	
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	41
4	**ผลการวิเคราะห์ข้อมูล**	42
	สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	42
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	42
	ผลการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล	43
5	**สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ**	104
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	104
	สมมติฐานของการวิจัย	104
	การวิเคราะห์ข้อมูล	105
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	106
	อภิปรายผล	109
	ข้อเสนอแนะทั่วไป	114
	ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	115
บรรณานุกรม		119
ภาคผนวก		123
ประวัติย่อผู้วิจัย		154

บัญชีตาราง

ตาราง **หน้า**

1 จำนวนประชากร..... 34
2 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง..... 35
3 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา..... 45
4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาของนักเรียน..... 47
5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการของนักเรียน..... 48
6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแนวทางในการตอบสนอง ความต้องการของนักเรียน..... 48
7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาของนักเรียนวัยรุ่น..... 49
8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น..... 53
9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานแนวทางในการตอบสนอง ความต้องการของนักเรียน..... 57
10 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยปัญหาของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ..... 61
11 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ..... 62
12 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยแนวทางในการตอบสนองความต้องการของ นักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ..... 63
13 ผลการเปรียบเทียบปัญหาของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ระดับการศึกษา..... 64
14 การเปรียบเทียบปัญหาด้านการเรียน จำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายคู่..... 65
15 การเปรียบเทียบปัญหาด้านการเงิน จำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายคู่..... 66
16 ผลการเปรียบเทียบความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา..... 68
17 การเปรียบเทียบความต้องการด้านการเรียน จำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่... 69
18 การเปรียบเทียบความต้องการด้านร่างกาย จำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายคู่... 70
19 การเปรียบเทียบความต้องการด้านการเงิน จำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายคู่.... 71

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง **หน้า**

20 ผลการเปรียบเทียบแนวทางในการตอบสนองความต้องการ ของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา..... 72

21 การเปรียบเทียบแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นด้าน การเรียน จำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายคู่..... 73

22 การเปรียบเทียบแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเงิน จำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายคู่..... 75

23 การเปรียบเทียบแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นด้านสังคม จำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายคู่..... 76

24 การเปรียบเทียบแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น ด้านครอบครัว จำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่..... 78

25 ผลการเปรียบเทียบปัญหาของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน..... 79

26 การเปรียบเทียบปัญหาด้านการเรียนจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายคู่... 80

27 การเปรียบเทียบปัญหาด้านร่างกายจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายคู่.... 80

28 การเปรียบเทียบปัญหาด้านการเงินจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายคู่..... 81

29 การเปรียบเทียบปัญหาด้านสังคมจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายคู่..... 82

30 การเปรียบเทียบปัญหาด้านครอบครัวจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายคู่.. 82

31 ผลการเปรียบเทียบความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน..... 83

32 การเปรียบเทียบความต้องการด้านการเรียนจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่..... 84

33 การเปรียบเทียบความต้องการด้านร่างกายจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่..... 84

34 การเปรียบเทียบความต้องการด้านสังคมจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่..... 85

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง **หน้า**

35 การเปรียบเทียบความต้องการด้านครอบครัวจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่..... 86

36 ผลการเปรียบเทียบแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน..... 87

37 การเปรียบเทียบแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่..... 88

38 การเปรียบเทียบแนวทางที่นักเรียนตอบสนองความต้องการด้านการเงิน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่..... 88

39 การเปรียบเทียบแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านสังคม จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่..... 89

40 ผลการเปรียบเทียบปัญหาของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครจำแนกตามสถานภาพของครอบครัว..... 90

41 การเปรียบเทียบปัญหาด้านการเงินจำแนกตามสถานภาพของครอบครัวเป็นรายคู่.... 91

42 การเปรียบเทียบปัญหาด้านครอบครัวจำแนกตามสถานภาพของครอบครัวเป็นรายคู่. 92

43 ผลการเปรียบเทียบความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานภาพของครอบครัว..... 93

44 ผลการเปรียบเทียบแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานภาพของครอบครัว..... 93

45 การเปรียบเทียบแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเรียน จำแนกตามสถานภาพของครอบครัว เป็นรายคู่..... 94

46 การเปรียบเทียบแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเงิน จำแนกตามสถานภาพของครอบครัว เป็นรายคู่..... 95

47 ผลการเปรียบเทียบปัญหาของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว..... 96

48 การเปรียบเทียบปัญหาด้านการเงิน จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว เป็นรายคู่..... 97

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
49	การเปรียบเทียบปัญหาด้านสังคมจำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน เป็นรายคู่	98
50	การเปรียบเทียบปัญหาด้านครอบครัวจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว เป็นรายคู่	99
51	ผลการเปรียบเทียบความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	100
52	การเปรียบเทียบความต้องการด้านการเรียนฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว เป็นรายคู่	101
53	การเปรียบเทียบความต้องการด้านการเงิน จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัวเป็นรายคู่	101
54	ผลการเปรียบเทียบแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นใน กรุงเทพมหานคร จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	102
55	การเปรียบเทียบแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเรียน จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นรายคู่	103
56	การเปรียบเทียบแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเงิน จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นรายคู่	104
57	การเปรียบเทียบแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านครอบครัว จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นรายคู่	105
58	ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามปัญหาของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร	136
59	ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร	137
60	ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามแนวทางในการตอบสนองความต้องการของ นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร	139

บทที่ 1
บทนำ

ภูมิหลัง

สังคมปัจจุบันมีความซับซ้อน ไม่ว่าจะเป็นด้านการเมือง การปกครอง สังคม วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ ซึ่งในภาวะเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นการแข่งขัน สร้างความมั่นคงในรายได้ของประชาชน ส่งผลให้สังคมไทยมีความเป็นวัตถุนิยมมากขึ้น นอกจากสังคมจะมีความซับซ้อนมากขึ้นแล้ว กระแสโลกาภิวัฒน์ที่หลั่งไหลเข้ามาในสังคมไทยอย่างต่อเนื่องก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในสังคม มีผลต่อการดำเนินชีวิตของคนในสังคม รวมถึงปัญหาทางสังคมที่มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น นอกจากนั้นการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่รวดเร็วยังก่อให้เกิดผลกระทบต่อวัยรุ่น ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์และค่านิยม (จรรยา เศรษฐบุตร; และคนอื่นๆ. 2541 : 1) ดังที่อาจารย์วัลลภ ตังคณานุรักษ์ (วัลลภ ตังคณานุรักษ์. 2543 : 7) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมของเยาวชนในปัจจุบันว่า เยาวชนในปัจจุบันนี้เรียนรู้เร็วมีรถด่วนขบวนต่างๆ ผ่านเข้ามาในชีวิตมาก รถด่วนที่พาอาหารแปลกๆ เข้ามา พาแฟชั่นสายเดี่ยว เกาะอกนุ่งสั้น และพาพวกรสนิยมในการเสพแบบแปลกๆ เช่นการฟังเพลงตะโกนทั้งวัน แบบนี้แหละที่พาวัฒนธรรมแบบใช้ชีวิตฟุ่มเฟือยมาก ใช้จ่ายแพง

วัยรุ่นเป็นช่วงเวลาของมนุษย์ที่ได้รับการเปรียบว่า เป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตเพราะเป็นช่วงที่เปลี่ยนจากวัยเด็กมาเป็นวัยผู้ใหญ่ มีการเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ จึงทำให้วัยรุ่นมีความขัดแย้งในใจ หรือเกิดความคับข้องใจ และความเครียดได้บ่อยๆ จึงก่อให้เกิดปัญหาในวัยรุ่น (ลักขณา สริวัฒน์. 2545 : 116) เมื่อเด็กเริ่มเข้าสู่วัยรุ่นเป็นต้นมา นอกจากเขาจะมีปัญหาส่วนตัวในด้านต่างๆ อันเป็นเหตุให้ตัวเขาเองต้องหาทางแก้ไขปัญหา และผู้ใหญ่อีกหลายฝ่ายที่จะต้องช่วยในการปรับตัวของเขาแล้ว บางครั้งปัญหาส่วนตัวของเขาก็ยังเป็นเหตุที่ก่อให้เกิดปัญหาสังคมอีกด้วย เพราะฉะนั้นเรามักจะได้ยินข่าวเกรียวกราวเกี่ยวกับเด็กวัยรุ่นทั้งในวงการสื่อมวลชน ในวงราชการ ตลอดจนในหมู่ประชาชนทั่วไป ไม่ว่าในกรุงหรือในชนบท ต่างก็ให้คำวิพากษ์วิจารณ์ถึงปัญหาของเด็กวัยนี้โดยทั่วกัน ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากการที่เด็กวัยรุ่นได้รวมกันเข้าเป็นแก๊ง มีทั้งเล็กและใหญ่ เที่ยวรังควานและก่อกวนแก๊งฝ่ายตรงข้าม หรือสันติสุขของประชาชน (สุชา จันทร์เอม. 2542 : 73)

วัยรุ่นเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่จะเป็นกำลังสำคัญ และมีบทบาทต่อการพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 จึงมีแนวคิดในการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความพร้อมทุกด้าน คือ สุขภาพอนามัย สุขภาพจิต ความสามารถพื้นฐาน การเตรียมอาชีพ และการมีงานทำ เพื่อให้ได้บุคคลที่มีคุณภาพ มีภูมิคุ้มกันต่อสภาพแวดล้อมของสังคมรอบข้าง โดยการจะ

บรรลุจุดประสงค์ได้นั้น จะต้องได้รับความร่วมมือจากสถาบันต่างๆ ในสังคม เช่น สถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา เป็นต้น (จรรยา เศรษฐบุตร; และคนอื่นๆ, 2541 : 1) การที่สถาบันต่างๆ เหล่านี้จะทำหน้าที่ช่วยเหลือวัยรุ่นให้ได้ผลดีนั้น จะต้องเข้าใจธรรมชาติของวัยรุ่น ทั้งในเรื่องปัญหาและความต้องการ เมื่อเข้าใจถึงปัญหาและความต้องการของวัยรุ่นก็จะสามารถช่วยเหลือและสนองตอบความต้องการวัยรุ่นได้ถูกต้อง

ความต้องการเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิต ความต้องการเป็นแรงขับ (Drive) แรงกระตุ้น (Urge) ความอยากได้ (Want) แรงจูงใจ (Motive) และความปรารถนา (Wish) ซึ่งความต้องการของแต่ละบุคคลนั้นจะแตกต่างกันไปตามเวลา และสถานที่ มนุษย์จะมีความต้องการไปตลอดชีวิต และมีการเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ ความต้องการบางอย่างมีมาตามธรรมชาติหรือติดตัวมาแต่กำเนิด แต่ความต้องการบางอย่างเกิดจากการเรียนรู้ และความต้องการก็เป็นแรงจูงใจให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา (สัมภาษณ์ แก้วอาภรณ์. 2530 : 4) มาสโลว์ ได้กล่าวถึงความต้องการของมนุษย์ไว้ว่า มนุษย์เรามีความต้องการจำเป็นอยู่ 5 ชนิด นอกจากความต้องการทางร่างกายแล้ว มนุษย์ยังมีความต้องการความปลอดภัย ความต้องการความรักและการเป็นเจ้าของ ความต้องการจะได้รับการยกย่อง และความต้องการตระหนักแท้ในตนเอง (ราศี ธรรมนิยม. 2539 : 2) เมื่อความต้องการเกิดกับผู้ใดแล้ว หากได้รับการตอบสนองก็ทำให้ชีวิตกลับเข้าสู่สมดุล แต่ถ้าไม่ได้รับการตอบสนองก็มักทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา ทั้งปัญหาทางกาย ทางอารมณ์ และการปรับตัวทางสังคม (ปราณี รามสูต. ,2528 : 46) วิธีที่สนองความต้องการมีหลายวิธี ถ้าใช้วิธีที่ถูกก็นับว่าหมดปัญหา เพราะเป็นวิธีที่สังคมยอมรับ แต่ถ้าใช้วิธีที่ไม่ถูกก็จะสร้างปัญหาและเพิ่มความทุกข์ให้กับตนเอง เพราะสังคมไม่ยอมรับ (อำไพ อินฟ้าแสง. 2524 : 14) ถ้าจะพิจารณาในแง่ความต้องการแล้ว จะพบว่า วัยรุ่นจะมีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความต้องการค่อนข้างเด่นชัด จะเห็นได้จากพฤติวัยรุ่นในสังคมที่ปรากฏอยู่เสมอในหน้าหนังสือพิมพ์ เช่น การยกพวกตีกัน รวมตัวกันเป็นกลุ่มใหญ่ ขี่มอเตอร์ไซค์ซิ่ง รวมถึงการทำร้ายร่างกาย ล้วนเป็นพฤติกรรมที่สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการการยอมรับ ความอยากมีชื่อเสียง อยากดัง อยากเด่น ซึ่งเป็นความต้องการวัยรุ่นทั้งสิ้น

จากสิ่งที่กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นว่าปัญหา ความต้องการและแนวทางในการตอบสนองความต้องการของวัยรุ่นมีความสำคัญต่อตัววัยรุ่นเองและบุคคลในสังคม ถ้าวัยรุ่นได้เข้าใจถึงปัญหาและความต้องการของตนเองและบุคคลในวัยเดียวกัน จะทำให้วัยรุ่นหาทางแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการนั้นๆ นอกจากนี้ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่นเมื่อเข้าใจถึงปัญหา ความต้องการและแนวทางในการตอบสนองความต้องการของวัยรุ่นแล้ว จะได้หาแนวทางช่วยเหลือให้วัยรุ่นใช้วิธีตอบสนองความต้องการอย่างถูกต้องและเหมาะสม

จากการที่ผู้วิจัยได้เข้าฟังสัมมนาเกี่ยวกับ ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ สื่อ หรือใครที่สร้างปัญหาให้แก่เด็ก และเยาวชน ผู้วิจัยพบว่าพฤติกรรมของเด็ก และเยาวชนที่ผู้ใหญ่เห็นว่าเป็นปัญหา แต่สำหรับตัวเด็ก และเยาวชนนั้นเห็นว่าสิ่งที่ผู้ใหญ่เห็นว่าเป็นปัญหาของเด็ก และเยาวชนนั้นบางสิ่งก็ไม่ได้เป็นปัญหาของตนเอง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในเรื่องของปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการของวัยรุ่น

ผู้วิจัยได้สำรวจเบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีปัญหาคล้ายกัน แต่มีความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการที่แตกต่างกันออกไป

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในปัจจุบันว่ามีปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการอย่างไร จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพของครอบครัว และ ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว โดยจะศึกษากับนักเรียนวัยรุ่นเพศชายและเพศหญิง ที่กำลังศึกษาในช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประเภทสหศึกษา กรุงเทพมหานคร ซึ่งผลจากการศึกษาครั้งนี้จะได้แนวทางในการช่วยเหลือและตอบสนองต่อความต้องการของวัยรุ่นอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนวัยรุ่นต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ตามตัวแปร เพศ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพของครอบครัว และ ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว
3. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ตามตัวแปร เพศ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพของครอบครัว และ ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว
4. เพื่อเปรียบเทียบแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ตามตัวแปร เพศ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพของครอบครัว และ ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะช่วยให้ผู้ปกครอง ครู และผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ได้ทราบถึงปัญหา ความต้องการของนักเรียน และแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการช่วยเหลือนักเรียนในการเผชิญปัญหา และความต้องการตลอดทั้งวิธีการตอบสนองความต้องการได้อย่างถูกต้องเหมาะสม นอกจากนี้ยังช่วยให้นักเรียนเข้าใจถึงปัญหา และความต้องการของตนเอง และของ ผู้ที่อยู่ในวัยเดียวกัน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนเพศชาย และเพศหญิง ที่กำลังศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนเพศชาย และเพศหญิง ที่กำลังศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 1,985 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 เพศ

1.2 ระดับการศึกษา

1.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.4 สถานภาพของครอบครัว

1.5 ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหา หมายถึง อุปสรรค และความรู้สึกไม่สบายใจ ความวิตกกังวลคับข้องใจ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ

1.1 ปัญหาด้านการเรียน หมายถึง อุปสรรค และความรู้สึกไม่สบายใจ ความวิตกกังวลเกี่ยวกับ เนื้อหาวิชาที่เรียน บรรยากาศในชั้นเรียน ความสามารถในการเรียน สื่อการสอนของครู

1.2 ปัญหาด้านร่างกาย หมายถึง ความรู้สึกไม่สบายใจ ความวิตกกังวลเกี่ยวกับ น้ำหนักของตนเอง ส่วนสูงของตนเอง รูปร่างของตนเอง

1.3 ปัญหาด้านการเงิน หมายถึง อุปสรรค และความรู้สึกไม่สบายใจ ความวิตกกังวลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่ไม่เพียงพอ ค่าใช้จ่ายในการซื้ออุปกรณ์การเรียน และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

1.4 ปัญหาด้านสังคม หมายถึง อุปสรรค และความรู้สึกไม่สบายใจ ความวิตกกังวลเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับเพื่อน ได้แก่ การได้รับการยอมรับในกลุ่มเพื่อน การขัดแย้งกับเพื่อน และความสัมพันธ์กับครู ได้แก่ การพูดจาสื่อสารกับครู การเข้าพบครูเพื่อขอคำปรึกษา

1.5 ปัญหาด้านครอบครัว หมายถึง อุปสรรค และความรู้สึกไม่สบายใจ หรือความวิตกกังวลเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัว ได้แก่ ความขัดแย้งกับบุคคลในครอบครัว การดูแลเอาใจใส่ของบุคคลในครอบครัว การทำกิจกรรมร่วมกันของบุคคลในครอบครัว

2. ความต้องการ หมายถึง ความประสงค์ ความรู้สึกอยากได้ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ

2.1 ความต้องการด้านการเรียน หมายถึง ความประสงค์ ความรู้สึกอยากได้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียน บรรยากาศในชั้นเรียน ความสามารถในการเรียน สื่อการสอนของครู

2.2 ความต้องการด้านร่างกาย หมายถึง ความประสงค์ ความรู้สึกอยากได้เกี่ยวกับน้ำหนักของตนเอง ส่วนสูงของตนเอง รูปร่างของตนเอง

2.3 ความต้องการด้านการเงิน หมายถึง ความประสงค์ ความรู้สึกอยากได้ เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่ไม่เพียงพอ ค่าใช้จ่ายในการซื้ออุปกรณ์การเรียน และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

2.4 ความต้องการด้านสังคม หมายถึง ความประสงค์ ความรู้สึกอยากได้เกี่ยวกับความสัมพันธ์กับเพื่อน ได้แก่ การได้รับการยอมรับในกลุ่มเพื่อน การขัดแย้งกับเพื่อน และความสัมพันธ์กับครู ได้แก่ การพูดจาสื่อสารกับครู การเข้าพบครูเพื่อขอคำปรึกษา

2.5 ความต้องการด้านครอบครัว หมายถึง ความประสงค์ ความรู้สึกอยากได้เกี่ยวกับความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัว ได้แก่ ความขัดแย้งกับบุคคลในครอบครัว การดูแลเอาใจใส่ของบุคคลในครอบครัว การทำกิจกรรมร่วมกันของบุคคลในครอบครัว

3. แนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียน หมายถึง สิ่งที่นักเรียนประพฤติ ปฏิบัติเมื่อมีความต้องการในด้านต่างๆ แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ

3.1 แนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเรียน หมายถึง การประพฤติ ปฏิบัติเมื่อมีความต้องการเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่เรียน บรรยากาศในชั้นเรียน ความสามารถในการเรียน สื่อการสอนของครู

3.2 แนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านร่างกาย หมายถึง การประพฤติ ปฏิบัติเมื่อมีความต้องการเกี่ยวน้ำหนักของตนเอง ส่วนสูงของตนเอง รูปร่างของตนเอง

3.3 แนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านด้านการเงิน หมายถึง การประพฤติ ปฏิบัติเมื่อมีความต้องการเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่ไม่เพียงพอ ค่าใช้จ่ายในการซื้ออุปกรณ์การเรียน และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

3.4 แนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านสังคม หมายถึง การประพฤติ ปฏิบัติ เมื่อมีความต้องการเกี่ยวกับเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับเพื่อน ได้แก่ การได้รับการยอมรับในกลุ่มเพื่อน การขัดแย้งกับเพื่อน และความสัมพันธ์กับครู ได้แก่ การพูดจาสื่อสารกับครู การเข้าพบครูเพื่อขอคำปรึกษา

3.5 แนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านครอบครัว หมายถึง การประพฤติ ปฏิบัติเมื่อมีความต้องการเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัว ได้แก่ ความขัดแย้งกับบุคคลในครอบครัว การดูแลเอาใจใส่ของบุคคลในครอบครัว การทำกิจกรรมร่วมกันของบุคคลในครอบครัว

4. นักเรียนวัยรุ่น หมายถึง นักเรียนเพศชาย และเพศหญิง ที่กำลังศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมจนถึงภาคเรียนสุดท้ายก่อนภาคเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

5.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง นักเรียนที่ได้ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป

5.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง หมายถึง นักเรียนที่ได้ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.00 – 2.99

5.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง นักเรียนที่ได้ผลการเรียนสะสมต่ำกว่า 2.00

6. สถานภาพของครอบครัว หมายถึง สภาพการใช้ชีวิตร่วมกันของบิดา มารดาของนักเรียน ได้แก่ บิดามารดาอยู่ด้วยกัน บิดามารดาแยกกันอยู่ บิดามารดาหย่าร้างกัน บิดาเสียชีวิต และมารดาเสียชีวิต

7. ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง รายได้รวมของบิดา มารดา หรือรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน ซึ่งแบ่งออกเป็น

7.1 ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวอยู่ในระดับสูง หมายถึง ครอบครัวที่มีรายได้รวมของบิดา มารดา หรือรายได้ของผู้ปกครองสูงกว่า 15,000 บาทต่อเดือน

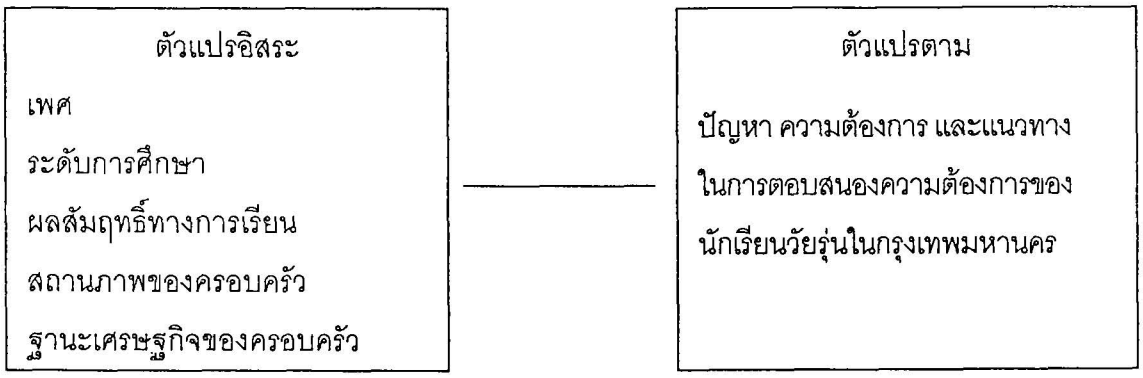
7.2 ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง หมายถึง ครอบครัวที่มีรายได้รวมของบิดา มารดา หรือรายได้ของผู้ปกครองอยู่ระหว่าง 8,000 – 14,999 บาท ต่อเดือน

7.3 ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวอยู่ในระดับต่ำ หมายถึง ครอบครัวที่มีรายได้รวมของบิดา มารดา หรือรายได้ของผู้ปกครองต่ำกว่า 8,000 บาท ต่อเดือน

สมมติฐานทางการศึกษาค้นคว้า

นักเรียนที่มี เพศ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพครอบครัว และฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว ต่างกัน มีปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดของการศึกษาค้นคว้า

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและความต้องการของวัยรุ่น
   - 1.1 ความหมายของวัยรุ่น
   - 1.1 พัฒนาการของวัยรุ่น
   - 1.2 ปัญหาของวัยรุ่น
   - 1.3 ทฤษฎีความต้องการ
   - 1.4 ความต้องการของวัยรุ่น
   - 1.5 แนวทางการตอบสนองต่อความต้องการของวัยรุ่น
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและความต้องการของวัยรุ่น
   - 2.1 งานวิจัยในประเทศ
   - 2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและความต้องการของวัยรุ่น

1.1 ความหมายของวัยรุ่น

เฮอร์ล็อค (Hurlock. 1973 : 2) ได้อธิบายว่า วัยรุ่น ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า adolescence มีรากศัพท์เดิมมาจากภาษาลาตินว่า adolescere ซึ่งมีความหมายว่า เจริญเติบโต หรือเจริญเติบโตไปสู่วุฒิภาวะ

วัยรุ่น หมายถึง วัยที่เชื่อมระหว่างการเป็นเด็กกับการเป็นผู้ใหญ่ อันเป็นระยะที่ต้องปรับพฤติกรรมวัยเด็กไปสู่พฤติกรรมแบบผู้ใหญ่ที่สังคมนั้นยอมรับ เด็กวัยรุ่นจึงไม่ใช่เป็นเพียงการเจริญเติบโตทางด้านร่างกาย แต่หมายถึงการเจริญเติบโตทางสังคมซึ่งอยู่ในกรอบของวัฒนธรรมของแต่ละที่ (พรพิมล เจียมนาครินทร์. 2539 : 11; อ้างอิงจาก Dusek. 1987 : 4 – 5)

สุชา จันทร์เอม (2542 : 73) กล่าวว่า วัยรุ่น คือ วัยที่เข้าสู่วุฒิภาวะทางเพศอย่างสมบูรณ์และพร้อมที่จะเป็นพ่อแม่ได้ เป็นระยะที่มีการเปลี่ยนแปลงของร่างกายและเป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต

ฉลองรัฐ อินทรีย์; และคนอื่นๆ. (2527 : 24) กล่าวว่า วัยรุ่น คือ ผู้ที่อยู่ในวัยระหว่างเริ่มเป็นหนุ่มเป็นสาว (Puberty) และกำลังจะเริ่มเป็นผู้ใหญ่ (Young Adulthood) โดยเฉลี่ยวัยรุ่นจะมีอายุประมาณ 10 – 20 ปี

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า วัยรุ่น หมายถึง วัยหัวเลี้ยวหัวต่อระหว่างการเป็นเด็กกับผู้ใหญ่ มีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านร่างกาย สมอง อารมณ์ และสังคม รวมถึงการปรับพฤติกรรมวัยเด็กไปสู่วัยผู้ใหญ่

1.2 พัฒนาการของวัยรุ่น

พรพิมล เจียมนาครินทร์ (2539 : 41 – 95) ได้กล่าวถึงพัฒนาการของวัยรุ่นซึ่งแบ่งได้เป็น 4 ด้าน สรุปได้ดังนี้

1. พัฒนาการทางร่างกาย

พัฒนาการทางด้านร่างกาย ปรากฏการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในร่างกายของเด็กวัยรุ่นส่วนใหญ่เกิดจากการทำงานของต่อมไร้ท่อ (Ductless Gland) ซึ่งจะเริ่มทำหน้าที่ผลิตฮอร์โมนอันจะมีผลต่อพฤติกรรมและพัฒนาการของเด็กมาก โดยทั่วไปการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวสามารถแยกเป็นสองส่วนได้ คือ การเปลี่ยนแปลงภายในร่างกาย

1.1 การเปลี่ยนแปลงภายนอกร่างกาย

โดยปกติเด็กวัยรุ่นชายจะมีวุฒิภาวะทางร่างกายช้ากว่าเด็กวัยรุ่นหญิงทำให้พัฒนาการของลักษณะเพศขั้นที่สองจะเกิดขึ้นช้ากว่าเด็กหญิง กล่าวได้ว่า พัฒนาการทางร่างกายของเด็กวัยรุ่นเฉพาะช่วงตอนต้นเป็นไปอย่างรวดเร็วในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกระดูก แขน ขา มือ เท้า นั่นคือ พัฒนาการทางด้านความสูง น้ำหนัก แต่อวัยวะดังกล่าวเติบโตไม่สัมพันธ์กันจนดูเก้งก้างไม่ได้สัดส่วน ต่อมเหงื่อขับเหงื่อออกมามากเนื่องจากรูขุมขนขยาย เริ่มมีกลิ่นตัว เริ่มมีสิวขึ้นบนใบหน้าทั้งในเด็กหญิง และเด็กชาย ลักษณะเพศขั้นที่สอง (Secondary Sex Characteristics) ของเด็กชายและเด็กหญิงจะมีการเจริญเติบโตไปตามเพศของตนเอง โดยมีลักษณะการมองเห็นได้ดังนี้

1.1.1 การเปลี่ยนแปลงของเสียง การเปลี่ยนแปลงของเสียงในเด็กชายเกิดจากการกระตุ้นของฮอร์โมนเทสโตสเตอโรนที่กล่องเสียง เมื่อกล่องเสียงโตขึ้นเสียงของเด็กชายจะแตก และแหบพร่ามากขึ้น โดยปกติเสียงจะเริ่มเปลี่ยนเมื่ออายุประมาณ 13 – 14 ปี และจะเริ่มแตกห้าวเมื่ออายุประมาณ 16 – 18 ปี หลังจากอายุ 20 ปีไปแล้ว เด็กจะเริ่มบังคับเสียงได้ จะเริ่มมีเสียงนุ่มนวลขึ้น อายุเฉลี่ยของเสียงแตกพร่าในเด็กชายที่สำรวจในปี ค.ศ. 1749 เกิดในราวอายุประมาณ 18 ปี และต่อมาเปลี่ยนเป็นอายุประมาณ 13.5 ปี ในปัจจุบัน ส่วนเด็กหญิงจะเริ่มมีเสียงแหลมเล็กขึ้น

1.1.2 การเปลี่ยนแปลงของกล้ามเนื้อและกระดูก ในเด็กวัยรุ่นชาย ช่วงไหล่จะเริ่มกว้าง และมีกล้ามเนื้อมากขึ้น นมจะใหญ่ขึ้น อย่างที่เรียกกันว่า "นมแตกพาน" ความสูงเฉลี่ยของเด็กวัยรุ่นชายอายุประมาณ 17 – 18 ปี จะมีร่างกายสูงชะลูดและมีกล้ามเนื้อเป็นมัดๆ มากกว่าผู้หญิงในวัยเดียวกัน เนื่องจากฮอร์โมนเอสโตรเจนทำให้เกิดการเพิ่มพูนของไขมันใต้หนังมากขึ้น ในขณะที่ฮอร์โมนเทสโตสเตอโรนจะกระตุ้นความเจริญเติบโตของกล้ามเนื้อ ในเรื่องความสูงนี้ โดยปกติเด็กผู้ชาย

จะสูงกว่าเด็กผู้หญิงประมาณ 2 นิ้วในวัยเด็กแต่พอย่างเข้าสู่วัยรุ่นตอนต้น ความสูงของ เด็กหญิงจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เมื่ออายุระหว่าง 12 – 16 ปี และเด็กชายจะกลับมีส่วนสูงมากกว่า เด็กหญิงเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นตอนปลาย (18 – 20 ปี) อาจกล่าวได้ว่า เด็กหญิงโดยเฉลี่ยจะต่ำกว่าเด็กชายประมาณ 6 นิ้ว และจะมีส่วนสูงคงตัวเมื่ออายุประมาณ 18 ปี และจะหยุดสูงเมื่ออายุประมาณ 20 – 21 ปี เด็กชายจะสูงกว่าเด็กหญิงไปอีกเรื่อยๆ จนอายุประมาณ 25 ปี ส่วนด้านน้ำหนัก ทั้งเด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงจะมีน้ำหนักที่ได้สัดส่วนกับความสูง แม้จะเป็นสัดส่วนที่ไม่สมบูรณ์ก็ตาม โดยปกติเมื่อเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น ผู้หญิงจะมีน้ำหนักมากกว่าผู้ชายประมาณ 1 กิโลกรัม แต่ต่อมาผู้ชายจะมีน้ำหนักมากกว่าเมื่ออยู่ในระยะวัยรุ่นตอนปลาย ในเด็กวัยรุ่นหญิงจะมีสะโพกผาย ทรวงอกขยายและเอวคอด

1.1.3 การมีขนขึ้นตามร่างกาย หนวด เครา และขนเป็นปรากฏการณ์สำคัญในวัยรุ่นชาย เพราะการเปลี่ยนแปลงระยะแรกของเด็กหนุ่มจะมองเห็นไม่ชัดเจนเหมือนการเติบโตของเต้านมของเด็กสาว หนวดจะเริ่มมองเห็นได้ที่ตรงมุมของริมฝีปากบนในลักษณะของขนบางๆ อ่อนนุ่มก่อนต่อไปจะดกดำ แข็งและหนาขึ้นเป็นหนวดเห็นได้ชัดเจน ขนที่ปรากฏต่อมาจะมีมากขึ้นที่แก้มส่วนบน และที่ใต้ริมฝีปากล่าง และกลายเป็นเคราดกที่คางในที่สุด ขนตามตัวก็จะเริ่มมีมากขึ้น ขนหน้าอกจะงอกงามต่อไปอีก 10 ปี หรือกว่านั้น นอกจากนั้น ยังเกิดมีขนขึ้นบริเวณอวัยวะเพศ และรักแร้ด้วย ส่วนเด็กวัยรุ่นหญิงนั้น โดยปกติเพศหญิงจะไม่มีขนดกเหมือนเพศชาย แต่อาจมีในบางรายที่ได้รับจากพันธุกรรม จะปรากฏขนอ่อนเหนือริมฝีปาก และตามแขนขา แต่จะไม่ปรากฏให้เห็นชัดเจนเท่าเด็กชาย

1.1.4 การเปลี่ยนแปลงของอวัยวะสืบพันธุ์ ทั้งเด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงจะมีขนาดของอวัยวะสืบพันธุ์ภายนอกที่สมบูรณ์ แต่การทำงานของอวัยวะเพศจะยังไม่สมบูรณ์พร้อมต่อการสร้างชีวิตใหม่ อวัยวะสืบพันธุ์ของเพศชายคือการเติบโตของต่อมอัณฑะ ซึ่งเกิดจากการกระตุ้นของฮอร์โมนชนิดหนึ่งก่อนและตามด้วยฮอร์โมนเทสโตสเตอโรน ในเวลาต่อมาระดับของฮอร์โมนเทสโตสเตอโรนที่มีมาขึ้นจะกระตุ้นการเจริญขององคชาต (Penis) และส่วนของอวัยวะสืบพันธุ์อื่นๆ ของผู้ชาย เช่น ต่อมลูกหมาก ถุงพักน้ำกาม ท่อน้ำอสุจิ ก่อนอายุวัยรุ่นเด็กชายจะไม่มีน้ำกามหลั่งออกมา เพราะต่อมลูกหมากและถุงพักน้ำกามยังไม่ทำงานจนกว่าจะได้รับการกระตุ้นเพียงพอจากฮอร์โมนเพศ โดยปกติ เด็กชายจะเริ่มมีการเจริญเติบโตของอวัยวะเพศเมื่ออายุเฉลี่ย 11.6 ปี และอวัยวะเพศจะเจริญเท่าขนาดผู้ใหญ่เมื่ออายุประมาณ 14.9 ปี แต่บางคนอาจมีการเจริญเติบโตทางเพศเร็วมาก คือในระยะเวลา 1 ปี ในขณะที่บางคนใช้เวลาเกือบ 5.5 ปีกว่าจะโตเต็มที่

1.2 การเปลี่ยนแปลงภายในร่างกาย

1.2.1 ระบบการย่อยอาหาร เมื่ออยู่ในระยะวัยรุ่น ส่วนของลำไส้จะยาว และกลมมากขึ้น ผนังลำไส้จะเพิ่มความหนาและความแข็งแรงทำให้ย่อยอาหารได้มากขึ้น กระเพาะอาหารขยายใหญ่ขึ้น ตับซึ่งมีหน้าที่ผลิตน้ำดีออกมาทำให้ไขมันในอาหารละลาย จะมีน้ำหนักและเพิ่มความยาว

มากขึ้นทำให้ผลิตน้ำย่อยมากขึ้น สิ่งเหล่านี้เองที่เป็นสาเหตุทำให้เด็กวัยรุ่นรับประทานจุและหิวบ่อย มีการรับประทานจุบจิบ และมีความต้องการอาหารมากกว่าวัยอื่น

1.2.2 ระบบหมุนเวียนของโลหิต ช่วงอายุ 17 – 18 ปี เป็นช่วงที่หัวใจเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วมาก ผนังเส้นเลือดของหัวใจจะเพิ่มความยาว และความหนามากขึ้น

1.2.3 ระบบการหายใจ ความสามารถในการทำงานของปอดในเด็กวัยรุ่นหญิงจะได้มาตรฐานเมื่ออายุประมาณ 17 ปี ส่วนเด็กวัยรุ่นชายจะมีพัฒนาการช้ากว่าเล็กน้อย

1.2.4 ระบบการทำงานของต่อมไร้ท่อ จำนวนต่อมไร้ท่อทั้งหมดที่มีอยู่จะมีอิทธิพลต่อพัฒนาการของเด็กวัยรุ่นอย่างมากต่อมเหล่านี้จะทำงานเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยจะเริ่มทำหน้าที่ผลิตฮอร์โมนอันจะมีผลต่อพฤติกรรมและพัฒนาการของเด็ก

1.2.5 ต่อมเพศ (Gonads) ในเพศชายคืออัณฑะ ในเพศหญิงคือรังไข่ ต่อมนี้จะไม่ทำงานในวัยเด็กเล็ก ฮอร์โมนจากรังไข่ในเด็กหญิงจะทำงานเร็วกว่าต่อมอัณฑะในเด็กชาย ถ้าต่อมทั้งสองนี้ทำงานล่าช้า เด็กจะมีลักษณะเป็นเด็กตลอดเวลา แต่ถ้ามีฮอร์โมนเพศมากเกินไปก็จะทำให้เป็นหนุ่มสาวเร็ว ฮอร์โมนกระตุ้นการทำงานของต่อมเพศจะเสริมสร้างลักษณะทางเพศเบื้องต้น (Primary Sex Characteristics) คือกระตุ้นให้รังไข่ผลิตไข่ และกระตุ้นให้อัณฑะผลิตอสุจิ และยังทำให้ขนาดของอวัยวะเพศเจริญมากขึ้น นอกจากนี้ยังเสริมสร้างลักษณะเพศภายนอก (Secondary Sex Characteristics) เช่นการมีหนวดเคราในเด็กชาย และการมีหน้าอก สะโพกผายในเด็กหญิง เป็นต้น

1.2.6 ต่อมไทมัส (Thymus Gland) อยู่เหนือหัวใจ จะทำงานตอนระยะวัยเด็กมีหน้าที่ควบคุมไม่ให้เด็กมีความต้องการทางเพศเร็วเกินไป และพอเข้าสู่วัยรุ่นต่อมนี้จะหายไป

1.2.7 ต่อมไพนีล (Pineal Gland) ตำแหน่งของต่อมอยู่ใกล้กับมันสมอง ต่อมนี้จะทำงานในวัยเด็กเช่นเดียวกันกับต่อมไทมัส และจะทำงานช้าลงเมื่อเข้าสู่วัยหนุ่มสาว

2. พัฒนาการทางอารมณ์

อารมณ์ของวัยรุ่นเป็นผลเนื่องมาจากวัยแรกรุ่น และอาจทวีความรุนแรงขึ้นบ้าง ความรู้สึกของเด็กจะเป็นแบบตรงไป ตรงมา เปิดเผย ไม่สามารถเก็บความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบได้ เด็กวัยรุ่นยังมีความเคลือบแคลงสงสัยตนเองในเรื่องต่างๆ อยู่ ในบางสถานการณ์จะมีพฤติกรรมแสดงความเป็นคนมีเหตุมีผล แต่บางครั้งก็มีพฤติกรรมทำตามใจตัวเอง เป็นเหตุให้เกิดความสับสน และขาดความเชื่อมั่นในตัวเอง

3. พัฒนาการทางสังคม

เมื่อเด็กเข้าสู่วัยรุ่นจะมีการเปลี่ยนแปลงที่เกิดกับเจตคติ และพฤติกรรมทางสังคมทุกอย่าง วัยรุ่นต้องการอิสระเสรีภาพในด้านการคบเพื่อน การเที่ยวเตร่ เมื่อวัยรุ่นรู้สึกว่าตัวเองขาดความมั่นใจ พวกเขาจะชดเชยความรู้สึกนั้นด้วยการหันเข้าหาเพื่อน เด็กวัยรุ่นมักมีพฤติกรรมต่อต้านและไม่ค่อยอยากสนทนากับสมาชิกในบ้านแต่อยากคุยกับเพื่อนมากกว่า

4. พัฒนาการทางสติปัญญา

นักจิตวิทยาหลายคนที่พยายามศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาการทางสติปัญญาของมนุษย์และมีความเห็นตรงกันว่า สติปัญญาของมนุษย์จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ระหว่างอายุ 18 – 20 ปี และยังพบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างสติปัญญาของเด็กกับตัวแปรอื่นอีกหลายตัว ได้แก่

4.1 ปฏิสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว เช่น ความรัก ความผูกพัน การดูแลเอาใจใส่เด็กในบ้านเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยทำให้เด็กมีพัฒนาการทางสติปัญญาสูงหรือต่ำได้

4.2 วัฒนธรรมในสังคมไทยมีการอบรมสั่งสอนให้เชื่อฟังผู้ใหญ่ ไม่ให้เถียงต่อปากต่อคำ ไม่ขัดแย้งเมื่อผู้ใหญ่ให้ข้อคิดเห็น สิ่งเหล่านี้มีส่วนทำให้เด็กไทยไม่ค่อยมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมีพัฒนาการด้านต่างๆ ช้ากว่าเด็กทางยุโรปและอเมริกา

4.3 ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว จากสถิติพบว่าการตายของเด็กทารกมักเกิดขึ้นในครอบครัวที่มีรายได้ต่ำมากกว่าครอบครัวที่มีรายได้สูง ยิ่งกว่านั้น เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า และมีอัตราการก่ออาชญากรรมสูงกว่าครอบครัวที่มีรายได้สูง

4.4 ขนาดของครอบครัว จากการสำรวจและทดสอบโดยทั่วไปพบว่า เด็กที่มาจากครอบครัวขนาดเล็กจะมีสติปัญญาสูงกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวขนาดใหญ่ ทั้งนี้เพราะครอบครัวขนาดเล็กดูแลเอาใจใส่ลูกหลานในครอบครัวได้ดีกว่าครอบครัวขนาดใหญ่ นอกจากนี้แล้วยังพบอีกว่า เด็กในรุ่นลูก หลาน เหลน จะมีสติปัญญาสูงกว่ารุ่นพ่อ รุ่นปู่ ทั้งนี้เนื่องมาจากผลกระทบของสิ่งแวดล้อม

1.3 ปัญหาของวัยรุ่น

ช่วงวัยรุ่นเป็นช่วงของชีวิตที่ถือได้ว่ายุ่งยากสับสนมากที่สุด มีปัญหามากกว่าวัยอื่นๆ ปัญหานั้นเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติบ้าง เด็กวัยรุ่นเองก่อให้เกิดแก่ตนบ้าง คนอื่นและสิ่งแวดล้อมมาทำให้เกิดปัญหาบ้าง ตัวเด็กวัยรุ่นเองส่วนหนึ่งเขาก็มองตัวเขาเองว่าเขาเป็นคนมีปัญหา สังคมส่วนหนึ่งก็มองวัยรุ่นว่าเป็นวัยที่มีปัญหาเช่นเดียวกัน

ประยูรศรี มณีสร (2535 : 173 – 175) ได้แบ่งปัญหาของวัยรุ่น ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเรียน ได้แก่ เบื่อหน่ายการเรียน ไม่ชอบโรงเรียน หนีเรียน เรียนแย่ลงกว่าเดิม และเรียนได้คะแนนดีกว่าเดิม

2. ปัญหาความเปลี่ยนแปลงอันสืบเนื่องมาจากพัฒนาการด้านต่างๆ ของเด็ก ได้แก่ พัฒนาการด้านร่างกาย เช่น ไม่มีความรู้เรื่องการมีประจำเดือน ไม่คุ้นเคยกับการมีประจำเดือน อับอายที่มีประจำเดือน พัฒนาการด้านอารมณ์ เช่นควบคุมอารมณ์ให้คงที่ไม่ได้ เบื่อเพื่อนหรือเบื่อคนรอบข้าง มีความเครียด พัฒนาการทางด้านสังคม เช่น มีมารยาทไม่เหมาะสม เห็นแก่ตัว ไม่มีน้ำใจ ออกเที่ยวเตร่ การปรับตัวไม่ดีทางสังคม การมีพฤติกรรมและบุคลิกภาพที่ไม่เหมาะสม

นอกจากนี้ อุไร สุมาริธรรม (2545 : 89 – 111) ได้กล่าวถึงปัญหาของวัยรุ่น ดังนี้

1. ปัญหาด้านร่างกาย วัยรุ่นเป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกายอย่างรวดเร็ว เด็กจึงมักเกิดปัญหาในด้านความกังวลใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กวัยรุ่นที่เจริญเติบโตเร็วหรือช้ากว่าคนอื่นๆ เด็กวัยรุ่นมักจะกังวลว่ารูปร่างของตนจะไม่เหมาะสม นอกจากนี้วัยรุ่นยังกังวลเกี่ยวกับความสวยงามของใบหน้า การรู้สึกว่าตนเองไม่สวย ไม่หล่อ หน้าเป็นสิวจึงเป็นสิ่งที่ทำให้วัยรุ่นขาดความมั่นใจมาก

2. ปัญหาด้านเพศ เมื่อเด็กเข้าสู่วัยรุ่น ร่างกายจะเจริญเติบโตถึงวุฒิภาวะทางเพศ ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกความต้องการทางเพศ และการคิดฝันในเรื่องเพศ เด็กวัยรุ่นจึงมักจะเกิดปัญหากังวลใจในเรื่องเหล่านี้ หากผู้ใหญ่ได้พูดคุยให้เด็กฟัง ให้คำปรึกษา ให้ข้อมูลที่ถูกต้องในเรื่องเพศ เด็กวัยรุ่นก็จะไม่ต้องกังวลใจ และไม่ก่อให้เกิดปัญหาการไปเสาะแสวงเรียนรู้จากเพื่อน จากสื่อที่มีกันอยู่เกลื่อนกลาดและโดยส่วนใหญ่จะเป็นสื่อที่ยั่วยุกามารมณ์ สร้างความต้องการของเด็กให้มากขึ้น อยากรู้อยากลองยิ่งขึ้น อันนำไปสู่การตอบสนองทางเพศที่ก่อปัญหาให้กับชีวิตตามมา

3. ปัญหาด้านการเรียน ช่วงวัยรุ่นเป็นระยะที่เด็กต้องเอาจริงเอาจังกับการเรียนอย่างมาก เพื่อที่จะค้นหาความสามารถ ความถนัดของตนเอง รวมทั้งการเตรียมพร้อมสำหรับที่จะวางรากฐานทางอาชีพด้วย การเรียนในระดับมัธยมศึกษาจึงเป็นการเรียนที่มีความยากและลึกซึ้งมากขึ้น เด็กวัยรุ่นต้องใช้ความพยายามมากขึ้นกว่าเมื่อเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา เด็กจึงมักจะมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน กลัวการสอบ กลัวเรียนได้ไม่ดี และหากเด็กไม่ประสบความสำเร็จในด้านการเรียนก็จะยิ่งทำให้เกิดปัญหาในแง่ของการไม่มีความสุขในการเรียนมากยิ่งขึ้น

4. ปัญหาด้านความประพฤติ เด็กวัยรุ่นอาจมีพฤติกรรมหลายอย่างซึ่งไม่เป็นที่พอใจของผู้ใหญ่ ซึ่งหากไม่ก่อให้เด็กปรับตัวเข้ากับสังคมได้ยากหรือไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ตนเอง ผู้อื่นหรือสิ่งแวดล้อมก็ยังไม่ถือว่าเป็นปัญหา แต่สำหรับเด็กวัยรุ่นที่เข้าข่ายมีปัญหาด้านความประพฤติมักจะมีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความก้าวร้าว เกเร อันธพาลหรือชอบกระทำในสิ่งที่ขัดต่อระเบียบกฎเกณฑ์หรือความสงบเรียบร้อยของสังคม บางรายที่รุนแรงก็มีการกระทำที่เข้าข่ายการกระทำผิดตามกฎหมายของบ้านเมือง

5. ปัญหาการทะเลาะวิวาทระหว่างกลุ่ม โดยทั่วไปแล้วปัญหาการทะเลาะวิวาทระหว่างกลุ่ม มักจะพบเห็นกันอยู่บ่อยๆ ในกลุ่มเด็กวัยรุ่นชาย การทะเลาะวิวาทมักจะเริ่มจากมีการวิวาทเป็นการส่วนตัวก่อน เมื่อเกิดเจ็บใจจึงไปเล่าให้เพื่อนฝูงฟัง เพื่อนก็เกิดความโกรธแค้นไปด้วย ทำให้เกิดการทะเลาะวิวาทระหว่างกลุ่ม ซึ่งอาจจะเป็นระหว่างกลุ่มในโรงเรียนหรือในชุมชนเดียวกัน การทะเลาะวิวาทระหว่างกลุ่มต่างโรงเรียนหรือต่างชุมชน เด็กวัยรุ่นจึงมักใช้วิธียกพวกเข้าตะลุมบอนกัน หากใครในกลุ่มที่ไม่ให้ความร่วมมือในการยกพวกเข้าตะลุมบอนอีกฝ่ายหนึ่งก็จะสร้างความไม่พอใจให้กับกลุ่ม เด็กวัยรุ่นบางคนแม้บางครั้งไม่อยากช่วย แต่ก็ต้องยอมทำเพื่อให้เพื่อนในกลุ่มยอมรับ เด็กที่เกิดการทะเลาะวิวาทแบบยกพวกตีกันนี้ส่วนใหญ่จะเป็นพวกที่ต้องการการยอมรับจากกลุ่มมาก เด็กเหล่านี้มักมีปัญหาเกี่ยวกับความเข้าใจในตนเอง มีความสับสนในบทบาทของตนเอง ไม่รู้ทิศทางในอนาคต ไม่มีจุดยืนของตนเอง จึงมักคล้อยตามหรือยอมตามกลุ่มได้ง่าย

6. ปัญหาด้านอารมณ์และสุขภาพจิต เด็กวัยรุ่นเป็นระยะที่มีการเปลี่ยนแปลงและการปรับตัวด้านต่างๆ เป็นอย่างมาก วัยนี้จึงมีลักษณะอารมณ์ที่มีความแรงและความไวมาก นั่นคือมีอารมณ์อ่อนไหวไปตามสิ่งต่างๆ ได้ง่ายและมาก อาทิ โกรธง่าย กังวลง่าย เครียดง่าย เสียใจได้ง่าย เหตุเหล่านี้ส่งผลให้เด็กวัยนี้อาจเกิดปัญหาทางอารมณ์และสุขภาพจิตได้ง่าย บางครั้งผู้ใหญ่อาจเห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อย แต่สำหรับวัยรุ่นอาจนำไปสู่การเกิดปัญหาทางอารมณ์รุนแรงและนำไปสู่ปัญหาสุขภาพจิตและปัญหาอื่นๆ ตามมาได้ เช่น เมื่อเด็กเกิดการขัดแย้งกับพ่อแม่ เกิดความโกรธ ความเสียใจ อาจถึงกับหนีออกจากบ้าน หรือฆ่าตัวตายได้

7. ปัญหาการฆ่าตัวตาย วัยรุ่นเป็นช่วงที่อารมณ์รุนแรง ควบคุมอารมณ์ยังไม่ได้จึงนำไปสู่การทำสิ่งต่างๆ โดยไม่ยั้งคิดได้ง่าย การฆ่าตัวตายของวัยรุ่นอาจมีสาเหตุชักนำต่างๆ อาทิ ความเครียด ความกดดันทางการเรียน ความท้อแท้เกี่ยวกับอนาคตที่ดูสิ้นหวัง การทนต่อความผิดหวังไม่ได้ การมีปัญหาความสัมพันธ์ของครอบครัวที่ทำให้เด็กรู้สึกถูกทอดทิ้ง โดดเดี่ยว อ้างว้าง ไม่มีใครเข้าใจ หรือน้อยอกน้อยใจครอบครัว มุมมองของความตายในความคิดของวัยรุ่นและของผู้ใหญ่มีความแตกต่างกัน การตายของเด็กวัยรุ่นหมายถึงการได้อิสรภาพเหมือนการหนีออกจากบ้าน พวกเขาอาจโกรธพ่อแม่และทำลงไปเพื่อให้พ่อแม่เสียใจ หรือทำไปเพราะต้องการลงโทษตัวเอง การฆ่าตัวตายจึงเป็นปมปัญหาที่ซับซ้อน

8. ปัญหายาเสพติด เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่คึกคะนอง มีความอยากรู้อยากลองสูง อีกทั้งการเปลี่ยนแปลงในตนเองด้านต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดปัญหาในการปรับตัวอยู่มาก รวมถึงภาวะรุมเร้าจากความกดดันของปัจจัยอื่นๆ จึงนำไปสู่การใช้สารเสพติดได้ง่าย

ลักขณา สริวัฒน์ (2545 : 116 – 120) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมที่เป็นปัญหาที่เด่นชัดของวัยรุ่นไว้ดังนี้

1. พฤติกรรมก้าวร้าว เป็นพฤติกรรที่ทำให้ผู้อื่นได้รับความเดือดร้อน เพราะการก่อเรื่องต่างๆ ตามความต้องการของตนเองโดยไม่คำนึงถึงความเดือดร้อนที่จะเกิดกับผู้อื่น พฤติกรรมก้าวร้าวดังกล่าวแสดงออกได้หลายรูปแบบ เช่น การทะเลาะวิวาท ชกตี เตะต่อย ทำลายข้าวของ หรือพูดจาไม่สุภาพ

2. พฤติกรรมชอบขโมย เด็กพวกนี้มีนิสัยชอบหยิบฉวยสิ่งของผู้อื่นมาเป็นของตัวเองทั้งๆ ที่ตนมีของสิ่งนั้นอยู่แล้ว หรือบางครั้งเกิดความต้องการทันทีจึงหยิบฉวยของคนอื่น เด็กอาจจะขโมยเพราะความยากจน หรือเพื่อนกลั่นแกล้งให้เดือดร้อน

3. พฤติกรรมหนีโรงเรียน หมายถึง พฤติกรรมของเด็กที่มีสภาพเป็นนักเรียนแต่ไม่ไปโรงเรียนโดยปราศจากเหตุผลอันควร หรืออาจไปโรงเรียนแต่ไม่ยอมเข้าห้องเรียนโดยหลบอยู่ตามที่ต่างๆ ในโรงเรียน หรืออาจมั่วสุมกันกับเพื่อนในที่ลับตา หรือไปสถานเริงรมย์ หรือแหล่งอบายมุข หรือแหล่งยาเสพติด การหนีโรงเรียนมักจะเกิดกับเด็กที่โตแล้วส่วนใหญ่มักเป็นเด็กวัยรุ่นที่มีปัญหา ไม่ว่าจะเป็นปัญหาทางครอบครัว หรือปัญหากับครู ส่วนมากพ่อแม่ ผู้ปกครองหรือครู มักจะเหมาเอาว่าเด็กพวกนี้เป็นเด็กที่ไม่รักดีเหลือขอ แต่โดยแท้จริงแล้วเด็กมีปัญหาอันเนื่องมาจากสภาพแวดล้อมซึ่งนับเป็นสาเหตุที่สำคัญสาเหตุหนึ่ง

4. พฤติกรรมอันธพาล หมายถึง พวกที่มีความประพฤติที่เป็นภัยต่อศีลธรรมจรรยา และความสงบสุข เช่น รุกรานคนอื่น ทำร้าย เล่นการพนัน ใช้กิริยาวาจาหยาบคาย ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เป็นภัยต่อสังคมและตนเอง เป็นสาเหตุนำไปสู่การเป็นอาชญากร ซึ่งอาการเริ่มแรกจะแสดงออกโดยการหนีโรงเรียน เมื่อสืบประวัติจะพบว่าเป็นคนโมโหร้าย ปัสสาวะรดที่นอน และมีปัญหาทางจิตใจ อารมณ์ฯลฯ

5. พฤติกรรมที่มีแนวโน้มทางรักร่วมเพศ หมายถึง พฤติกรรมของเด็กที่ไม่สนใจเพศตรงกันข้าม.มีพฤติกรรมที่ตรงกันข้ามกับเพศจริง ไม่ว่าจะเป็นความประพฤติหรือการแต่งกาย จะเป็นลักษณะที่ตรงกันข้ามกับเพศจริง และหันมาสนใจในเพศเดียวกัน

วิทยา นาควัชระ (2544 : 216 – 222) ได้แบ่งลักษณะของปัญหาวัยรุ่นออกเป็น 3 ชนิด ดังนี้

1. ปัญหาที่เกิดจากตัวของวัยรุ่นเองในขณะนั้น (Self Originated Aspect) ปัญหาเหล่านี้ได้แก่ ปัญหาที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในช่วงของความเป็นวัยรุ่น เนื่องจากวัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกาย จิตใจ สังคม เชาวน์ปัญญา อารมณ์ และทางเพศ วัยรุ่นจะเกิดความว้าวุ่นใจกับปัญหาการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ เช่น เขาจะกังวลกับสิวบนใบหน้าของเขา หนวดเคราที่เริ่มขึ้นมา ประจำเดือนที่เพิ่งมี เป็นต้น

รวมทั้งปัญหาทางจิตใจที่ไม่สามารถจะแบ่งความรู้สึกระหว่างเพื่อนกับพ่อแม่ ปัญหาความอยากเด่น อยากมีชื่อเสียง ทำให้เขาอยากแต่งกายแปลกๆ เรียกร้องความสนใจ ปัญหาที่เขาไม่สามารถหาเงินมาจับจ่ายใช้สอยในเรื่องของการแต่งกายหรือการเที่ยวเตร่ของเขาได้ ปัญหาเรื่องการเรียนที่เริ่มยากขึ้น ปัญหาการปรับตัวในกลุ่มเพื่อนที่โตขึ้นและมีความต้องการที่ซับซ้อนขึ้น ปัญหาเรื่องทางเพศทั้งกับเพื่อนเพศเดียวกัน กับเพื่อนต่างเพศ หรือกับตัวเอง ฯลฯ

เหล่านี้เป็นคำถาม เป็นปัญหาที่วัยรุ่นเฝ้าเพียรถามตัวเองอยากได้คำตอบ อยากได้รับการแนะนำช่วยเหลือ แต่เขาก็ไม่สามารถจะหาคำตอบหรือแนะนำได้จากที่ใด อาจจะมาจากการไม่กล้าถาม ไม่รู้ว่าจะถามอย่างไร ขาดความมั่นใจในตัวเองซึ่งจะมีมากขึ้นในช่วงนั้น

2. ปัญหาที่เกิดจากสังคมมองวัยรุ่นว่ามีปัญหา (Social Response Aspect) มาจากการเปลี่ยนแปลง พ่อ แม่ หรือผู้ใหญ่ไม่เข้าใจ และมองดูว่าสิ่งเหล่านั้นเป็นปัญหา ตัวอย่างต่างๆ ซึ่งพบได้บ่อยเช่น

วัยรุ่นไว้ผมยาว แต่งตัวแปลกๆ ผู้ใหญ่มองว่าเป็นฮิปปี้ หรือเป็นเด็กมีปัญหา ที่แท้จริงคือ เด็กต้องการความแปลกใหม่อยากเด่น หรือเลียนแบบดารา ถ้าผู้ใหญ่เข้าใจเสีย ยืดหยุ่นให้เขาทำได้บ้างและเลียนแบบคนอื่นๆ ที่น่าเลียนแบบได้บ้าง เขาก็จะค่อยๆ เลิกราไปเอง

วัยรุ่นอยากเด่น อยากเล่นดนตรี สนใจการเรียนน้อยลงไป ผู้ใหญ่ก็คิดว่ามีปัญหาไม่อยากเรียน ความจริงวัยรุ่นอยากเรียน แต่อยากเด่นมากกว่า ถ้าผู้ใหญ่เห็นใจยืดหยุ่นได้ก็ไม่เกิดปัญหา

วัยรุ่นอยากมีเพื่อนมากๆ ทั้งชายและหญิง อยากมีกิจกรรมสังคมในกลุ่มของเขา ถ้าหากผู้ใหญ่ไม่เข้าใจก็จะนึกว่าวัยรุ่นไฝ่หาเพศสัมพันธ์ อาจพูดประชดประชัน ที่แท้แล้ววัยรุ่นเป็นแต่เพียงต้องการศึกษาถึงความแตกต่างของความรู้สึกต่างๆ ทั้งกับตัวเองกับเพื่อนเพศเดียวกัน และกับเพื่อนต่างเพศ ถ้าพ่อ แม่เข้าใจให้ความสนใจ และอนุญาตให้มีกิจกรรมอยู่ในขอบเขตได้ ก็จะไม่กลายเป็นปัญหา

ทุกวันนี้ผู้ใหญ่มักจะมองความปกติหลายๆ อย่างของวัยรุ่นว่าเป็นปัญหา และพยายามพูดกรอกหูอยู่ทุกวันว่าสิ่งเหล่านั้นคือปัญหาไม่ว่าจะเป็นแฟชั่นการแต่งกาย การเต้นรำ การอยากคบเพื่อน ฯลฯ

3. ปัญหาที่เกิดจากปฏิกิริยาต่อต้านของวัยรุ่นที่มีต่อสังคม (Reaction Aspect) ปัญหานี้เป็นปัญหาที่ร้ายแรง และเป็นปัญหาที่ยากต่อการแก้ไข เป็นปัญหาที่เห็นได้เด่นชัด ถ้าหากไม่เข้าใจกลไกของปัญหามาตั้งแต่ข้อ 1 และข้อ 2 แล้ว การช่วยป้องกันแก้ไขปัญหาข้อที่ 3 นี้แทบจะไม่ได้ผลเลย

วัยรุ่นจะเกิดปฏิกิริยา (Reaction) เมื่อเขาคิดว่าผู้ใหญ่ หรือสังคมไม่เข้าใจเขา สิ่งที่เขาจะกระทำ หรือแสดงออกมานั้นจึงเป็นไปในลักษณะของการต่อต้านกฎเกณฑ์หรือผู้ใหญ่ หรือเป็นการประชดตัวเองเพราะคิดว่าผู้ใหญ่ไม่เข้าใจเขา แล้วเขาคงเป็นคนเลว เพราะฉะนั้นจึงทำเลวให้มากไปเลย

การทำประชดนี้พบได้มาก และบ่อยในวัยรุ่นเนื่องจากเป็นวัยที่ยังไม่มีความยั้งคิดที่ดี การใช้เหตุผลเป็นไปค่อนข้างยาก อารมณ์ของความเป็นเด็กยังมีอยู่มาก พลังงานความคิด และพลังงานฝ่ายกายมีมาก ปฏิกิริยาหรือการทำประชดนี้จึงค่อนข้างรุนแรงมากกว่าเด็กๆ หรือผู้ใหญ่จะลงมือกระทำ

วัลลภา อิสรียวงศ์ (2530 : 152 – 154) ได้แบ่งสาเหตุของพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของเด็กวัยรุ่นดังนี้

1. เกิดจากตัวเด็กเอง

1.1 อาหาร การขาดอาหารหรือได้อาหารไม่พอเพียงกับความต้องการของร่างกายที่กำลังเจริญเติบโต ทำให้มีอารมณ์หงุดหงิด

1.2 ปัญหาโรคทางกายเฉพาะตัว เช่น เด็กที่เป็นโรคเรื้อรัง เช่น โรคไต โรคหัวใจ อัมพาต โรคกระดูก โรคปอด มักมีสภาพอารมณ์ ความคิด การตัดสินใจ นิสัยแปลกไปจากเด็กที่สมบูรณ์แข็งแรงได้

1.3 ความพิการหรือความบกพร่องทางบุคลิกภาพ เช่น การไม่สมประกอบ มือเท้าหรืออวัยวะบางส่วนแปลกไปจากบุคคลทั่วไป ทำให้เกิดปมด้อย และสร้างพฤติกรรมปัญหาได้เพื่อให้เป็นปมเด่นกลบปมด้อยของตนเสีย

1.4 ความกดดันและผิดปกติของอารมณ์เพศเป็นสาเหตุของการก่อคดีความผิด ซึ่งในปัจจุบันถือว่าเป็นสถิติของความผิดสูงมากที่เราพบเห็นได้จากข่าวประจำวัน

2. เกิดจากความบีบคั้นทางใจนับจากสภาพแวดล้อมใกล้ชิด คือ ครอบครัวและภาวะสังคมรอบตัวที่เกี่ยวข้อง เช่น

2.1 สภาพครอบครัวยุ่งเหยิง พ่อแม่ไม่ปรองดองกัน ทะเลาะเบาะแว้งเป็นนิจระหว่างบุคคลในครอบครัว

2.2 ครอบครัวแตกแยกพ่อแม่แยกทางกัน หรือพ่อแม่ที่ไม่เข้าใจลูกไม่ให้ความรัก ความอบอุ่นอย่างเพียงพอ เด็กถูกทอดทิ้งหรือปล่อยปละละเลยไปตามยถากรรม ย่อมจะมีส่วนผลักดันให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเกิดขึ้นได้

2.3 ความบีบคั้นที่ได้รับมีมากมาย นับจากพ่อแม่ไม่มีเวลาสนใจ เอาใจใส่ลูก เด็กจะว้าเหว่เมื่อโตเข้าสู่วัยรุ่น ขาดหลักยึดของการที่ได้แบบฉบับของเพศหญิงหรือชายที่ตนจะได้อาศัยเป็นตัวแบบ โรงเรียนมีบทบาทอย่างมากต่อความกดดันทางใจให้วัยรุ่น เช่นบุคลิกภาพของครูในลักษณะที่นักเรียนไม่กล้าปรับทุกข์ขอเป็นที่พึ่งได้ กิจกรรมของโรงเรียนเคร่งครัดมากเกินไป สภาพบีบคั้นเช่นนี้เป็นสาเหตุสำคัญสาเหตุหนึ่งของการแสดงพฤติกรรมไม่เหมาะสมของเด็ก

3. เกิดจากการสนองตอบความต้องการขั้นมูลฐานของเด็ก เด็กที่ได้รับการตอบสนองความต้องการขั้นมูลฐานอย่างไม่พอเพียงนั้น ย่อมจะทำให้เกิดความคับข้องใจและจะแสดงพฤติกรรมเบี่ยงเบนต่างๆ เช่น อาจก้าวร้าว รุกราน รุนแรง ซึ่งจะเป็นพฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับได้

4. สภาพแวดล้อมที่เด็กได้รับ เช่น สภาพที่ตั้งของบ้าน โรงเรียน เด็กขาดตัวอย่างที่ดี และจะถูกชักนำไปในทางเสื่อมเสียได้ง่าย จากการสำรวจพบว่าเยาวชนที่กระทำความผิดสู่ศาลคดีเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มักมาจากแหล่งเสื่อมโทรมราวร้อยละ 80

5. กลุ่มเพื่อน จากการศึกษาพบว่าสาเหตุส่วนใหญ่ของเด็กที่กระทำผิดมักมาจากกลุ่มเพื่อน การทำตามค่านิยมของกลุ่มในทางที่ผิดเป็นสาเหตุสำคัญของการกระทำความผิดของวัยรุ่นได้มาก เพราะวัยรุ่นถือเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องพยายามให้ตนเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม

6. สภาพเศรษฐกิจ ภาวะเศรษฐกิจในครอบครัวและชุมชนที่ทรุดโทรม เป็นมูลเหตุใหญ่ที่สุดของคดีอาชญากรวัยรุ่น จะเห็นได้ว่า คดีการทำผิดของเยาวชนทางด้านการชิงทรัพย์เป็นคดีที่มีสถิติสูงที่สุดกว่าคดีอื่นๆ มาโดยตลอด การที่เด็กถูกจับฐานลักทรัพย์มากที่สุด เนื่องมาจากปัญหาความยากจน ครอบครัวมีรายได้น้อยไม่พอกับรายจ่าย คนในครอบครัวได้รับความกดดันเนื่องจากไม่สามารถหาสิ่งมาสนองความต้องการได้เพียงพอ ประกอบกับแรงผลักดันของสังคมด้วยการยอมรับความเด่น การมีหน้ามีตาได้ชื่อเสียงจากความมั่งมีเป็นเกณฑ์ สังคมผู้ใหญ่ที่ยอมรับกับสภาพเช่นนี้เป็นตัวอย่างที่สร้างปัญหาให้กับวัยรุ่นที่ยากจน แม้บางคนไม่ถึงกับขาดแคลนมากนักก็มักมีข้อขัดแย้งกับพ่อแม่ที่ไม่มีเงินเพียงพอกับความต้องการอยู่เสมอ ความขาดแคลนไม่พอเพียง หรือไม่รู้จักคำว่าพอ เป็นเหตุผลักดันให้ขาดความยับยั้งชั่งใจ ทำให้ประกอบการทุจริตขึ้น

7. สื่อมวลชน หนังสือต่างๆ ที่มีจำหน่ายมากมายไม่ได้รับการควบคุมอย่างจริงจัง ภาพยนตร์ เพลง ฯลฯ มีสิ่งเย้ายวนที่เป็นตัวชักนำที่ไม่เหมาะสมได้ง่าย และมีอิทธิพลจูงใจสูง

1.4 ทฤษฎีความต้องการ

นักจิตวิทยาถือว่าความต้องการเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างแรงขับ และแรงจูงใจในตัวบุคคล กล่าวคือ เมื่อใดบุคคลมีความต้องการเกิดขึ้นก็เนื่องมาจากร่างกายอยู่ในสภาวะของการแสวงหาบางสิ่งบางอย่างที่ ขาดหาย หรือสูญเสียไปจนทำให้เกิดแรงกระตุ้นร่างกายให้เกิดพฤติกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดขึ้นมาเพื่อตอบสนองสภาวะของร่างกายที่ขาดความสมดุลนั้นให้กลับสู่ภาวะปกติ (เติมศักดิ์ คทวณิช. 2546 : 150)

เมอร์เรย์ (โสภา ชูพิกุลชัย. 2529 : 121; อ้างอิงจาก Murray. 1938) ให้ความหมายเกี่ยวกับความต้องการไว้ว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นและใช้แทนแรงผลักดัน ทำให้เกิดการกระทำ เกิดการรับรู้ ความต้องการนี้ในบางครั้งจะถูกกระตุ้นโดยตรงจากกระบวนการของสิ่งบางสิ่งภายในร่างกาย แต่บ่อยครั้งเกิดขึ้นจากแรงกดดันของสังคม แวดล้อมภายนอก ความต้องการนี้บางครั้งก็จะมีพลังบางครั้งก็จะอ่อนแรงลง

วิรุฬห์ ทองอำภา (2544 : 55) กล่าวว่า ความต้องการ หมายถึง ความจำเป็นของอินทรีย์ที่ยังขาดอยู่ และความจำเป็นที่ขาด ยังผลให้อินทรีย์เสียสมดุล ความต้องการจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่ออินทรีย์ของมนุษย์เสียสมดุล ความต้องการของอินทรีย์จึงเกิดขึ้นเพื่อให้ชีวิตอยู่รอด และมีความสุขเป็นหลักธรรมชาติ โดยทั่วไปของมนุษย์ที่จะพยายามรักษาชีวิตของตัวเองให้อยู่ในสภาพที่มีความสมดุลอยู่เสมอ และพฤติกรรมส่วนใหญ่ของมนุษย์จะแสดงออกมาก็เพื่อตอบสนองความต้องการนั่นเอง

ความต้องการของมนุษย์แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ (ทองหล่อ สุวรรณกาฬ. 2531 : 52 – 53)

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Biological Need) ความต้องการทางด้านร่างกายหรือความต้องการทางสรีรวิทยา เป็นความต้องการขั้นปฐมภูมิ ซึ่งชีวิตต้องได้รับการตอบสนองเพื่อให้ชีวิตอยู่รอด ความต้องการด้านร่างกายของมนุษย์ มีดังนี้

1.1 ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ มนุษย์ต้องการอาหารเพื่อช่วยให้ร่างกายเจริญเติบโต และซ่อมแซมเนื้อเยื่อของร่างกาย ช่วยให้ร่างกายดำรงชีพอยู่ได้ น้ำช่วยการหล่อลื่น การขับถ่าย และบำรุงเซลล์ต่างๆ ของร่างกาย อากาศใช้เป็นพลังงานในการเปลี่ยนอาหาร น้ำให้เป็นธาตุต่างๆ ที่ร่างกายต้องการ

1.2 ความต้องการขับถ่ายของเสีย สิ่งที่ร่างกายรับเข้าไปแล้วจะถูกเปลี่ยนสภาพเป็นของเสีย ซึ่งร่างกายจำต้องขับออก ได้แก่กากอาหาร น้ำปัสสาวะ เหงื่อ ไอน้ำ และคาร์บอนไดออกไซด์

1.3 ความต้องการการเคลื่อนไหวร่างกาย ได้แก่การออกกำลังกาย การเปลี่ยนอริยาบททั้ง 4 อันได้แก่ นั่ง นอน ยืน และเดิน อันเป็นสิ่งที่ร่างกายต้องการสลับกันไปในช่วงเวลาหนึ่ง

1.4 ความต้องการการพักผ่อน นอนหลับ การมีเวลาอิสระจากการทำงาน การเรียนเป็นการพักผ่อนอวัยวะและประสาท และการหลับนอนเป็นการพักผ่อนทั้งร่างกายและจิตใจ

1.5 ความต้องการอุณหภูมิที่พอเหมาะ ประสาทรับความรู้สึกที่ผิวหนังส่วนหนึ่งมีการรับอุณหภูมิอยู่ด้วย ถ้าอุณหภูมิร้อนหรือหนาวเกินไป จะทำให้เกิดอารมณ์เสีย และถ้ามากจนเกินไปก็จะเป็นความเจ็บปวดที่ผิวหนังด้วย มนุษย์จึงประดิษฐ์เสื้อผ้า เครื่องปรับอากาศ เครื่องทำความร้อน และสร้างสถาปัตยกรรมที่จะทำให้อุณหภูมิของร่างกายพอเหมาะอยู่เสมอ

1.6 ความต้องการทางเพศ เป็นความต้องการที่เกิดขึ้นเมื่อต่อมเพศผลิตฮอร์โมนเพศทำให้อยากสนองความต้องการทางเพศขึ้น อันเป็นธรรมชาติของสัตว์โลก

2. ความต้องการทางจิตใจ (Psychological Need) เชื่อว่าความต้องการทางจิตใจเป็นความต้องการที่เกิดขึ้นตามสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรม บางครั้งจึงเรียกว่าความต้องการทางสังคม (Social Need) ความต้องการทางจิตใจที่สำคัญของมนุษย์ ได้แก่

2.1 ความต้องการความรัก

2.2 ความต้องการอิสรภาพ

2.3 ความต้องการประสบความสำเร็จ

2.4 ความต้องการเป็นที่ยอมรับนับถือของกลุ่ม

2.5 ความต้องการมีตำแหน่งและบทบาทในสังคม

2.6 ความต้องกรความปลอดภัย

2.7 ความต้องการเป็นเจ้าของทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม

2.8 ความต้องการมีสิ่งยึดถือในชีวิต อันได้แก่ ศาสนา การศึกษา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และอื่นๆ

2.9 ความต้องการการปรับปรุงบุคลิกภาพของตนทุกด้าน

2.10 ความต้องการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม

ทฤษฎีความต้องการของเมอเรย์ (The Need Theories of Murray)

ในเรื่องทฤษฎีความต้องการ เมอเรย์ (กิ่งแก้ว ทรัพย์พระวงศ์. 2537 : 158; อ้างอิงจาก Murray. 1938) ได้เริ่มทำการศึกษากลุ่มขนาดเล็กเป็นเวลานานหลายปี และด้วยวิธีการต่างๆ กัน เขาสรุปผลจากวิจัยของเขาว่ามนุษย์มีพฤติกรรมต่างๆ เพราะแรงจูงใจอันเกิดจากความต้องการพื้นฐาน 28 ประการ ดังต่อไปนี้

1. ความต้องการยอมรับผิด ยอมรับโทษ
2. ความต้องการความสำเร็จ
3. ความต้องการเป็นมิตรและสนิทสนมกับผู้อื่น
4. ความต้องการก้าวร้าวและทำลาย
5. ความต้องการเป็นอิสระ เป็นตัวของตัวเอง
6. ความต้องการสมบัติต่างๆ
7. ความต้องการหลีกเลี่ยงจากการถูกตำหนิ หรือถูกลงโทษ
8. ความต้องการหลีกเลี่ยงจากความอับอายทั้งหลาย
9. ความต้องการเอาชนะอุปสรรคต่างๆ
10. ความต้องการจัดระบบหรือสร้างสิ่งต่างๆ
11. ความต้องการซ่อมแซม และรักษาสิ่งต่างๆ ไว้
12. ความต้องการแตกต่างจากผู้อื่น
13. ความต้องการรู้และเข้าใจในสิ่งต่างๆ
14. ความต้องการปกป้องตนเองจากการถูกตำหนิ
15. ความต้องการยอมรับนับถือหรือยกย่องผู้ที่เหนือกว่า
16. ความต้องการมีอิทธิพล หรือมีอำนาจเหนือกว่าผู้อื่น

17. ความต้องการสร้างความประทับใจแก่ผู้อื่น
18. ความต้องการที่จะอธิบายหรือบรรยาย
19. ความต้องการรักษาชื่อเสียง และศักดิ์ศรีของตน
20. ความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น
21. ความต้องการความเป็นระเบียบเรียบร้อย
22. ความต้องการสนุกสนาน
23. ความต้องการเพิกเฉยจากสิ่งทั้งปวง
24. ความต้องการเป็นที่ยอมรับนับถือจากผู้อื่น
25. ความต้องการสะสมหรือหวงแหน
26. ความต้องการที่จะเหมือนและเลียนแบบผู้อื่น
27. ความต้องการขอความช่วยเหลือ และความเห็นใจจากผู้อื่น
28. ความต้องการเด่นกว่าผู้อื่น

มาสโลว์ (เอกสารการสอนชุดวิชาจิตวิทยาทั่วไป. ม.ป.ป : 182 – 185; อ้างอิงจาก Maslow. 1970) ได้เสนอแนวคิดของการจัดลำดับขั้นของความต้องการ (Hierarchy of Needs) โดยเขาแบ่งลำดับขั้นของความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 5 ขั้นใหญ่ๆ ด้วยกัน คือ

1. ความต้องการทางกายภาพ (Physiological Needs) ได้แก่ ความต้องการทางอาหาร น้ำ เครื่องนุ่งห่ม และเพศ เป็นต้น ความต้องการทางกายภาพนี้ เป็นความต้องการด้านพื้นฐานของบุคคล มาสโลว์มีความเชื่อคล้ายๆ กับนักจิตวิทยาโดยทั่วไปว่า แรงจูงใจอื่นๆ นั้นได้มาจากความต้องการทางกายภาพทั้งสิ้น แต่อย่างไรก็ตาม มาสโลว์มีความคิดว่าในสังคมปัจจุบันนี้ ความต้องการทางกายภาพมักจะไม่ค่อยมีบทบาทโดยตรงที่สำคัญมากนักในการจูงใจมนุษย์ เนื่องจากว่าความต้องการพื้นฐานเหล่านี้ได้รับการตอบสนองบ้างแล้วเป็นบางส่วน ซึ่งนั่นก็หมายความว่า บุคคลในสังคมก็จะแสวงหาความต้องการในระดับที่สูงกว่าความต้องการทางกายภาพ

2. ความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคง (Safety and Security Needs) ในสังคมที่มีกฎระเบียบ และมีการรักษากฎหมายอย่างเคร่งครัด บุคคลในสังคมนั้นๆ ก็จะได้รับการสนองตอบต่อความต้องการความปลอดภัย และความมั่นคงในระดับที่น่าพึงพอใจ บุคคลในสังคมจะรู้สึกปลอดภัยจากสัตว์ร้ายจากโรคภัยไข้เจ็บ จากการเปลี่ยนแปลงของอากาศ จากการถูกข่มขู่ และจากการฆาตกรรม เป็นต้น ความต้องการความปลอดภัยนี้มีบทบาทที่สำคัญมากต่อพัฒนาการของเด็กเล็ก เด็กต้องการสิ่งที่ทำให้เขารู้สึกมั่นคง คาดการณ์ได้ และมีขั้นตอนที่แน่นอน และเมื่อใดก็ตามที่เด็กมีความรู้สึกว่าไม่ปลอดภัย นั่นคือเขาไม่แน่ใจในสิ่งที่เกิดขึ้น หรือจะเกิดขึ้น จะทำให้เด็กเกิดความกลัว

ถ้าสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นบ่อย เขาจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ขาดความมั่นคงทางจิตใจ ไม่สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสมในสภาพแวดล้อมที่เขาเผชิญอยู่

3. ความต้องการความรักและความเป็นพวกเดียวกัน (Love and Belongingness Needs) เมื่อความต้องการทางกายภาพ และความต้องการความปลอดภัย และความมั่นคงได้รับการสนองตอบในระดับที่พึงพอใจแล้ว มาสโลว์มีความเชื่อว่าสิ่งต่อมาที่มนุษย์จะมีความต้องการคือ ความรัก ความอบอุ่น การได้รับการยอมรับ และการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มบุคคลที่มีความมั่นคงแล้วเท่านั้น จึงจะสามารถที่จะไปแสวงหาเพื่อน และเข้าร่วมกับกลุ่มต่างๆ ตลอดจนการเข้าไปรับผิดชอบในด้านของการมีชีวิตคู่ และการเป็นผู้ปกครอง

4. ความต้องการการรู้จักคุณค่าของตนเอง (Need for Self Esteem) เมื่อคนเรารับรู้ว่ามีคนที่รักเขา เขาได้เป็นสมาชิกของกลุ่มคนที่ยอมรับเขา เขาก็จะเริ่มคิดเกี่ยวกับตนเองมากขึ้นในระดับที่สูงขึ้นไป ตลอดจนเขาต้องการให้คนอื่นมองเขาในระดับที่สูงขึ้น เขาต้องการที่จะนับถือตนเองพอๆ กับการที่ต้องการให้คนอื่นนับถือเขา เขาต้องการให้บุคคลอื่นมั่นใจในตัวของเขาและชื่นชมเขา เขาจะพยายามอย่างมากที่จะทำงาน หรือสิ่งต่างๆ ให้บรรลุเป้าหมายที่เขาต้องการ เพราะการที่เขาสามารถบรรลุเป้าหมายที่เขาต้องการได้ ก็จะทำให้เขาได้ตระหนักถึงคุณค่าของตนเอง
ความต้องการที่จะรู้ถึงศักยภาพที่แท้จริงของตนเอง (Need for Self Actualization) มาสโลว์มีความเชื่อว่าความต้องการที่จะรู้ถึงศักยภาพที่แท้จริงของตนเองนั้น เป็นแรงจูงใจที่สูงที่สุดของมนุษย์ เป็นความต้องการที่จะเติมตัวเองให้เต็ม รับรู้ความสามารถทุกอย่างที่เขาสามารถจะเป็นได้หรือทำได้ แต่ทว่าคนเราส่วนใหญ่มักจะไม่ไปสู่การรู้ถึงศักยภาพที่แท้จริงของตนเอง แม้ว่าเขาจะสามารถสนองตอบความต้องการระดับที่ต่ำกว่าทั้ง 4 ขั้นที่กล่าวมาแล้วในระดับที่พึงพอใจแล้วก็ตาม

ทฤษฎีแห่งความต้องการของมาสโลว์นั้นได้ระบุว่าพฤติกรรมของมนุษย์ถูกจูงใจโดยความต้องการต่างๆ กล่าวคือคนเราจะทำอะไรต่างๆ เพื่อสนองความต้องการและความจำเป็นในชีวิต และเมื่อได้บรรลุศักยภาพ หรือขึ้นขั้นสูงสุดแล้ว มนุษย์จะมีลักษณะดังต่อไปนี้ คือ (จิราภา เต็งไตรรัตน์; และคนอื่นๆ. 2542 : 341)

1. สามารถรับรู้ได้ดีกว่า
2. ยอมรับตนเอง ยอมรับผู้อื่น และธรรมชาติมากขึ้น
3. มีความฉับไวในการโต้ตอบกันมากขึ้น
4. สนใจปัญหามากขึ้น
5. มีความเป็นส่วนตัวมากขึ้น
6. เป็นอิสระมากขึ้น และรู้จักต่อต้านปทัสถานสังคมที่เข้มงวดเกินไป
7. แสดงความชื่นชมได้เร็วขึ้น และมีอารมณ์หวานมากขึ้น

8. มีประสบการณ์สุดยอดในเรื่องต่างๆ มากขึ้น
9. ร่วมเอกลักษณ์กับมนุษยชาติมากขึ้น
10. มนุษยสัมพันธ์ดีขึ้น
11. เป็นประชาธิปไตยมากขึ้น และบุคลิกดีขึ้น
12. ความสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นมาก
13. มีระบบค่านิยมที่เป็นระเบียบ

ทั้งนี้มาสโลว์ได้คุณลักษณะของผู้ที่บรรลุศักยภาพมาจากการศึกษาบุคคลที่บรรลุแล้ว โดยการสัมภาษณ์ ส่วนการที่บุคคลจะบรรลุศักยภาพได้เท่าไรนั้นเป็นเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคล การบรรลุศักยภาพเป็นการให้บุคคลได้เป็นสิ่งที่ตัวเองเป็นได้ และมีความสุขที่ได้เป็น อีกทั้งมีพฤติกรรมเพราะถูกความต้องการต่างๆ จูงใจ

1.5 ความต้องการของวัยรุ่น

บุคคลวัยรุ่นมีความต้องการในเรื่องทั่วๆ ไปเช่นเดียวกับบุคคลวัยอื่น เช่น ความต้องการทางกาย ความต้องการความปลอดภัย ต้องการความรัก ต้องการเป็นที่ยอมรับยกย่อง ต้องการอิสรภาพ และต้องการความสำเร็จในชีวิต

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2540 : 360 – 361) ได้กล่าวถึงความต้องการของวัยรุ่นไว้ว่า ความต้องการเด่นๆ ของวัยรุ่นมีมากมายจนอาจกล่าวถึงไม่หมด จึงขอยกความต้องการบางอย่างมากล่าวถึง ดังนี้

1. ความต้องการเป็นอิสระ เป็นตัวของตัวเอง ไม่ต้องอยู่ใต้คำสั่ง คำบังคับของผู้ใด โดยเฉพาะบุคคลผู้มีอำนาจ หรือผู้สูงวัยกว่า รวมทั้งพ่อ แม่ ผู้ปกครอง เพราะเด็กวัยรุ่นเชื่อว่าลักษณะที่เป็นเครื่องหมายของความเป็นผู้ใหญ่ คือ ความเป็นอิสระจากผู้ที่มีอำนาจเหนือตน

2. ต้องการมีตำแหน่ง (Status) รวมทั้งต้องการความสนับสนุน (Approval) ทั้งจากผู้ใหญ่และเพื่อนร่วมรุ่น

3. ต้องการแสวงหาประสบการณ์แปลกๆ ใหม่ๆ บางครั้งรวมทั้งความท้าทายตื่นเต้นเกลียดความจำเจซ้ำซาก ชอบทดลอง ยิ่งถูกห้ามยิ่งอยากลอง ฉะนั้นระยะนี้ เด็กวัยรุ่นไม่ว่าที่ไหนสมัยใด มักชอบฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ระเบียบต่างๆ เด็กบางคนอาจชอบลองสิ่งที่ผิดๆ เช่น ยาเสพติด ประพฤติผิดทางเพศต่อต้านกฎเกณฑ์ของสังคม และสถาบัน เพื่อจะดูว่าผลที่ตามมาจะเป็นอย่างไร หรือบางคนอยากลองเพื่อประชดชีวิต

4. ความต้องการรวมพวกพ้อง มีกลุ่มก้อน เป็นความต้องการค่อนข้างสูง เพราะการรวมพวกพ้องเป็นวิถีทางให้เด็กได้รับสนองความต้องการหลายประการ เช่น ความรู้สึกอบอุ่นใจ การได้รับการยกย่อง ความรู้สึกว่ามีผู้ที่เข้าใจตน ร่วมทุกข์ร่วมสุขกับตน

5. ความต้องการความรู้สึกมั่นคง อุ่นใจและปลอดภัย เพราะเด็กมีอารมณ์หวั่นไหวง่าย เปลี่ยนแปลงง่าย สับสนและลังเลง่าย เด็กจึงมีความต้องการเช่นนี้ค่อนข้างสูง

6. ความต้องการความถูกต้อง ความยุติธรรม เด็กถือว่าความยุติธรรมเป็นลักษณะหนึ่งของความเป็นผู้ใหญ่ เด็กจึงให้ความสำคัญอย่างจริงจังต่อความถูกต้องยุติธรรมตามทัศนะของตนเป็นอย่างยิ่ง และอยากทำอะไรหลายๆ อย่างเพื่อเรียกร้องความยุติธรรมทั้งในแง่ส่วนบุคคลและสังคม

7. ความต้องการความงดงามทางร่างกาย ไม่ว่าวัยรุ่นชาย หรือหญิงต้องการให้คนรู้สึกชื่นชมเกี่ยวกับรูปลักษณะของตนสมตามเพศของตนทั้งสิ้น เพราะคิดว่าความงามทางกายเป็นแรงจูงใจให้เข้ากลุ่มได้ง่าย เป็นที่ยอมรับของสังคม และดึงดูดใจเพศตรงข้าม ฉะนั้นจึงให้ความเอาใจใส่ต่อการออกกำลังกาย ลักษณะอาหารที่รับประทาน ทรงผม เสื้อผ้า เครื่องประดับ สุขภาพอนามัย ความงดงามทางกายนับเป็นส่วนหนึ่งของความภูมิใจและมั่นใจตัวเองของวัยรุ่นด้วย

8. ความต้องการประพฤติตนสมตามบทบาททางเพศของตน เป้าประสงค์เหล่านี้ลึกซึ้งมากในระยะนี้ ผู้ที่มีความรู้สึกว่าตนเอง ไม่สมเป็นชายชาตรี หรือ ไม่สมเป็นหญิงสาว จะรู้สึกไม่แน่ใจ และไม่สบายใจเกี่ยวกับตนเอง ความสำนึกเช่นนี้ถ้าบังเกิดกับคนใดแล้ว ผู้นั้นย่อมพยายามแก้ไขทุกวิถีทาง โดยทั่วไปทั้งหญิง และชายวัยรุ่นพยายามจะประพฤติตนเพื่อให้ ดูงดงามสมเป็นสุภาพสตรี หรือ ดูแข็งแรงบึกบึนสมเป็นชายชาตรี ตามแบบที่ตนนิยม ส่วนผู้ที่รู้ตัวดีว่ามีบทบาททางเพศแบบลักเพศก็มักรวมกลุ่มกับผู้ที่มีลักษณะคล้ายกัน ยิ่งสังคมปัจจุบันยอมรับสิ่งเหล่านี้อย่างเปิดเผย การรวมกลุ่มของพวกนี้ในสังคมเพศของตัวเองก็ยิ่งเกาะกลุ่มกันแน่นแฟ้น และเปิดเผยยิ่งขึ้น

9. ความต้องการเลือกอาชีพ เด็กวัยรุ่นโตพอที่จะมองเห็นความสำคัญของอาชีพ และเข้าใจว่าอาชีพนำมาซึ่งสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม อาชีพเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงสภาวะความเป็นผู้ใหญ่ การที่คนใดจะมีอาชีพอย่างไรนั้นจะต้องมีความรู้เป็นฐาน เด็กบางคนซึ่งไม่เคยสนใจ และเตรียมตัวเพื่อเลือกอาชีพจะเริ่มมีความต้องการนี้ในระยะนี้ ทั้งจากความประสงค์ภายในตนเอง หรือจากอิทธิพลของเพื่อนร่วมวัย พ่อ แม่ ผู้ปกครอง และสังคม

การเลือกอาชีพก่อให้เกิดความรู้สึกวุ่นวายใจไม่น้อยต่อเด็กวัยรุ่น ทั้งนี้เพราะสาเหตุหลายประการ เช่น วัยรุ่นยังไม่เข้าใจตนเองดีพอในด้านความชอบ ความถนัด ความสนใจ ระดับสติปัญญาที่แท้จริงของตน อีกทั้งสภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว การศึกษาตามท้องถิ่นที่เด็กวัยรุ่นมีชีวิตอยู่อาจไม่เอื้อให้เลือกอาชีพตามแนวนิยม และความถนัดของตนหรือของบิดา มารดา นอกจากนั้นหลายกรณีที่บิดา มารดา มีความประสงค์จะให้บุตรเลือกอาชีพที่ตนต้องการซึ่งอาจขัดแย้งกับความสนใจ ความถนัด และความสามารถของเด็กวัยรุ่น หรือเด็กวัยรุ่นอาจเลือกอาชีพตามเพื่อนซึ่งมีอิทธิพลต่อเขาค่อนข้างสูง แต่เขาอาจไม่มีความชอบ ความสามารถ และอื่นๆ เหมือนเพื่อน จึงอาจก่อให้เกิดปัญหาแก่ตัวเด็กวัยรุ่นได้ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

เด็กวัยรุ่นที่มีความสุข คือผู้ที่ได้รับสิ่งสนองสมความต้องการของเขา การตั้งเป้าระดับของความต้องการ ลักษณะของความต้องการ จึงเป็นเรื่องที่เด็กวัยรุ่นต้องคำนึงให้อยู่ในขอบเขตที่จะทำได้สำเร็จ เพื่อประกันความไม่สมปรารถนา เพราะถ้าไม่สมปรารถนาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งรุนแรงแล้วย่อมมีความรู้สึกผิดหวังลึกซึ้ง และยืนนาน

สุชา จันทร์เอม (2540 : 155 – 159) กล่าวว่า ความต้องการคือความรู้สึกอยากได้ ซึ่งทำให้เกิดแรงผลักดัน แรงจูงใจ และก่อให้เกิดพฤติกรรมต่างๆ ที่พยายามให้บรรลุถึงความมุ่งหมายของความต้องการ ความต้องการของวัยรุ่นแบ่งออกได้เป็น

1. ความต้องการทางเพศ เมื่อย่างเข้าสู่วัยรุ่น เด็กวัยรุ่นมักพยายามดิ้นรนที่จะคบหาเพื่อนต่างเพศ ซึ่งมักได้รับการกีดกันจากผู้ใหญ่ เนื่องจากในระยะนี้ต่อมต่างๆ ภายในร่างกายกำลังทำงานเต็มที่ โดยเฉพาะต่อมเพศที่ผลิตฮอร์โมนออกมาเพื่อควบคุมการถึงวุฒิภาวะทางเพศ ทำให้วัยรุ่นพยายามหาทางออกเพื่อผ่อนคลายอารมณ์ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง

ในปัจจุบันเราถือว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญที่ควรแก้ไข โดยพยายามหาทางให้ชายหญิงได้มีโอกาสรู้จักกันพอสมควรในสภาพการณ์ที่เหมาะสม เช่น จัดตั้งโรงเรียนแบบสหศึกษาขึ้นเพื่อให้เด็กชายหญิงได้มีโอกาสพบปะสังสรรค์กันบ้าง สิ่งนี้ก็จะช่วยลดปัญหาความต้องการด้านนี้ได้มาก อีกประการหนึ่งควรมีการให้ความรู้ด้านเพศศึกษากับเด็กด้วย เพราะการปกปิดอาจทำให้เด็กที่มีความอยากรู้อยากเห็นพยายามทดลองความจริงด้วยตนเอง ซึ่งอาจทำให้ประสบความเสียหายได้อย่างหนักในภายหลัง ถ้าได้รับความรู้ที่ผิดๆ ไป

2. ความต้องการได้รับอิสระ เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์ชนิดที่พ่อ แม่ ต้องดูแลเอาใจใส่ลูกซึ่งไม่สามารถดูแลตัวเองได้ ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้พ่อ แม่ มีความใกล้ชิด และหวงแหนลูกของตน คอยพิทักษ์รักษาไม่ยอมปล่อยให้ทำอะไรตามลำพัง เมื่ออยู่ในวัยเด็กก็ไม่มีปัญหาอะไร แต่พอถึงวัยรุ่นเด็กจะพยายามแสวงหาความจริง และพยายามยืนหยัดอยู่ด้วยลำแข้งของตนเอง พ่อ แม่ ที่ฉลาดควรรู้จักผ่อนปรน ปล่อยให้ลูกเป็นตัวของตัวเองบ้าง จะทำให้เด็กเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง การพยายามกีดกันเด็กให้ทำตามที่เราต้องการนั้นทำให้เด็กไม่กล้าที่จะตัดสินใจทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง บางครั้งจะเห็นได้ว่าแม้เด็กมีอายุพอที่จะรับผิดชอบด้วยตนเองแล้วก็ยังมีสภาพจิตใจ และกิริยาท่าทางที่เป็นเด็กอยู่

3. ความต้องการที่จะหาเลี้ยงตนเอง เด็กหนุ่มสาวเริ่มมีความคิดที่จะหาเลี้ยงตนเองแทนที่จะต้องอาศัยพ่อ แม่ ทั้งนี้เพราะคิดว่าการหาเงินได้ด้วยตนเองทำให้เกิดความรู้สึกภาคภูมิใจ การใช้เงินในการจับจ่ายสิ่งต่างๆ เป็นไปได้อย่างสบายใจโดยไม่ต้องเกรงใจใคร เพราะเป็นเงินที่หามาได้จากน้ำพักน้ำแรงของตนเอง และอีกประการหนึ่ง เพื่อเป็นการพิสูจน์ให้ผู้ปกครองของตนเห็นว่าตนนั้นโตแล้วควรที่จะมีสิทธิเสรีภาพมากขึ้น แทนที่จะต้องถูกควบคุมเหมือนแต่ก่อน

4. ความต้องการที่จะได้รับความนับถือจากสังคม เด็กต้องการให้สังคมยอมรับนับถือว่าตนเป็นผู้ใหญ่แล้ว โดยพยายามทำตนให้เหมือนผู้ใหญ่ ดังนั้น จึงเป็นที่พบเห็นอยู่เสมอว่าเด็กหนุ่มสาวบางคนพยายามดื่มเหล้า หรือสูบบุหรี่ เพื่ออวดความเป็นผู้ใหญ่ของตน ส่วนผู้หญิงมักพยายามแต่งตัว แต่งหน้าใส่รองเท้าส้นสูง ทาปาก เขียนคิ้ว เป็นต้น

5. ความต้องการในปรัชญาชีวิตที่น่าพอใจ เด็กวัยรุ่นจะถามเรื่องราวที่ตนอยากรู้อย่างมีเหตุผลถ้าได้รับคำตอบที่ไม่พึงพอใจก็จะพยายามซักถามจนกว่าจะได้คำตอบที่พึงพอใจ โดยไม่ยอมเลิกล้มความสงสัยง่ายๆ ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของโรงเรียนที่จะต้องส่งเสริมเด็กให้สร้างปรัชญาชีวิตได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับสภาพของสังคม และควรรู้จักวิธีการแนะแนวส่วนบุคคลด้วย เพื่อช่วยให้เด็กรู้จักสร้างมาตรฐานของศีลธรรมให้แก่ตนเองได้

นอกจากที่กล่าวมานี้ สมาคมการศึกษาแห่งชาติของสหรัฐอเมริกาได้ค้นพบความต้องการของวัยรุ่น 10 ประการคือ

1. เด็กหนุ่มสาวทุกคนต้องการที่จะปรับปรุงสมรรถภาพในการทำงานให้ดียิ่งขึ้น เพื่อจะได้มีส่วนในการผลิตเครื่องอุปโภค บริโภค

2. เด็กหนุ่มสาวทุกคนต้องการที่จะรักษาสุขภาพให้สมบูรณ์

3. เด็กหนุ่มสาวทุกคนมีความต้องการที่จะเข้าใจถึงสิทธิหน้าที่ของพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย

4. เด็กหนุ่มสาวทุกคนต้องการที่จะเข้าใจความสำคัญของครอบครัว และปัจจัยต่างๆ ที่จะนำมาซึ่งความสุขแห่งครอบครัว

5. เด็กหนุ่มสาวทุกคนต้องการทราบถึงวิธีจ่าย และใช้สิ่งของตลอดจนบริการต่างๆ อย่างฉลาด

6. เด็กหนุ่มสาวทุกคนต้องการที่จะเข้าถึงวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ความเจริญ และความสำคัญทางวิทยาศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อชีวิตประจำวันของมนุษย์เรา ตลอดจนความจริงต่างๆ ตามธรรมชาติ

7. เด็กหนุ่มสาวทุกคนต้องการที่จะซาบซึ้งในรสแห่งวรรณคดี ดนตรี และศิลปะ กล่าวคือต้องการรู้ถึงคุณค่า มองเห็นความงดงาม และความไพเราะของสิ่งเหล่านั้น

8. เด็กหนุ่มสาวทุกคนต้องการที่จะมีความสามารถในการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เป็นอย่างดี และรู้จักแบ่งสันปันส่วนให้สมดุลกับกิจกรรมต่างๆ ของเขา

9. เด็กหนุ่มสาวทุกคนต้องการที่จะปรับปรุงความเคารพต่อผู้อื่น และมีความสามารถดำรงชีวิตอยู่ และทำงานร่วมกับบุคคลอื่น

10. เด็กหนุ่มสาวทุกคนต้องการปรับปรุงความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผล และมีความสามารถในการที่จะแสดงความคิดเห็นของตนได้อย่างแจ่มแจ้ง สามารถอ่านและฟังได้อย่างเข้าใจ

1.6 แนวทางการตอบสนองต่อความต้องการของวัยรุ่น

มนุษย์มีความต้องการตามธรรมชาติ ถ้าได้บรรลุความต้องการตามความประสงค์ก็จะนิยมชมชื่นและมีความเชื่อมั่นในตนเอง ความต้องการเป็นเครื่องกระตุ้นให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมาเพื่อสนองความต้องการ หรือความจำเป็นให้จงได้ (สุชา จันทร์เอม; สุรางค์ จันทร์เอม. 2529 : 105)

ทองหล่อ สุวรรณกาฬ (2531 : 59) ได้กล่าวถึงการสนองความต้องการของเด็กวัยรุ่นไว้ว่า พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ และสังคม ที่เกี่ยวข้องกับเด็กวัยรุ่น อาจสนองความต้องการของเด็กวัยรุ่นได้ดังนี้

1. ให้โอกาสเด็กได้รับผิดชอบและตัดสินใจในสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง
2. ส่งเสริมให้เด็กได้ทำงานที่มีรายได้
3. ช่วยเหลือแนะนำในการเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับความแตกต่าง และความสามารถของเด็ก
4. ช่วยให้เด็กสามารถยอมรับ และเข้าใจคนอื่นที่อยู่นอกหมู่คณะของตนเอง รวมทั้งยอมรับความแตกต่างของบุคคลอื่นด้วย
5. ช่วยเหลือให้เด็กเข้าใจสาเหตุที่ทำให้บุคคลอื่นมีความรู้สึก และประพฤติตนในแบบต่างๆ ความเข้าใจอันนี้จะเป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิตของเด็กในระยะต่อไป

นอกจากนี้ วัฒนา พัชราวนิช (2534 : 154) ได้กล่าวว่า ครูและผู้ปกครองควรจะร่วมมือกันตอบสนองความต้องการของวัยรุ่น เพื่อจะเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาของวัยรุ่น ดังนี้

1. ควรส่งเสริมให้เด็กวัยรุ่นมีโอกาสแสดงความคิดเห็น รู้จักคิดและตัดสินใจแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง
2. พยายามหางานให้วัยรุ่นทำตามความถนัด และความสนใจของเด็กวัยรุ่น
3. พยายามส่งเสริมให้วัยรุ่นได้เรียนตามวิชาที่ตนเองถนัด และเข้าร่วมกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจของตนเอง
4. พยายามส่งเสริมให้เด็กวัยรุ่นรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
5. พยายามส่งเสริมให้วัยรุ่นรู้จักหารายได้ส่วนตัวไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น
6. พยายามส่งเสริมให้วัยรุ่นมีมานะอดทนในการเรียน และการปฏิบัติงานไม่ท้อแท้หรือหมดกำลังใจในการทำงานง่ายๆ
7. พยายามส่งเสริมให้เด็กเกิดความเข้าใจอย่างถูกต้อง รู้จักประพฤติปฏิบัติไปตามที่สังคมยอมรับ

8. พยายามช่วยเหลือให้เด็กวัยรุ่นเข้าใจสภาพของสังคม และการอยู่ร่วมกันของสมาชิกภายในกลุ่ม ยอมรับต่อสภาพของความเป็นจริง และเข้าใจพื้นฐานของการอยู่ร่วมกัน

9. พยายามส่งเสริมให้เด็กวัยรุ่นรู้จักเสียสละเพื่อสมาชิกภายในกลุ่ม รู้จักให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันเมื่อมีโอกาส

10. พยายามช่วยเหลือให้วัยรุ่น สามารถเลือกอาชีพได้เหมาะสมกับความถนัดและความสามารถของตนเอง

11. พยายามส่งเสริมให้วัยรุ่นทำจิตใจให้ร่าเริงแจ่มใสไม่หมกมุ่นอยู่กับเรื่องราวที่ไร้สาระ

12. พยายามส่งเสริมให้วัยรุ่นรู้จักพัฒนาตนเอง นำความสามารถที่ตนเองมีอยู่มาใช้ให้เป็นประโยชน์

การตอบสนองความต้องการของวัยรุ่นดังกล่าว จะช่วยให้ความต้องการของวัยรุ่นได้รับการบำบัด วัยรุ่นจะรู้สึกสบายใจ ผ่อนคลายความตึงเครียด สามารถดำเนินชีวิตอยู่ได้อย่างเป็นสุข โดยปราศจากปัญหาทั้งปวง

การช่วยให้เด็กวัยรุ่นได้รับการตอบสนองตามความต้องการนั้นต้องยึดแนวทางการฝึกให้เด็กได้มีพฤติกรรมเหมาะสมตามที่สังคมยอมรับ ซึ่งอาจมีประเด็นแนวทางดังนี้ (อุไร สุมาริธรรม. 2545 : 69)

1. ส่งเสริมให้เด็กวัยรุ่นได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็น ผู้ใหญ่ควรจะฟังความคิดเห็นของเขาอย่างเข้าใจ ไม่ด่วนตำหนิหรือปฏิเสธความคิดของเขา โดยยังไม่ได้อภิปรายถึงเหตุผลหรือข้อมูล

2. ส่งเสริมให้เด็กวัยรุ่นรู้จักคิด ตัดสินใจ หรือแก้ปัญหาด้วยตนเอง ผู้ใหญ่สามารถช่วยแนะแนวทาง ให้ข้อมูล ให้คำปรึกษาได้ แต่การจะเลือกตัดสินใจอย่างไรควรจะให้เขาเลือกเอง

3. ส่งเสริมให้เขาได้เรียน ทำงาน หรือทำกิจกรรมตามความถนัดและความสนใจของเขา

4. ส่งเสริมให้เด็กวัยรุ่นได้มีโอกาสเข้าร่วมกลุ่มกับเพื่อนตามสมควรโดยพิจารณาว่าจะไม่ก่อความเสียหาย

5. ส่งเสริมให้เด็กวัยรุ่นได้เรียนรู้เรื่องเพศศึกษาอย่างถูกต้องเหมาะสมไม่ควรปิดบัง หรือห้ามความสนใจของเด็กในเรื่องนี้ รวมทั้งแนะแนวทางการคบเพื่อนต่างเพศที่เหมาะสม

6. ให้เสรีภาพกับเด็กวัยรุ่นตามควรแก่วัย ไม่บังคับควบคุมจนเกินไป แต่ก็ไม่ใช่การปล่อยตามใจของเขาทุกอย่าง คงต้องมีข้อกฎเกณฑ์หรือระเบียบวินัยร่วมด้วย

7. ส่งเสริมให้เด็กวัยรุ่นได้รู้จักสิทธิและหน้าที่ของตน รู้จักมีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ดีและรักษาสิทธิของตนและส่วนรวม

8. ส่งเสริมให้เด็กวัยรุ่นได้มีโอกาสที่จะได้เรียนรู้ และทำความเข้าใจในสภาพของสังคมเพื่อที่จะนำไปสู่การยอมรับและเข้าใจความเป็นจริงของการอยู่ร่วมกันในกลุ่มและสังคม

9. ส่งเสริมให้เด็กวัยรุ่นรู้จักให้ความช่วยเหลือผู้อื่น รู้จักเสียสละในสิ่งที่สมควร

10. ส่งเสริมให้เด็กวัยรุ่นรู้จักเอาชนะอุปสรรค ไม่ย่อท้อง่ายๆ เมื่อเกิดปัญหา

11. คอยให้กำลังใจ ให้ความเข้าใจ และเป็นที่ปรึกษายามเมื่อวัยรุ่นผิดพลาดหรือสับสน วุ่นวาย ไม่มั่นใจ

12. ส่งเสริมให้เด็กวัยรุ่นได้มีโอกาสเรียนรู้ตนเอง และพัฒนาตนเอง รู้จักที่จะนำความสามารถของตนเองมาใช้ให้เป็นประโยชน์

13. ส่งเสริมให้เด็กวัยรุ่นรู้จักจัดการกับการใช้จ่ายของตนเองอย่างคุ้มค่า และรู้จักหารายได้ส่วนตัวไว้ใช้เมื่อยามต้องการ

14. ส่งเสริมให้เด็กวัยรุ่น รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ไม่เอาเวลาว่างไปมั่วสุมในทางเสียหาย

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 งานวิจัยในประเทศ

พิมพ์มาส ตัณฑ์เจริญรัตน์ (2532 : 173) ได้ศึกษาปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคนิคตาก พบว่า นักศึกษาเทคโนโลยีและอาชีวศึกษามีปัญหาด้านการเรียนมากที่สุด รองลงมาคือปัญหาด้านสังคม ด้านการเงิน ด้านสุขภาพอนามัยและด้านที่อยู่อาศัย ตามลำดับ ส่วนนักศึกษาชายมีปัญหาด้านการเรียนมากที่สุดรองลงมาคือ ด้านสังคม ด้านการเงิน ด้านสุขภาพอนามัย และด้านที่อยู่อาศัย ตามลำดับ นักศึกษาหญิงมีปัญหาด้านการเรียนมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านสังคม ด้านการเงิน และด้านที่อยู่อาศัยตามลำดับ ปัญหาด้านต่างๆ จำแนกตามชั้นปี พบว่าปัญหาด้านการเรียน นักศึกษาที่มีปัญหามากที่สุด คือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 5 และชั้นปีที่ 3 ตามลำดับปัญหาด้านสังคม นักศึกษาที่มีปัญหาด้านนี้มากที่สุด คือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 1 ตามลำดับ ปัญหาด้านสุขภาพอนามัย นักศึกษาที่มีปัญหาด้านนี้มากที่สุด คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 5 และชั้นปีที่ 2 ตามลำดับ ปัญหาด้านการเงิน นักศึกษาที่มีปัญหาด้านนี้มากที่สุด คือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 5 ตามลำดับ ปัญหาด้านที่อยู่อาศัย นักศึกษาที่มีปัญหาด้านนี้มากที่สุด คือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 5 ตามลำดับ นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีปัญหาด้านต่างๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักศึกษาต่างชั้นปีกัน มีปัญหาด้านการเรียน ด้านสุขภาพอนามัย ด้านที่อยู่อาศัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัญหาด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน นักศึกษาแต่ละคณะวิชา มีปัญหาด้านต่างๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สนธยา อิ่มใจ (2536 : 72 – 77) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความต้องการทางสังคมของวัยรุ่นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดนครสวรรค์ พบว่า

1. วัยรุ่นมีความต้องการทางสังคมด้านเศรษฐกิจและการศึกษา ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว ด้านสัมพันธภาพกับครูอาจารย์ ด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน ด้านสัมพันธภาพกับชุมชน อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ด้านศาสนา วัฒนธรรม และการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง

2. วัยรุ่นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นสังกัดกรมสามัญศึกษา มีความต้องการทางสังคมที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านศาสนา วัฒนธรรมและการเมือง และด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน

3. วัยรุ่นชายและวัยรุ่นหญิง มีความต้องการทางสังคมที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านเศรษฐกิจและการศึกษา ด้านศาสนา วัฒนธรรมและการเมือง ด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว และด้านสัมพันธภาพกับเพื่อน

4. วัยรุ่นที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความต้องการทางสังคมที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านสัมพันธภาพกับบุคคลในครอบครัว ด้านสัมพันธภาพกับครูอาจารย์ และด้านสัมพันธภาพกับชุมชน

5. วัยรุ่นที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองต่างกัน มีความต้องการทางสังคมไม่แตกต่างกัน

สุจินต์ ยมศรีเคน (2536 : 137 – 141) ได้ศึกษาปัญหาของนักศึกษาพยาบาลในวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกองงานวิทยาลัยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข ปีการศึกษา 2535 เพื่อที่จะศึกษาปัญหาและเปรียบเทียบปัญหาด้านต่างๆ ของนักศึกษาพยาบาล หลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ และหลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ (ระดับต้น) จำแนกตามหลักสูตร การศึกษา ชั้นปี และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษาพบว่า

1. นักศึกษาพยาบาลทั้ง 2 หลักสูตร มีปัญหาเรียงตามลำดับความสำคัญของปัญหาดังนี้ ปัญหาระดับปานกลาง คือ ด้านกิจกรรม ด้านการเรียน ด้านที่อยู่อาศัย ด้านสุขภาพอนามัย ปัญหาระดับน้อย คือ ด้านสังคม ด้านการเงิน

2. ปัญหาสูงสุดของแต่ละด้านที่สำคัญ คือ ด้านการเรียนที่เนื้อหาวิชาที่เรียนมากเกินไป ไม่พอกับชั่วโมงที่เรียน ด้านสังคม ที่ไม่กล้าปรึกษาอาจารย์เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น ด้านการเงิน มีการเก็บเงินในห้องเรียนไว้ใช้จ่ายในกิจกรรมต่างๆ มากเกินไป ด้านที่อยู่อาศัย สิ่งอำนวยความสะดวกใน หอพักไม่ดีเท่าที่ควร ด้านสุขภาพอนามัย มีความเครียดมาก เมื่อจะมีการสอบหรือทำงานที่อาจารย์มอบหมาย ด้านกิจกรรม วิทยาลัยพยาบาลจัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในด้านกิจกรรมน้อย

3. นักศึกษาพยาบาลหลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ ทั้ง 4 ชั้นปี มีปัญหาด้านการเรียน ปัญหาด้านสังคม ปัญหาด้านสุขภาพอนามัยและปัญหาด้านกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 หลักสูตรประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ระดับต้น มีปัญหาด้านการเรียน และปัญหาด้านกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนปัญหาด้านสังคม ด้านการเงิน ด้านที่อยู่อาศัย และด้านสุขภาพอนามัย มีปัญหาไม่แตกต่างกัน

5. นักศึกษาพยาบาลทั้ง 2 หลักสูตรที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีปัญหาทุกด้านไม่แตกต่างกัน

เติมศักดิ์ คทวณิช (2540 : 118 - 122) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนและวิธีเผชิญปัญหาทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ โดยเปรียบเทียบและค้นหาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนและวิธีเผชิญปัญหาทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ตัวแปรที่ศึกษาจำแนกเป็น 2 ด้าน คือ ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ นิสัยทางการเรียน ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ บรรยากาศทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างบุคคล ผลการศึกษาพบว่า

1. ปัญหาการเรียนของนักศึกษาขึ้นอยู่กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ นิสัยทางการเรียน บรรยากาศทางการเรียน และสัมพันธภาพระหว่างบุคคลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียน และตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ บรรยากาศทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับปัญหาการเรียนของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปร มีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาการเรียน ส่วนตัวแปรสัมพันธภาพระหว่างบุคคล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับปัญหาการเรียน และบุคลิกภาพมีความสัมพันธ์ทางลบกับปัญหาการเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. วิธีเผชิญปัญหาทางการเรียนของนักศึกษาขึ้นอยู่กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพ นิสัยทางการเรียน และตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ตัวแปรด้านส่วนตัว ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นิสัยทางการเรียน และตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ บรรยากาศทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับวิธีเผชิญปัญหาทางการเรียนของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปรนี้ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับวิธีเผชิญปัญหาทางการเรียน ส่วนตัวแปรสัมพันธภาพระหว่างบุคคลมีความสัมพันธ์ทางลบกับวิธีเผชิญปัญหาทางการเรียน และบุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับวิธีเผชิญปัญหาทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. นิสัยทางการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บรรยากาศทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างบุคคล และบุคลิกภาพ สามารถพยากรณ์ปัญหาการเรียนของนักศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. นิสัยทางการเรียน บรรยากาศทางการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สัมพันธภาพระหว่างบุคคล และบุคลิกภาพ สามารถพยากรณ์วิธีเผชิญปัญหาทางการเรียนของนักศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

อับดุล อาซิส (Abdul-Aziz. 1984 : 2053 – 2054) ได้ศึกษาปัญหาด้านการเรียน ปัญหาส่วนตัวของนักศึกษาชาวคูเวต ระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษา พบว่า ปัญหาการเรียน และปัญหาส่วนตัวมีความสัมพันธ์ทางลบกับระยะเวลาที่อยู่ในสหรัฐอเมริกา ในขณะที่ปัญหาด้านสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับระยะเวลา นักศึกษาที่สอบภาษาอังกฤษได้ดีมีปัญหาด้านการเรียน ด้านส่วนตัว และด้านสังคมมากกว่านิสิตบัณฑิต ส่วนนักศึกษาที่วางแผนจะอยู่ในสหรัฐอเมริกา พบว่ามีปัญหาทั้ง 3 ด้านน้อยกว่า นักศึกษาที่จะกลับประเทศคูเวต หลังจากสำเร็จการศึกษา

จากงานวิจัยสรุปได้ว่า เพศมีอิทธิพลต่อลำดับความสำคัญของปัญหา ซึ่งเพศชาย และเพศหญิงมีความต้องการทางสังคมแตกต่างกัน นอกจากนี้ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับปัญหาด้านต่างๆ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับความต้องการทางสังคม

บทที่ 3
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนวัยรุ่น เพศชายและเพศหญิง ที่กำลังศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประเภทสหศึกษา กรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนวัยรุ่น เพศชายและเพศหญิง ที่กำลังศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประเภทสหศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 1,985 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น .05 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 ; อ้างอิงจาก Yamane. 1967) ตามลำดับดังนี้

1. จำแนกโรงเรียนในเขตการศึกษา 3 เขตการศึกษา ตามการแบ่งเขตการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร
2. สุ่มโรงเรียนที่จะทำการศึกษาโดยวิธีการจับฉลากรายชื่อโรงเรียนจากการแบ่งเขตการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งแบ่งเขตการศึกษาในกรุงเทพมหานครออกเป็น 3 เขต เขตการศึกษาละ 3 โรงเรียน
3. สุ่มห้องเรียนในแต่ละโรงเรียน โดยใช้วิธีจับสลากห้องเรียนระดับชั้นเรียนละ 1 ห้องเรียน และให้นักเรียนทุกคนในห้องเรียนนั้นเป็นกลุ่มตัวอย่าง (Cluster Sampling)

ตาราง 1 จำนวนประชากร

เขตการศึกษา		ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	2	3	4	5	6
เขตที่ 1							
	โรงเรียนราชวินิต มัธยม	237	399	429	351	331	320
	โรงเรียนวัดสังเวช	230	241	223	143	145	98
	โรงเรียนมักกะสันพิทยา	330	378	303	76	68	102
เขตที่ 2							
	โรงเรียนสตรีวิทยา 2	972	969	932	885	849	796
	โรงเรียนบางกะปิ	691	656	604	479	463	468
	โรงเรียนมัธยมวัดบึงทองหลาง	554	523	491	225	196	207
เขตที่ 3							
	โรงเรียนวัดรางบัว	490	544	420	161	140	89
	โรงเรียนวัดประดู่ในทรงธรรม	279	281	308	94	102	94
	โรงเรียนวัดนวลนรดิศ	509	507	501	426	462	429
รวม		4,292	4,498	4,211	2,840	2,756	2,603

ตาราง 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

เขตการศึกษา		ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่					
		1	2	3	4	5	6
เขตที่ 1							
	โรงเรียนราชวินิต มัธยม	44	35	42	38	40	29
	โรงเรียนวัดสังเวช	41	44	48	50	22	40
	โรงเรียนมักกะสันพิทยา	31	36	36	27	40	23
เขตที่ 2							
	โรงเรียนสตรีวิทยา 2	48	47	48	39	40	37
	โรงเรียนบางกะปิ	48	49	47	28	37	18
	โรงเรียนมัธยมวัดบึงทองหลาง	50	45	47	25	31	35
เขตที่ 3							
	โรงเรียนวัดรางบัว	43	42	40	25	33	26
	โรงเรียนวัดประดู่ในทรงธรรม	45	21	35	15	28	29
	โรงเรียนวัดนวลนรดิศ	40	39	38	25	37	39
รวม		390	358	381	272	308	276

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่แบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนวัยรุ่น แบบสอบถามปัญหาของวัยรุ่น และแบบสอบถามความต้องการของวัยรุ่น ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน ได้แก่ เพศ ระดับชั้นการศึกษา ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม สถานภาพของครอบครัว และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัญหาของนักเรียนวัยรุ่นด้านการเรียน ด้านร่างกาย ด้านการเงิน ด้านสังคม และด้านครอบครัว ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ซึ่งพิจารณาเกณฑ์ดังนี้

มากที่สุด หมายถึง มีปัญหามากที่สุด หรือเป็นประจำทุกวัน

มาก หมายถึง มีปัญหามาก หรือเป็นเกือบทุกวัน

ปานกลาง หมายถึง มีปัญหาปานกลาง หรือเป็นบางครั้ง

น้อย หมายถึง มีปัญหาน้อย หรือนานๆ ครั้ง

น้อยที่สุด หมายถึง มีปัญหาน้อยที่สุด หรือไม่มีปัญหาเลย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น ด้านการเรียน ด้านร่างกาย ด้านการเงิน ด้านสังคม และด้านครอบครัว ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีการของลิเคอร์ท (Likert Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ซึ่งพิจารณาเกณฑ์ดังนี้

มากที่สุด หมายถึง มีความต้องการมากที่สุด

มาก หมายถึง มีความต้องการมาก

ปานกลาง หมายถึง มีความต้องการปานกลาง หรือเป็นบางครั้ง

น้อย หมายถึง มีความต้องการน้อย หรือนานๆ ครั้ง

น้อยที่สุด หมายถึง มีความต้องการน้อยที่สุด หรือไม่มีความต้องการเลย

ตอนที่ 4 แบบสอบถามแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น ด้านการเรียน ด้านร่างกาย ด้านการเงิน ด้านสังคม และด้านครอบครัว ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีการของลิเคอร์ท (Likert Scale) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ซึ่งพิจารณาเกณฑ์ดังนี้

มากที่สุด หมายถึง เป็นแนวทางในการตอบสนองความต้องการมากที่สุด

มาก หมายถึง เป็นแนวทางในการตอบสนองความต้องการมาก

ปานกลาง หมายถึง เป็นแนวทางในการตอบสนองความต้องการปานกลาง หรือเป็นบางครั้ง

น้อย หมายถึง เป็นแนวทางในการตอบสนองความต้องการน้อย หรือนานๆ ครั้ง

น้อยที่สุด หมายถึง เป็นแนวทางในการตอบสนองความต้องการน้อยที่สุด หรือไม่เป็นแนวทางในการตอบสนองความต้องการเลย

เกณฑ์เฉลี่ยระดับความสำคัญของปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น ด้านการเรียน ด้านร่างกาย ด้านการเงิน ด้านสังคม และด้านครอบครัว ใช้สูตรคำนวณช่วงกว้างของชั้น ดังนี้ (มัลลิกา บุนนาค. 2537: 29)

$$\text{Interval (I)} = \frac{\text{Range(R)}}{\text{Class(C)}}$$

$$= \frac{5-1}{5}$$

$$= 0.8$$

ค่าเฉลี่ยที่วัดได้	ระดับ
4.21 – 5.00	มากที่สุด
3.41 – 4.20	มาก
2.61 – 3.40	ปานกลาง
1.81 – 2.60	น้อย
1.00 – 1.80	น้อยที่สุด

วิธีการสร้างเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนวัยรุ่น แบบสอบถามปัญหา และแบบสอบถามความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน

1. เพศ
   - ☐ ชาย
   - ☐ หญิง
2. ชั้นปีที่กำลังศึกษา
   - ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 1
   - ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 2
   - ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 3
   - ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 4
   - ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 5
   - ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 6
3. ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม
   - ☐ 3.00 ขึ้นไป
   - ☐ 2.00 – 2.99
   - ☐ ต่ำกว่า 2.00

4. สถานภาพของครอบครัว

☐ บิดามารดาอยู่ด้วยกัน

☐ บิดามารดาแยกกันอยู่

☐ บิดามารดาหย่าร้างกัน

☐ บิดาเสียชีวิต

☐ มารดาเสียชีวิต

5. รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน

☐ 15,000 บาทขึ้นไป

☐ 8,000 – 14,999 บาท

☐ ต่ำกว่า 8,000 บาท

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการ ของนักเรียนวัยรุ่นด้านการเรียน ด้านร่างกาย ด้านการเงิน ด้านสังคม และด้านครอบครัว มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้า จากหนังสือ เอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ ปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น

2. การสร้างโครงสร้างของแบบสอบถามกระทำโดยผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์เพื่อให้ทราบถึงปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น จากกลุ่มตัวอย่างจริง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ผู้ให้สัมภาษณ์เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 จำนวน 108 คน แบ่งเป็นโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 9 โรงเรียน

2.2 ชนิดและการสร้างแบบสัมภาษณ์ แบบสัมภาษณ์ที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์ปลายเปิด ในการสร้างแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการศึกษาเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องมากำหนดเป็นกรอบในการเขียนคำสัมภาษณ์ ซึ่งประกอบด้วยคำถามหลักจำนวน 3 ข้อ ดังนี้

ข้อ 1. ในปัจจุบัน นักเรียนมีความรู้สึกวิตกกังวล คับข้องใจในเรื่องใดบ้าง

ข้อ 2. เมื่อนักเรียนเกิดความรู้สึกวิตกกังวล คับข้องใจ นักเรียนมีความต้องการอะไรในเรื่องที่นักเรียนวิตกกังวล

ข้อที่ 3. นักเรียนทำอย่างไร เมื่อเกิดความต้องการในเรื่องที่ทำให้นักเรียนวิตกกังวลคับข้องใจ

2.3 วิธีการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง โดยการติดต่อล่วงหน้าก่อนการสัมภาษณ์ผู้วิจัยอธิบายให้ผู้สัมภาษณ์ทราบถึงวัตถุประสงค์ และขอความยินยอมจากผู้ให้สัมภาษณ์ที่จะให้ข้อมูลต่างๆ ในขณะสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะจดบันทึก พร้อมทั้งกล่าวทบทวนในข้อมูลที่สำคัญเพื่อตรวจสอบดูว่าผู้วิจัยมีความเข้าใจตรงกับผู้ให้สัมภาษณ์

2.4 สถานที่ สถานที่ที่จะให้สัมภาษณ์นั้น ผู้ให้สัมภาษณ์ และผู้วิจัยได้ตกลงร่วมกันตามความสะดวกโดยคำนึงถึงสภาพที่เอื้ออำนวยต่อการสัมภาษณ์

2.5 เวลา เวลาที่ใช้ในการสัมภาษณ์จะใช้เวลาว่างของผู้ให้สัมภาษณ์ ซึ่งไม่ใช่เวลาเรียน ระยะเวลาที่ใช้ในการสัมภาษณ์ แต่ละครั้งใช้เวลา ½ - 1 ชั่วโมง

3. การสร้างแบบสอบถามปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น เมื่อการสัมภาษณ์เสร็จสิ้น ผู้วิจัยสรุปประเด็นสำคัญของเนื้อหาที่ได้จากการสัมภาษณ์รวบรวมผลที่ได้จากการสัมภาษณ์ซึ่งได้จากกลุ่มตัวอย่างจริง และสร้างเป็นแบบสอบถามปัญหาของนักเรียนวัยรุ่นจำนวน 53 ข้อ แบบสอบถามความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นจำนวน 57 ข้อ และแบบสอบถามแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นจำนวน 60 ข้อ

4. นำแบบสอบถามปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นันทนา วงษ์อินทร์ อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และอาจารย์มณฑิรา จารุเพ็ง ตรวจสอบความเหมาะสมทางด้านเนื้อหา ข้อคำถาม และภาษาที่ใช้แล้วนำมาปรับปรุงก่อนนำไปใช้

5. นำแบบสอบถามปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น ซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try – out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน ได้แก่ โรงเรียนวัดอินทาราม แล้วนำมาตรวจให้คะแนน เพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยใช้วิธี Item Total Correlation แล้วเลือกข้อที่มีค่าอยู่ระหว่าง .1495 -. 7504 ได้แบบสอบถามปัญหาของนักเรียนวัยรุ่นจำนวน 49 ข้อ แบบสอบถามความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นจำนวน 53 ข้อ และแบบสอบถามแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นจำนวน 56 ข้อ

6. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (Alpha – Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 125 – 126) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัญหาของนักเรียนวัยรุ่นเท่ากับ .9387 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นเท่ากับ .9517 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นเท่ากับ .9232

7. นำแบบสอบถามปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น จำนวน 158 ข้อ ที่ได้หาค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นแล้ว นำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

ตัวอย่างแบบสอบถามปัญหาของนักเรียนวัยรุ่น

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแต่ละข้ออย่างละเอียด โดยพิจารณาว่าท่านมีปัญหาอยู่ในระดับใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตามสภาพความเป็นจริง คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด เพียงคำตอบเดียว และโปรดทำทุกข้อ

ข้อที่	ปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ด้านการเรียน 0 เนื้อหาวิชาที่เรียนยากเกินไป					
	ด้านร่างกาย 0 ไม่พอใจกับรูปร่างของตนเอง					
	ด้านการเงิน 0 ได้รับเงินจากผู้ปกครองน้อย					
	ด้านสังคม 0 เพื่อนไม่เข้าใจในตัวข้าพเจ้า					
	ด้านครอบครัว 0 ข้าพเจ้าทะเลาะกับสมาชิกในครอบครัวอยู่เสมอ					

ตัวอย่างแบบสอบถามความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแต่ละข้ออย่างละเอียด โดยพิจารณาว่าท่านมีความต้องการอยู่ในระดับใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตามสภาพความเป็นจริง คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด เพียงคำตอบเดียว และโปรดทำทุกข้อ

ข้อที่	ความต้องการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ด้านการเรียน 0 ต้องการให้เนื้อหาวิชาสัมพันธ์กับเวลาที่เรียน					
	ด้านสุขภาพ 0 ต้องการให้รูปร่างตนเองสมส่วน					
	ด้านการเงิน 0 ต้องการมีเงินใช้จ่ายมากขึ้น					
	ด้านสังคม 0 ต้องการให้เพื่อนเข้าใจในตัวข้าพเจ้า					
	ด้านครอบครัว 0 ต้องการให้สมาชิกในครอบครัวเอาใจใส่ข้าพเจ้า					

ตัวอย่างแบบสอบถามแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแต่ละข้ออย่างละเอียด โดยพิจารณาว่าท่านมีพฤติกรรมในการตอบสนองความต้องการอยู่ในระดับใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตามสภาพความเป็นจริง คือ บ่อยที่สุด บ่อย ทำบ้างไม่ทำบ้าง นานๆจึงจะทำสักครั้ง และไม่เคยทำเลย เพียงคำตอบเดียว และโปรดทำทุกข้อ

ข้อที่	แนวทางที่นักเรียนตอบสนองความต้องการของตนเอง	บ่อยที่สุด	บ่อย	ทำบ้างไม่ทำบ้าง	นานๆจึงจะทำสักครั้ง	ไม่เคยทำเลย
	ด้านการเรียน 0 อ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเข้าเรียน					
	ด้านสุขภาพ 0 เลือกรับประทานอาหารให้เหมาะสม					

ตัวอย่างแบบสอบถามแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น (ต่อ)

ข้อที่	แนวทางที่นักเรียนตอบสนองความต้องการของตนเอง	บ่อยที่สุด	บ่อย	ทำบ้างไม่ทำบ้าง	นานๆจึงจะทำสักครั้ง	ไม่เคยทำเลย
	ด้านการเงิน 0 หางานพิเศษทำ					
	ด้านสังคม 0 ปรึกษาเพื่อน ระบายให้เพื่อนฟัง					
	ด้านครอบครัว 0 พยายามพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเมื่อมีปัญหา					

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำหนังสือขออนุญาตในการทำวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย ไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย

2. ติดต่อขอความร่วมมือจากอาจารย์แนะแนว และอาจารย์ประจำชั้น และกำหนดวัน เวลาที่จะทำการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลร่วมกับอาจารย์แนะแนว และอาจารย์ประจำชั้น

4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน แบบสอบถามปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการ ของนักเรียนวัยรุ่นคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์จำนวน 1,985 ฉบับ จากแบบสอบถามที่แจกทั้งสิ้น 2,415 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 82 มาตรวจคะแนน และวิเคราะห์ผล

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติสำหรับวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

2.1 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

2.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (Alpha Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

3.1 ทดสอบค่าที (t-test) เพื่อเปรียบเทียบปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ

3.2 ทดสอบค่าเอฟ (F-test) เพื่อเปรียบเทียบปัญหาความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพของครอบครัว และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

3.3 ทดสอบรายคู่ ค่าที่มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 โดยวิธีของ LSD (Fisher's Least-Significant Difference)

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้แทนความหมายดังนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียน
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t – distribution
F.	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F – distribution
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน
df	แทน	ระดับความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
p	แทน	ค่าความน่าจะเป็นที่ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบจะตกอยู่ในช่วงปฏิเสธสมมติฐาน
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาความถี่และร้อยละ

ตอนที่ 2 ปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียน โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียน จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพของครอบครัว และฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ดังแสดงในตาราง 2 ดังนี้

ตาราง 3 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	859	43.30
1.2 หญิง	1,126	56.70
รวม	1,985	100.00
2. ชั้นที่กำลังศึกษา		
2.1 มัธยมศึกษาปีที่ 1	390	19.60
2.2 มัธยมศึกษาปีที่ 2	358	18.00
2.3 มัธยมศึกษาปีที่ 3	381	19.20
2.4 มัธยมศึกษาปีที่ 4	272	13.70
2.5 มัธยมศึกษาปีที่ 5	308	15.50
2.6 มัธยมศึกษาปีที่ 6	276	13.90
รวม	1,985	100.00
3. ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม		
3.1 3.00 ขึ้นไป	921	46.40
3.2 2.00-2.99	887	44.70
3.3 ต่ำกว่า 2.00	177	8.90
รวม	1,985	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
4. สถานภาพของครอบครัว		
4.1 บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	1,372	69.10
4.2 บิดามารดาแยกกันอยู่	270	13.60
4.3 บิดามารดาหย่าร้างกัน	206	10.40
4.4 บิดาเสียชีวิต	108	5.40
4.5 มารดาเสียชีวิต	29	1.50
รวม	1,985	100.00
5. รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน		
5.1 15,000 บาทขึ้นไป	687	34.60
5.2 8,000 – 14,999 บาท	812	40.90
5.3 ต่ำกว่า 8,000 บาท	486	24.50
รวม	1,985	100.00

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่ใช้ในการศึกษามีจำนวนทั้งหมด 1,985 คน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 1,126 คน คิดเป็นร้อยละ 56.70 และเพศชายจำนวน 859 คน คิดเป็นร้อยละ 43.30 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาตามระดับชั้นที่กำลังศึกษาอยู่ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 390 คน คิดเป็นร้อยละ 19.60 รองลงมาอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 381 คน คิดเป็นร้อยละ 19.20 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 358 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 308 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 276 คน คิดเป็นร้อยละ 13.90 และระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 272 คน คิดเป็นร้อยละ 13.70 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาตามระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป จำนวน 921 คน คิดเป็นร้อยละ 46.30 รองลงมามีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.00 - 2.99 จำนวน 887 คน คิดเป็นร้อยละ 44.70 และระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.00 จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 8.90 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาตามสถานภาพของครอบครัว พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพของครอบครัวที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 1372 คน คิดเป็นร้อยละ 69.10 รองลงมามีสถานภาพของครอบครัวที่บิดามารดาแยกกันอยู่ จำนวน 270 คน คิดเป็นร้อยละ 13.60 สถานภาพของครอบครัวที่บิดามารดาหย่าร้างกัน จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 10.40 สถานภาพของครอบครัวที่บิดาเสียชีวิต จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 5.40 และสถานภาพของครอบครัวที่มารดาเสียชีวิต จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50 ตามลำดับ

และเมื่อพิจารณาตามรายได้ต่อเดือนของผู้ปกครอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 8,000 - 14,999 บาท จำนวน 814 คน คิดเป็นร้อยละ 41.00 รองลงมาผู้ปกครองมีรายได้ต่อเดือน 15,000 บาทขึ้นไป จำนวน 687 คน คิดเป็นร้อยละ 34.60 และผู้ปกครองมีรายได้ต่ำกว่า 8,000 บาท จำนวน 484 คน คิดเป็นร้อยละ 24.40 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียน โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตาราง 4 - 6 ดังนี้

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัญหาของนักเรียน พิจารณาเป็นรายด้าน 5 ด้านและโดยรวม (n = 1,985)

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D	ระดับปัญหา
1. ปัญหาด้านการเรียน	2.81	0.55	ปานกลาง
2. ปัญหาด้านร่างกาย	2.56	0.67	น้อย
3. ปัญหาด้านการเงิน	2.51	0.72	น้อย
4. ปัญหาด้านสังคม	2.35	0.68	น้อย
5. ปัญหาด้านครอบครัว	2.31	0.82	น้อย
รวม	2.51	0.48	น้อย

จากตาราง 4 พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่ใช้ในการศึกษามีจำนวนทั้งหมด 1,985 คน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$ = 2.51, S.D.= 0.48) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านร่างกาย ด้านการเงิน ด้านสังคม ด้านครอบครัว นักเรียนมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านการเรียน นักเรียนมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการของนักเรียน พิจารณาเป็นรายด้าน 5 ด้านและโดยรวม (n = 1,985)

ความต้องการของนักเรียน	$\bar{X}$	S.D	ระดับความต้องการ
1. ความต้องการด้านการเรียน	3.80	0.53	มาก
2. ความต้องการด้านร่างกาย	4.07	0.77	มาก
3. ความต้องการด้านการเงิน	3.39	0.77	ปานกลาง
4. ความต้องการด้านสังคม	3.53	0.76	มาก
5. ความต้องการด้านครอบครัว	3.69	0.82	มาก
รวม	3.70	0.55	มาก

จากตาราง 5 พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่ใช้ในการศึกษามีจำนวนทั้งหมด 1,985 คน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.70, S.D.= 0.55) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเรียน ด้านร่างกาย ด้านสังคมและด้านครอบครัว นักเรียนมีความต้องการอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการเงิน นักเรียนมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียน พิจารณาเป็นรายด้าน 5 ด้านและโดยรวม (n = 1,985)

แนวทางในการตอบสนองความต้องการ	$\bar{X}$	S.D	ระดับแนวทางในการตอบสนองความต้องการ
1. แนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเรียน	3.28	0.46	ปานกลาง
2. แนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านร่างกาย	2.99	0.63	ปานกลาง
3. แนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเงิน	2.64	0.56	ปานกลาง
4. แนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านสังคม	3.60	0.57	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

แนวทางในการตอบสนองความต้องการ	$\bar{X}$	S.D	ระดับแนวทางในการตอบสนองความต้องการ
5. แนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านครอบครัว	3.22	0.69	ปานกลาง
รวม	3.14	0.41	ปานกลาง

จากตาราง 6 พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่ใช้ในการศึกษามีจำนวนทั้งหมด 1,985 คน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการของตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.14, S.D.= 0.41) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเรียน ด้านร่างกาย ด้านการเงินและด้านครอบครัว นักเรียนมีแนวทางในการตอบสนองความต้องการของตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านสังคม นักเรียนมีแนวทางในการตอบสนองความต้องการของตนเอง อยู่ในระดับมาก

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาของนักเรียนวัยรุ่น พิจารณาเป็นรายด้านปัญหา

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
ด้านการเรียน			
1. เนื้อหาวิชาที่เรียนยากเกินไป	3.11	0.65	ปานกลาง
2. มีเสียงรบกวนขณะกำลังเรียน	3.35	0.90	ปานกลาง
3. สภาพแวดล้อมของห้องเรียนไม่เหมาะสม เช่น แสงสว่างไม่เพียงพอการระบายอากาศไม่ดี	2.76	0.98	ปานกลาง
4. อาจารย์ไม่ยอมฟังเหตุผลของนักเรียนและดุตลอดชั่วโมงที่สอน	2.48	1.07	น้อย
5. อาจารย์ใช้อารมณ์กับนักเรียนขณะที่สอน หรือเมื่อนักเรียนซักถามในสิ่งที่ไม่เข้าใจ	2.28	1.07	น้อย
6. อาจารย์ไม่ให้ความสนใจนักเรียนอย่างทั่วถึง	2.77	0.94	ปานกลาง
7. วิธีการสอนของอาจารย์น่าเบื่อไม่น่าสนใจ	2.97	1.01	ปานกลาง

ตาราง 7 (ต่อ)

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
8. อาจารย์ไม่ค่อยใช้อุปกรณ์การสอนในชั่วโมงที่สอน	2.86	0.92	ปานกลาง
9. อุปกรณ์ในการเรียนการสอนไม่เพียงพอ	2.80	1.01	ปานกลาง
10. ข้าพเจ้าเรียนไม่ทันเพื่อน	2.59	0.98	น้อย
11. ข้าพเจ้าไม่มีสมาธิในการเรียน	2.83	1.00	ปานกลาง
12. ข้าพเจ้าความจำไม่ดี	2.56	1.04	น้อย
13. ข้าพเจ้าไม่พอใจกับผลการเรียนของตนเอง	3.07	1.12	ปานกลาง
14. ข้าพเจ้าเรียนได้ไม่ดีเท่าเพื่อน	2.97	1.03	ปานกลาง
รวม	2.81	0.55	ปานกลาง
ปัญหาด้านร่างกาย			
1. รู้สึกว่าตนเองสูงเกินไป	2.17	0.99	น้อย
2.รู้สึกว่าตนเองผอมเกินไป	2.30	1.12	น้อย
3.รู้สึกว่าตนเองเหนื่อยง่าย อ่อนเพลียอยู่เสมอ	2.81	1.08	ปานกลาง
4.ไม่พอใจกับรูปร่างของตนเอง	2.98	1.21	ปานกลาง
รวม	2.56	0.67	น้อย
ด้านการเงิน			
1.ได้รับเงินจากผู้ปกครองน้อย	2.68	0.96	ปานกลาง
2.ไม่มีเงินใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจและซื้อสิ่งของต่างๆ	2.70	1.04	ปานกลาง
3.มีเงินใช้จ่ายเพื่อความสนุกสนานไม่เพียงพอ	2.56	1.03	น้อย
4.มีการเก็บเงินในห้องเรียนเพื่อไว้ใช้จ่ายในกิจกรรมมากเกินไป	2.70	1.05	ปานกลาง
5.ไม่มีเงินเพียงพอสำหรับการซื้อหนังสือและอุปกรณ์การเรียน	2.34	1.00	น้อย
6.รายได้ของครอบครัวไม่เพียงพอกับรายจ่าย	2.58	1.15	น้อย

ตาราง 7 (ต่อ)

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
7.พ่อ แม่ ผู้ปกครองต้องกู้ยืมเงินมาให้ใช้จ่ายในการศึกษา	2.05	1.18	น้อย
รวม	2.51	0.72	น้อย
ด้านสังคม			
1.อาจารย์ไม่รับฟังปัญหาของข้าพเจ้า	2.33	0.97	น้อย
2.ไม่กล้าปรึกษาอาจารย์เมื่อมีปัญหาทั้งด้านการเรียน และส่วนตัว	3.10	1.06	ปานกลาง
3.ลำบากใจในการพูดคุยกับอาจารย์	2.96	1.05	ปานกลาง
4.เพื่อนไม่เข้าใจในตัวข้าพเจ้า	2.47	1.03	น้อย
5.เพื่อนไม่ให้ความสนใจข้าพเจ้า	2.32	1.00	น้อย
6. ไม่มีเพื่อนสนิทที่จะปรึกษาเรื่องต่างๆได้	1.98	1.08	น้อย
7. เพื่อนๆไม่รับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า	2.19	1.02	น้อย
8. ไม่สามารถเข้ากับเพื่อนได้	1.88	0.98	น้อย
9. เพื่อนชอบล้อให้ข้าพเจ้าได้รับความอับอาย	2.21	1.07	น้อย
10.เพื่อนมักจะนินทาข้าพเจ้า	2.27	1.05	น้อย
11.ข้าพเจ้ามีความคิดเห็นไม่ตรงกับเพื่อนเสมอ	2.41	0.98	น้อย
12.ข้าพเจ้ามีเรื่องทะเลาะกับเพื่อนเสมอ	2.20	0.98	น้อย
รวม	2.35	0.68	น้อย
ด้านครอบครัว			
1.ข้าพเจ้าทะเลาะกับสมาชิกในครอบครัวอยู่เสมอ	2.26	1.11	น้อย
2.สมาชิกในครอบครัวไม่เข้าใจข้าพเจ้า	2.36	1.14	น้อย
3.สมาชิกในครอบครัวไม่รับฟังปัญหาของข้าพเจ้า	2.29	1.14	น้อย
4.สมาชิกในครอบครัวต่างคนต่างอยู่ไม่สนใจกัน	1.90	1.06	น้อย
5.ข้าพเจ้าไม่มีกิจกรรมร่วมกับสมาชิกในครอบครัว	2.51	1.02	น้อย
6.สมาชิกในครอบครัวไม่ให้ความสนใจข้าพเจ้า	2.31	1.05	น้อย
7.ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองไม่มีความสำคัญในบ้าน	2.30	1.15	น้อย
8.พ่อ แม่ ทะเลาะกันอยู่เสมอ	2.00	1.10	น้อย

ตาราง 7 (ต่อ)

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
9.พ่อ แม่ ผู้ปกครองของข้าพเจ้าไม่รับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า	2.25	1.16	น้อย
10.พ่อ แม่ ผู้ปกครองของข้าพเจ้าเข้มงวดกวดขันเกินไป	2.59	1.16	น้อย
11.พ่อ แม่ ผู้ปกครองไม่ค่อยมีเวลาพูดคุย ให้คำปรึกษากับข้าพเจ้า	2.50	1.15	น้อย
12.พ่อ แม่ ผู้ปกครองของข้าพเจ้าชอบบังคับอยู่เสมอ	2.53	1.22	น้อย
รวม	2.31	0.82	น้อย
รวมทุกด้าน	2.51	0.48	น้อย

จากตาราง 7 พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีปัญหาโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$ = 2.51, S.D.= 0.48), เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัญหาด้านการเรียนมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 2.81, S.D.= 0.55) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 1, 2, 3, 6, 7, 8, 9, 11, 13 และข้อที่ 14 มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่นๆ มีความปัญหาอยู่ในระดับน้อย ปัญหาด้านร่างกายมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$ = 2.56, S.D.= 0.67) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 3 และข้อที่4 มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่นๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ปัญหาด้านการเงินมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$ = 2.51, S.D.= 0.72) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 1, 2 และข้อที่ 4 มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่นๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ปัญหาด้านสังคมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$ = 2.35, S.D.= 0.68) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 2 และข้อที่ 3 มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่นๆ มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย และ ปัญหาด้านครอบครัวมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}$ = 2.31, S.D.= 0.82) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น พิจารณาเป็นรายด้านความต้องการ (n = 1,985)

ความต้องการ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
ด้านการเรียน			
1. ต้องการเรียนเฉพาะเนื้อหาวิชาที่เป็นประโยชน์สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	3.72	0.93	มาก
2. ต้องการให้ปริมาณเนื้อหาวิชาสัมพันธ์กับเวลาที่เรียน	3.78	0.82	มาก
3. ต้องการให้เสียงรบกวนลดลง	3.92	0.97	มาก
4. ต้องการให้สภาพแวดล้อมของห้องเรียนดีขึ้น เช่น มีแสงสว่างเพียงพอ การระบายอากาศดีขึ้น	3.84	1.00	มาก
5. ต้องการให้อาจารย์รับฟังเหตุผลของนักเรียน และไม่ดุตลอดการสอน	3.89	0.99	มาก
6. ต้องการให้อาจารย์ไม่ใช้อารมณ์ในการสอน หรือเมื่อนักเรียนซักถาม	3.89	1.06	มาก
7. ต้องการให้อาจารย์เปิดโอกาสในการซักถาม	3.38	0.87	ปานกลาง
8. ต้องการให้อาจารย์หาวิธีการสอนที่ทำให้วิชาเรียนน่าสนใจ	4.06	0.81	มาก
9. ต้องการให้อาจารย์ใช้อุปกรณ์การสอนที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจง่าย	3.94	0.87	มาก
10. ต้องการให้มีอุปกรณ์การเรียนการสอนเพียงพอกว่านี้	3.69	0.92	มาก
11. ต้องการให้เพื่อนช่วยอธิบายในสิ่งที่นักเรียนไม่เข้าใจ	3.62	0.93	มาก
12. ต้องการมีสมาธิในการเรียนมากขึ้น	3.86	0.91	มาก
13. ต้องการให้เพื่อนๆ ที่ถนัดในวิชานั้นติวให้	3.74	0.96	มาก
14. ต้องการให้ผลการเรียนดีขึ้น	4.43	0.79	มากที่สุด
15. ต้องการมีคนช่วยสอนการบ้าน	3.67	0.99	มาก
16. ต้องการกำลังใจจากเพื่อน	3.54	1.06	มาก
รวม	3.80	0.53	มาก

ตาราง 8 (ต่อ)

ความต้องการ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
ด้านร่างกาย			
1. ต้องการให้รูปร่างของตนเองสมส่วน	3.94	1.00	มาก
2. ต้องการให้ตนเองมีส่วนสูงเพิ่มขึ้น	3.92	1.16	มาก
3. ต้องการให้ร่างกายแข็งแรง	4.37	0.83	มากที่สุด
รวม	4.07	0.77	มาก
ด้านการเงิน			
1. ต้องการมีเงินใช้จ่ายมากขึ้น	3.38	1.08	ปานกลาง
2. ต้องการมีเงินใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ และซื้อสิ่งของต่างๆ	3.20	1.08	ปานกลาง
3. ต้องการใช้จ่ายเพื่อความสนุกสนานมากขึ้น	2.99	1.13	ปานกลาง
4. ต้องการให้การเก็บเงินในห้องเรียนเพื่อไว้ใช้จ่ายในกิจกรรมลดลง	3.04	1.08	ปานกลาง
5. ต้องการมีเงินเพียงพอในการซื้อหนังสือและอุปกรณ์การเรียน	3.25	1.12	ปานกลาง
6. ต้องการให้ครอบครัวมีรายได้เพียงพอ	3.79	1.13	มาก
7. ต้องการให้ครอบครัวไม่มีหนี้สิน	4.12	1.20	มาก
8. ต้องการทำงานพิเศษ	3.38	1.27	ปานกลาง
รวม	3.39	0.77	ปานกลาง
ด้านสังคม			
1. ต้องการให้อาจารย์รับฟังปัญหา	3.37	0.97	ปานกลาง
2. ต้องการความกล้าในการเข้าพบอาจารย์	3.44	1.01	มาก
3. ต้องการให้อาจารย์มีความเป็นกันเองกับนักเรียน	3.79	0.98	มาก
4. ต้องการให้เพื่อนเข้าใจในตัวข้าพเจ้า	3.49	1.07	มาก
5. ต้องการให้เพื่อนสนใจข้าพเจ้า	3.35	1.05	ปานกลาง
6. ต้องการมีเพื่อนสนิทที่จะปรึกษาเรื่องต่างๆ ได้	3.60	1.10	มาก

ตาราง 8 (ต่อ)

ความต้องการ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
7. ต้องการให้เพื่อนรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า	3.50	1.04	มาก
8. ต้องการให้เพื่อนยอมรับในตัวข้าพเจ้า	3.46	1.06	มาก
9. ต้องการให้เพื่อนหยุดล้อข้าพเจ้า	3.27	1.17	ปานกลาง
10. ต้องการให้เพื่อนหยุดนินทา	3.38	1.20	ปานกลาง
11. ต้องการความเข้าใจกันในหมู่เพื่อน	3.70	1.10	มาก
12. ต้องการคืนดีกับเพื่อนเมื่อทะเลาะกัน	3.60	1.10	มาก
13. ต้องการให้เพื่อนไม่ใช้อารมณ์ในการคุยกัน	3.85	1.02	มาก
14. ต้องการมีคนให้คำปรึกษา	3.74	1.07	มาก
รวม	3.53	0.76	มาก
ด้านครอบครัว			
1. ต้องการคืนดีกับสมาชิกในครอบครัวเมื่อทะเลาะกัน	3.73	1.14	มาก
2. ต้องการให้สมาชิกในครอบครัวเข้าใจในตัวข้าพเจ้า	3.82	1.07	มาก
3. ต้องการให้สมาชิกในครอบครัวรับฟังปัญหาของข้าพเจ้า	3.77	1.09	มาก
4. ต้องการให้สมาชิกในครอบครัวสนใจซึ่งกันและกัน	3.92	1.08	มาก
5. ต้องการให้สมาชิกในครอบครัวมีกิจกรรมร่วมกัน	3.62	1.01	มาก
6. ต้องการให้สมาชิกในครอบครัวเอาใจใส่ข้าพเจ้า	3.60	1.01	มาก
7.ต้องการให้สมาชิกในครอบครัวให้ความสำคัญกับข้าพเจ้า	3.61	1.01	มาก
8. ต้องการให้พ่อ แม่ เลิกทะเลาะกัน	3.59	1.27	มาก
9. ต้องการให้พ่อ แม่ ผู้ปกครองให้โอกาสในการแสดงความคิดเห็น	3.64	1.06	มาก
10. ต้องการให้พ่อ แม่ ผู้ปกครองไม่เข้มงวดกวดขันเกินไป	3.68	1.10	มาก
11. ต้องการให้ พ่อ แม่ ผู้ปกครองมีเวลาพูดคุยให้คำปรึกษากับข้าพเจ้ามากขึ้น	3.68	1.03	มาก
12. ต้องการให้พ่อ แม่ ผู้ปกครองเลิกบังคับในเรื่องต่างๆ	3.65	1.12	มาก
รวม	3.69	0.82	มาก
รวมทุกด้าน	3.70	0.55	มาก

จากตารางที่ 8 พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีความต้องการโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.70, S.D.= 0.55), เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความต้องการด้านการเรียนมีความต้องการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.80, S.D.= 0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15 และข้อที่ 16 มีความต้องการอยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่ 7 มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางและข้อที่ 14 มีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด ความต้องการด้านร่างกายมีความต้องการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.07, S.D.= 0.77) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 1และข้อที่ 2 มีความต้องการอยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่ 3 มีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด ความต้องการด้านการเงินมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.39, S.D.= 0.77) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 6 และข้อที่ 7 มีความต้องการอยู่ในระดับมาก ส่วนข้ออื่นๆ มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ความต้องการด้านสังคมมีความต้องการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.53, S.D.= 0.76) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 2, 3, 4, 6, 7, 8, 11, 12, 13 และข้อที่ 14 มีความต้องการอยู่ในระดับมาก ส่วนข้ออื่นๆ มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง และ ความต้องการด้านครอบครัวมีความต้องการอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.69, S.D.= 0.82) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีความต้องการอยู่ในระดับมาก

ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น พิจารณาเป็นรายด้านแนวทางที่นักเรียนตอบสนองความต้องการของตนเอง (n = 1,985)

แนวทางที่นักเรียนตอบสนองความต้องการของตนเอง	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
ด้านการเรียน			
1. อ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเข้าเรียน	2.86	0.73	ปานกลาง
2. ปรึกษาผู้ปกครอง	3.24	1.05	ปานกลาง
3. ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา	2.64	0.97	ปานกลาง
4. พยายามหาโอกาสพูดคุยกับอาจารย์ที่สอน ท่านนั้น	2.82	0.93	ปานกลาง
5. ปรึกษาเพื่อน	4.13	0.87	มาก
6. หาโอกาสซักถามอาจารย์ในเรื่องที่ไม่เข้าใจ	3.20	0.81	ปานกลาง
7. พยายามบันทึกข้อความสำคัญขณะที่อาจารย์สอน	3.39	0.89	ปานกลาง
8. ปรึกษาอาจารย์เรื่องอุปกรณ์การสอนที่อาจารย์ใช้	2.66	0.96	ปานกลาง
9. ใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนเท่าที่มี	3.42	0.84	มาก
10. ขอให้เพื่อนช่วยอธิบายในสิ่งที่นักเรียนไม่เข้าใจ	3.64	0.88	มาก
11. พยายามตั้งใจฟังที่อาจารย์สอน	3.92	0.79	มาก
12. รวมตัวกับเพื่อนเพื่อติววิชาที่แต่ละคนถนัด	3.05	0.99	ปานกลาง
13. ตั้งใจเรียนให้มากขึ้น	3.92	0.83	มาก
14. เรียนพิเศษนอกเวลาเรียน	2.77	1.38	ปานกลาง
15. พูดคุย ระบายออกกับเพื่อน	3.59	1.11	มาก
รวม	3.28	0.46	ปานกลาง
ด้านร่างกาย			
1. ควบคุมอาหาร	2.88	1.14	ปานกลาง
2. อ่านหนังสือเกี่ยวกับสุขภาพ	2.77	1.02	ปานกลาง
3. เลือกรับประทานอาหารให้เหมาะสม	3.40	0.94	ปานกลาง
4. หาความรู้เกี่ยวกับโภชนาการ	2.99	0.99	ปานกลาง
5. ไปพบแพทย์เพื่อขอคำปรึกษา	2.12	1.01	น้อย
6. ออกกำลังกายมากขึ้น	3.49	1.01	มาก

ตาราง 9 (ต่อ)

แนวทางที่นักเรียนตอบสนองความต้องการของตนเอง	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
7. ปรึกษาเพื่อน	3.31	1.14	ปานกลาง
รวม	2.99	0.63	ปานกลาง
ด้านการเงิน			
1. ขอเงินจากผู้ปกครองมากขึ้น	2.70	1.02	ปานกลาง
2. ยืมเงินเพื่อนเพื่อใช้จ่าย	2.17	0.97	น้อย
3. ใช้จ่ายเท่าที่มี	4.03	0.84	มาก
4. ปรึกษากับเพื่อนเรื่องค่าใช้จ่าย	2.50	1.17	น้อย
5. ขอทุนการศึกษาจากโรงเรียน	1.96	1.18	น้อย
6. หางานพิเศษทำ	2.30	1.29	น้อย
7. ปรึกษาอาจารย์เรื่องการหารายได้ พิเศษ	1.72	1.04	น้อยที่สุด
8. พยายามประหยัดในการใช้จ่าย	3.74	1.03	มาก
รวม	2.64	0.56	ปานกลาง
ด้านสังคม			
1. ปรึกษาเพื่อน ระบายให้เพื่อนฟัง	3.50	1.06	มาก
2. พยายามพูดคุยกับอาจารย์บ่อยๆ	2.76	0.98	ปานกลาง
3. พยายามเข้าไปพูดคุยกับเพื่อนๆ	3.86	0.93	มาก
4. พยายามเข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อนๆ	3.89	0.88	มาก
5. ให้ความสนใจ และให้ความสนิทสนมกับเพื่อนๆ	3.99	0.87	มาก
6. พูดกับเพื่อนดีๆ โดยไม่ใช้อารมณ์	3.85	0.87	มาก
7. พยายามทำตัวให้เข้ากับเพื่อนๆ ได้	3.97	0.86	มาก
8. ทำเฉยๆ เดี๋ยวเพื่อนก็หยุดล้อไปเอง	3.42	1.05	มาก
9. บอกให้เพื่อนหยุดนินทา	2.80	1.14	ปานกลาง
10. พยายามรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน	3.94	0.90	มาก
11. ขอโทษเพื่อนเมื่อมีการทะเลาะกัน	3.61	0.94	มาก
12. บอกกับเพื่อนให้คุยกันดีๆ อย่าใช้อารมณ์	3.69	0.94	มาก

ตาราง 9 (ต่อ)

แนวทางที่นักเรียนตอบสนองความต้องการของตนเอง	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
13. ระบายออกโดยการทำกิจกรรมอื่นที่นักเรียนสนใจ	3.61	1.01	มาก
รวม	3.60	0.57	มาก
ด้านครอบครัว			
1. ปรึกษาเพื่อน เล่าให้เพื่อนฟัง	3.46	1.15	มาก
2. อธิบายให้สมาชิกในครอบครัวเข้าใจ	3.44	1.03	มาก
3. พยายามพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเมื่อมีปัญหา	3.53	1.06	มาก
4. พยายามพูดคุย เอาใจใส่สมาชิกในครอบครัว	3.60	1.04	มาก
5. พยายามชวนสมาชิกในครอบครัวทำกิจกรรมร่วมกันเมื่อมีเวลา	3.38	1.03	ปานกลาง
6. เขียนระบายความรู้สึกลงในกระดาษ	2.80	1.29	ปานกลาง
7. หาโอกาสบอกความรู้สึกของตนเองให้สมาชิกในครอบครัวรู้	2.96	1.15	ปานกลาง
8. บอก พ่อ แม่ ให้เลิกทะเลาะกัน	2.71	1.31	ปานกลาง
9. พยายามหาโอกาสแสดงความคิดเห็น	3.26	1.09	ปานกลาง
10. พยายามประพฤติตนให้เป็นที่พอใจของพ่อ แม่ ผู้ปกครอง	3.67	0.99	มาก
11. ขอร้องให้ พ่อ แม่ ผู้ปกครองให้เวลากับนักเรียนมากขึ้น	3.02	1.20	ปานกลาง
12. ทำทุกอย่างเป็นปกติ ถึงอย่างไรพ่อ แม่ ผู้ปกครองคงไม่เลิกบังคับ	3.20	1.18	ปานกลาง
13. ขอร้องให้ พ่อ แม่ ผู้ปกครองเลิกบังคับ	2.86	1.25	ปานกลาง
14. ปรึกษาเพื่อน เล่าให้เพื่อนฟัง	3.25	1.24	ปานกลาง
รวม	3.22	0.69	ปานกลาง
รวมทุกด้าน	3.14	0.41	ปานกลาง

จากตาราง 9 พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการของตนเอง โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.14, S.D.= 0.41) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แนวทางในการตอบสอนองความต้องการด้านการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 3.28, S.D.= 0.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 5, 9, 10, 11, 13และข้อที่ 15 มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการในระดับมาก ส่วนข้ออื่นๆ มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการในระดับปานกลาง แนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านร่างกายอยู่ในระดับปานกลาง (M = 2.99, S.D.= 0.63) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 1, 2, 3, 4 และข้อที่ 7 มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่ 5 มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการอยู่ในระดับน้อย ส่วนข้ออื่นๆ แนวทางในการตอบสนองความต้องการอยู่ในระดับมาก แนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเงินอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 2.64, S.D.= 0.56) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 1 มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่ 3 มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการอยู่ในระดับมาก ข้อที่ 7 มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการในระดับน้อยที่สุด ส่วนข้ออื่นๆ มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการอยู่ในระดับน้อย แนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านสังคมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.60, S.D.= 0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12และข้อที่ 13 มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการอยู่ในระดับมาก ส่วนข้ออื่นๆ มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง และแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง($\overline{X}$ = 3.22, S.D.= 0.67) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 1, 2, 3, 4 และข้อที่ 10 มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการอยู่ในระดับมาก ส่วนข้ออื่นๆ มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพของครอบครัว และฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว

3.1 การเปรียบเทียบปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ ปรากฏผลดังตาราง 10 - 12

ตาราง 10 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยปัญหาของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ (n = 1985)

ปัญหา	ชาย (n = 859)			หญิง (n = 1126)			t	p
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ		
1. ด้านการเรียน	2.84	0.54	ปานกลาง	2.79	0.56	ปานกลาง	2.24*	.025
2. ด้านร่างกาย	2.59	0.68	น้อย	2.54	0.65	น้อย	1.87	.061
3. ด้านการเงิน	2.56	0.71	น้อย	2.48	0.73	น้อย	2.41*	.016
4. ด้านสังคม	2.50	0.68	น้อย	2.24	0.66	น้อย	8.34**	.000
5. ด้านครอบครัว	2.39	0.81	น้อย	2.25	0.81	น้อย	3.64**	.000
รวม	2.58	0.48	น้อย	2.46	0.48	น้อย	5.29**	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน มีปัญหาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านสังคมและด้านครอบครัว มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านการเรียนและด้านการเงินมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนวัยรุ่นชายมีปัญหามากกว่านักเรียนวัยรุ่นหญิงในทุกด้านที่กล่าวมา ส่วนด้านร่างกายมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 11 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ (n = 1985)

ความต้องการ	ชาย (n = 859)			หญิง (n = 1126)			t	p
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ		
1. ด้านการเรียน	3.79	0.53	มาก	3.81	0.53	มาก	-.79	.428
2. ด้านร่างกาย	4.01	0.77	มาก	4.12	0.77	มาก	-2.98**	.003
3. ด้านการเงิน	3.39	0.75	ปานกลาง	3.38	0.78	ปานกลาง	.36	.718
4. ด้านสังคม	3.47	0.71	มาก	3.58	0.79	มาก	-3.08**	.002
5. ด้านครอบครัว	3.62	0.80	มาก	3.74	0.83	มาก	-3.35**	.001
รวม	3.66	0.54	มาก	3.73	0.55	มาก	-2.74**	.006

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 11 พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร เพศชายและหญิง มีความต้องการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 5 พบว่า ด้านร่างกาย ด้านสังคมและด้านครอบครัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่นักเรียนวัยรุ่นชายมีความต้องการน้อยกว่านักเรียนวัยรุ่นหญิงในทุกด้านที่กล่าวมา ส่วนด้านการเรียนและด้านการเงินแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 12 เปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ (n = 1985)

แนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียน	ชาย (n = 859)			หญิง (n = 1126)			t	p
	$\bar{X}$	S.D	ระดับ	$\bar{X}$	S.D	ระดับ		
1. ด้านการเรียน	3.20	0.47	ปานกลาง	3.34	0.45	ปานกลาง	-6.81**	.000
2. ด้านร่างกาย	2.95	0.66	ปานกลาง	3.02	0.61	ปานกลาง	-2.48*	.013
3. ด้านการเงิน	2.63	0.55	ปานกลาง	2.64	0.56	ปานกลาง	-.21	.830
4. ด้านสังคม	3.47	0.57	มาก	3.70	0.55	มาก	-8.96**	.000
5. ด้านครอบครัว	3.13	0.69	ปานกลาง	3.28	0.68	ปานกลาง	-4.77**	.000
รวม	3.08	0.43	ปานกลาง	3.20	0.40	ปานกลาง	-6.34**	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครเพศชายและหญิง มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการเรียน ด้านสังคม และด้านครอบครัว มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านร่างกายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนวัยรุ่นชายมีแนวทางในการตอบสนองความต้องการน้อยกว่านักเรียนวัยรุ่นหญิงในทุกด้านที่กล่าวมา ส่วนด้านการเงินแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 การเปรียบเทียบปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา ปรากฏผลดังตาราง 13 - 24

ตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบปัญหาของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา

ประเภทปัญหา	แหล่งความแปรปรวน					
	ระหว่างกลุ่ม (df = 5)		ภายในกลุ่ม (df = 1979)			
	SS	MS	SS	MS	F	p
1. ด้านการเรียน	69.80	13.96	547.55	.27	50.54**	.000
2. ด้านร่างกาย	3.38	0.67	889.07	.44	1.50	.184
3. ด้านการเงิน	9.97	1.99	1039.17	.52	3.79**	.002
4. ด้านสังคม	4.82	0.96	937.26	.47	2.03	.071
5. ด้านครอบครัว	2.85	0.57	1331.62	.67	0.84	.515
รวม	2.67	0.53	473.64	.23	2.23*	.048

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีปัญหาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเรียนและด้านการเงินมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เพื่อให้ทราบความแตกต่างของระดับการศึกษาเป็นรายคู่ จึงได้ทำการทดสอบ โดยใช้วิธีการทางสถิติของ LSD ปรากฏผลดังตาราง 14 - 15 ดังนี้

ตาราง 14 การเปรียบเทียบปัญหาด้านการเรียน จำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายคู่

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่	$\bar{X}$	ระดับปัญหา	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	2	3	4	5	6
			2.51	2.70	2.84	2.89	2.98	3.08
1	2.51	น้อย	-	.19**	.32**	.36**	.47**	.57**
2	2.70	ปานกลาง		-	.13**	.16**	.27**	.37**
3	2.84	ปานกลาง			-	.03	.14**	,24**
4	2.89	ปานกลาง				-	.10*	.20**
5	2.98	ปานกลาง					-	.09*
6	3.08	ปานกลาง						-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 พบว่า

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประสบปัญหาด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประสบปัญหาด้านการเรียนมากกว่านักเรียนระดับชั้นอื่น

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประสบปัญหาด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประสบปัญหาด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประสบปัญหาด้านการเรียนมากกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่5 ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประสบปัญหาด้านการเรียนไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ประสบปัญหาด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ประสบปัญหาด้านการเรียนมากกว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประสบปัญหาด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประสบปัญหาด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาสูงขึ้นยิ่งประสบปัญหาด้านการเรียนมากขึ้น

ตาราง 15 การเปรียบเทียบปัญหาด้านการเงิน จำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายคู่

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่	$\bar{X}$	ระดับปัญหา	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2.43	2 2.45	3 2.51	4 2.59	5 2.51	6 2.64
1	2.43	น้อย	-	.01	.07	.15**	.07	.20**
2	2.45	น้อย		-	.06	.14*	.06	.19**
3	2.51	ปานกลาง			-	.07	.00	.12*
4	2.59	ปานกลาง				-	.07	.05
5	2.51	ปานกลาง					-	.12*
6	2.64	ปานกลาง						-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 พบว่า

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประสบปัญหาด้านการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6ประสบปัญหาด้านการเงินมากกว่านักเรียน

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ประสบปัญหาด้านการเงินไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประสบปัญหาด้านการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประสบปัญหาด้านการเงินมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประสบปัญหาด้านการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประสบปัญหาด้านการเงินมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ส่วนนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ประสบปัญหาด้านการเงินไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประสบปัญหาด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประสบปัญหาด้านการเงินมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ประสบปัญหาด้านการเงินไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประสบปัญหาด้านการเงินไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ประสบปัญหาด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีปัญหาด้านการเงินมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาสูงขึ้น ยิ่งมีปัญหาด้านการเงินมากขึ้น

ตาราง 16 ผลการเปรียบเทียบความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา

ความต้องการ	แหล่งความแปรปรวน					
	ระหว่างกลุ่ม (df = 5)		ภายในกลุ่ม (df = 1979)			
	SS	MS	SS	MS	F	p
1. ด้านการเรียน	28.83	5.76	544.40	.27	20.96**	.000
2. ด้านร่างกาย	8.98	1.79	1193.97	.60	2.97*	.011
3. ด้านการเงิน	38.66	7.73	1150.90	.58	13.29**	.000
4. ด้านสังคม	3.02	.60	1149.00	.58	1.04	.391
5. ด้านครอบครัว	1.89	.37	1344.42	.67	.55	.733
รวม	9.57	1.91	391.74	.29	6.40**	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความต้องการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเรียน และด้านการเงินมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านร่างกายมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อให้ทราบความแตกต่างของระดับการศึกษาเป็นรายคู่ จึงได้ทำการทดสอบ โดยใช้วิธีการทางสถิติของ LSD ปรากฏผลดังตาราง 17 -19 ดังนี้

ตาราง 17 การเปรียบเทียบความต้องการด้านการเรียน จำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายคู่

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่	$\bar{X}$	ระดับปัญหา	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	2	3	4	5	6
			3.70	3.68	3.74	3.85	3.98	3.96
1	3.70	มาก	-	.02	.04	.14**	.28**	.26**
2	3.68	มาก		-	.06**	.17**	.30**	.28**
3	3.74	มาก			-	.10*	.24**	.21**
4	3.85	มาก				-	.13**	.11**
5	3.98	มาก					-	.02
6	3.96	มาก						-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 พบว่า

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่4 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความต้องการด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความต้องการด้านการเรียนไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความต้องการด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความต้องการด้านการเรียนไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความต้องการด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความต้องการด้านการเรียนไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความต้องการด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความต้องการด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาสูงขึ้นมีความต้องการด้านการเรียนมากขึ้น

ตาราง 18 การเปรียบเทียบความต้องการด้านร่างกาย จำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายคู่

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่	$\bar{X}$	ระดับปัญหา	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 4.01	2 4.00	3 4.05	4 4.15	5 4.10	6 4.18
1	4.01	มาก	-	.00	.04	.14*	.09	.17**
2	4.00	มาก		-	.05	.14*	.10	.18**
3	4.05	มาก			-	.09	.05	.13*
4	4.15	มาก				-	.04	.03
5	4.10	มาก					-	.08
6	4.18	มาก						-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 พบว่า

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความต้องการด้านร่างกายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความต้องการด้านร่างกายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความต้องการด้านร่างกายไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความต้องการด้านร่างกายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความต้องการด้านร่างกายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความต้องการด้านร่างกายไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความต้องการด้านร่างกายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นๆ มีความต้องการด้าน ร่างกายไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความต้องด้านร่างกายไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความต้องการด้านร่างกายไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีความต้องการด้านร่างกายน้อยกว่านักเรียนวัยรุ่นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตาราง 19 การเปรียบเทียบความต้องการด้านการเงิน จำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายคู่

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่	$\bar{X}$	ระดับปัญหา	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 3.27	2 3.28	3 3.31	4 3.44	5 3.44	6 3.69
1	3.27	ปานกลาง	-	.00	.03	.17**	.16**	.41**
2	3.28	ปานกลาง		-	.02	.16**	.15**	.40**
3	3.31	ปานกลาง			-	.13*	.13*	.38**
4	3.44	มาก				-	.00	.24**
5	3.44	มาก					-	.25**
6	3.69	มาก						-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 พบว่า

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความต้องการด้านการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความต้องการด้านการเงินไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความต้องการด้านการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความต้องการด้านการเงินไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความต้องการด้านการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความต้องการด้านการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ มีความต้องการด้านการเงินไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความต้องด้านการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความต้องการด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาสูงขึ้นยิ่งมีความต้องการด้านการเงินมากขึ้น

ตาราง 20 ผลการเปรียบเทียบแนวทางในการตอบสนองความต้องการ ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับการศึกษา

แนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน					
	ระหว่างกลุ่ม (df = 5)		ภายในกลุ่ม (df = 1979)			
	SS	MS	SS	MS	F	p
1. ด้านการเรียน	5.68	1.13	429.31	.21	5.23**	.000
2. ด้านร่างกาย	4.11	.82	805.41	.40	2.02	.072
3. ด้านการเงิน	17.73	3.54	606.29	.30	11.57**	.000
4. ด้านสังคม	6.95	1.39	646.54	.32	4.25**	.001
5. ด้านครอบครัว	5.62	1.12	942.38	.47	2.36*	.038
รวม	2.43	.48	347.33	.17	2.77*	.017

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 20 พบว่า

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวทางในการตอบสนองความต้องการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเรียน ด้านการเงินและด้านสังคมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านครอบครัวมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านร่างกายแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้ทราบแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนที่ระดับการศึกษาแตกต่างกันเป็นรายคู่ จึงได้ทำการทดสอบ โดยใช้วิธีการทางสถิติของ LSD ปรากฏผลดังตาราง 21 - 24 ดังนี้

ตาราง 21 การเปรียบเทียบแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นด้านการเรียน จำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายคู่

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่	$\bar{X}$	ระดับปัญหา	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	2	3	4	5	6
			3.33	3.19	3.25	3.25	3.32	3.34
1	3.33	ปานกลาง	-	.13**	.07*	.07*	.01	.00
2	3.19	ปานกลาง		-	.05	.06	.12**	.14**
3	3.25	ปานกลาง			-	.00	.06	.08*
4	3.25	ปานกลาง				-	.06	.08*
5	3.32	ปานกลาง					-	.02
6	3.34	ปานกลาง						-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 พบว่า

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีแนวทางตอบในการตอบสนองความต้องการด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเรียนไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเรียนมากกว่านักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ตาราง 22 การเปรียบเทียบแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเงิน จำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่	$\bar{X}$	ระดับปัญหา	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	2	3	4	5	6
			2.54	2.58	2.69	2.55	2.65	2.83
1	2.54	ปานกลาง	-	.03	.14**	.01	.10**	.28**
2	2.58	ปานกลาง		-	.10**	.02	.07	.25**
3	2.69	ปานกลาง			-	.13**	.03	.14**
4	2.55	ปานกลาง				-	.09*	.27**
5	2.65	ปานกลาง					-	.17**
6	2.83	ปานกลาง						-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 22 พบว่า

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเงินไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเงินไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเงินไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเงินไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีระดับการศึกษาสูงขึ้นมีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเงินมากขึ้น

ตาราง 23 การเปรียบเทียบแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นด้านสังคม จำแนกตามระดับการศึกษา เป็นรายคู่

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่	$\bar{X}$	ระดับปัญหา	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 3.52	2 3.58	3 3.60	4 3.58	5 3.65	6 3.71
1	3.52	มาก	-	.06	.08*	.06	.13**	.18**
2	3.58	มาก		-	.01	.00	.07	.12**
3	3.60	มาก			-	.02	.05	.10*
4	3.58	มาก				-	.07	.12**
5	3.65	มาก					-	.05
6	3.71	มาก						-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 23 พบว่า

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านสังคมไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านสังคมไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านสังคมไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านสังคมไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านสังคมไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีระดับการศึกษาสูงขึ้นมีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านสังคมมากขึ้น

ตาราง 24 การเปรียบเทียบแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นด้านครอบครัว จำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายคู่

ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่	$\bar{X}$	ระดับปัญหา	ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	2	3	4	5	6
			3.25	3.23	3.29	3.12	3.21	3.17
1	3.25	ปานกลาง	-	.02	.03	.13*	.04	.08
2	3.23	ปานกลาง		-	.06	.10	.01	.05
3	3.29	ปานกลาง			-	.16**	.07	.12*
4	3.12	ปานกลาง				-	.08	.04
5	3.21	ปานกลาง					-	.04
6	3.17	ปานกลาง						-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 24 พบว่า

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านครอบครัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านครอบครัวไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านครอบครัวไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านครอบครัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านครอบครัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการ ด้านครอบครัวไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านครอบครัวไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านครอบครัวไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านครอบครัวมากกว่านักเรียนวัยรุ่นระดับการศึกษาชั้นอื่นๆ

3.3 การเปรียบเทียบปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏผลดังตาราง 25 - 39

ตาราง 25 ผลการเปรียบเทียบปัญหาของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (n = 1985)

ประเภทปัญหา	แหล่งความแปรปรวน					
	ระหว่างกลุ่ม (df = 2)		ภายในกลุ่ม (df = 1982)			
	SS	MS	SS	MS	F	p
1. ด้านการเรียน	21.09	10.54	596.26	.30	35.06**	.000
2. ด้านร่างกาย	7.55	3.77	884.90	.44	8.46**	.000
3. ด้านการเงิน	30.54	15.27	1018.60	.51	29.71**	.000
4. ด้านสังคม	24.99	12.49	917.08	.46	27.00**	.000
5. ด้านครอบครัว	30.66	15.33	1303.81	.65	23.31**	.000
รวม	21.12	10.56	455.20	.23	45.97**	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 25 พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน มีปัญหาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเรียนและด้านการเงิน ด้านร่างกาย ด้านการเงิน ด้านสังคม และด้านครอบครัว มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เพื่อให้ทราบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่ จึงได้ทำการทดสอบ โดยใช้วิธีการทางสถิติของ LSD ปรากฏผลดังตาราง 26 - 30 ดังนี้

ตาราง 26 การเปรียบเทียบปัญหาด้านการเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	ระดับปัญหา	3.00 ขึ้นไป 2.71	2.00 -2.99 2.86	ต่ำกว่า 2.00 3.05
3.00 ขึ้นไป	2.71	ปานกลาง	-	.14**	.33**
2.00 -2.99	2.86	ปานกลาง		-	.19**
ต่ำกว่า 2.00	3.05	ปานกลาง			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 26 พบว่า

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 3.00 ขึ้นไป กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 2.00 – 2.99 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับต่ำกว่า 2.00 และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 2.00 – 2.99 กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับต่ำกว่า 2.00 ประสบปัญหาด้านการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจะมีปัญหาด้านการเรียนมากกว่านักเรียนวัยรุ่นที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

ตาราง 27 การเปรียบเทียบปัญหาด้านร่างกาย จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	ระดับปัญหา	3.00 ขึ้นไป 2.53	2.00 -2.99 2.56	ต่ำกว่า 2.00 2.75
3.00 ขึ้นไป	2.53	น้อย	-	.03	.22**
2.00 -2.99	2.56	น้อย		-	.19**
ต่ำกว่า 2.00	2.75	ปานกลาง			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 27 พบว่า

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 3.00 ขึ้นไป กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับต่ำกว่า 2.00 และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 2.00 – 2.99 กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับต่ำกว่า 2.00 ประสบปัญหาด้านร่างกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำยิ่งมีปัญหาด้านร่างกายมากขึ้น

ตาราง 28 การเปรียบเทียบปัญหาด้านการเงิน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	ระดับปัญหา	3.00 ขึ้นไป 2.39	2.00 -2.99 2.58	ต่ำกว่า 2.00 2.78
3.00 ขึ้นไป	2.39	น้อย	-	.19**	.38**
2.00 -2.99	2.58	น้อย		-	.19**
ต่ำกว่า 2.00	2.78	ปานกลาง			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 28 พบว่า

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 3.00 ขึ้นไป กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 2.00 – 2.99 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับต่ำกว่า 2.00 และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 2.00 – 2.99 กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับต่ำกว่า 2.00 ประสบปัญหาด้านการเงิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำยิ่งมีปัญหาด้านการเงินมากขึ้น

ตาราง 29 การเปรียบเทียบปัญหาด้านสังคม จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	ระดับปัญหา	3.00 ขึ้นไป 2.26	2.00 -2.99 2.40	ต่ำกว่า 2.00 2.65
3.00 ขึ้นไป	2.26	น้อย	-	.13**	.38**
2.00 -2.99	2.40	น้อย		-	.25**
ต่ำกว่า 2.00	2.65	ปานกลาง			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 29 พบว่า

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 3.00 ขึ้นไป กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 2.00 – 2.99 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับต่ำกว่า 2.00 และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 2.00 – 2.99 กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับต่ำกว่า 2.00 ประสบปัญหาด้านสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีปัญหาด้านสังคมมากกว่านักเรียนวัยรุ่นที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

ตาราง 30 การเปรียบเทียบปัญหาด้านครอบครัว จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	ระดับปัญหา	3.00 ขึ้นไป 2.22	2.00 -2.99 2.34	ต่ำกว่า 2.00 2.67
3.00 ขึ้นไป	2.22	น้อย	-	.11**	.44**
2.00 -2.99	2.34	น้อย		-	.33**
ต่ำกว่า 2.00	2.67	ปานกลาง			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 30 พบว่า

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 3.00 ขึ้นไป กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 2.00 – 2.99 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับต่ำกว่า 2.00 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 2.00 – 2.99 กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับต่ำกว่า 2.00 ประสบปัญหาด้านครอบครัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีปัญหาด้านครอบครัวมากกว่านักเรียนวัยรุ่นที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

ตาราง 31 ผลการเปรียบเทียบความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (n = 1985)

ความต้องการ	แหล่งความแปรปรวน					
	ระหว่างกลุ่ม (df = 2)		ภายในกลุ่ม (df = 1982)			
	SS	MS	SS	MS	F	p
1. ด้านการเรียน	5.54	2.77	576.69	.28	9.68**	.000
2. ด้านร่างกาย	13.76	6.88	1189.19	.60	11.47**	.000
3. ด้านการเงิน	1.76	.88	1187.79	.59	1.47	.229
4. ด้านสังคม	11.54	5.77	1140.48	.57	10.03**	.000
5. ด้านครอบครัว	13.70	6.85	1332.61	.67	10.19**	.000
รวม	5.96	2.98	595.35	.30	9.92**	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 31 พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันมีความต้องการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการเรียน ด้านร่างกาย ด้านสังคมและด้านครอบครัว มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการเงินไม่มีความแตกต่างกัน

เพื่อให้ทราบความต้องการที่แตกต่างกันของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่ จึงได้ทำการทดสอบ โดยใช้วิธีการทางสถิติของ LSD ปรากฏผลดังตาราง 32 - 35 ดังนี้

ตาราง 32 การเปรียบเทียบความต้องการด้านการเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายคู่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	ระดับความต้องการ	3.00 ขึ้นไป 3.84	2.00 -2.99 3.79	ต่ำกว่า 2.00 3.65
3.00 ขึ้นไป	3.84	มาก	-	.04	.19**
2.00 -2.99	3.79	มาก		-	.13**
ต่ำกว่า 2.00	3.65	มาก			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 32 พบว่า

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 3.00 ขึ้นไป กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับต่ำกว่า 2.00 และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 2.00 – 2.99 กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับต่ำกว่า 2.00 มีความต้องการด้านการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีความต้องการด้านการเรียนมากกว่านักเรียนวัยรุ่นที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ตาราง 33 การเปรียบเทียบความต้องการด้านร่างกาย จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายคู่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	ระดับความต้องการ	3.00 ขึ้นไป 4.16	2.00 -2.99 4.02	ต่ำกว่า 2.00 3.90
3.00 ขึ้นไป	4.16	มาก	-	.13**	.25**
2.00 -2.99	4.02	มาก		-	.11
ต่ำกว่า 2.00	3.90	มาก			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 33 พบว่า

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 3.00 ขึ้นไป กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 2.00 – 2.99 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับต่ำกว่า 2.00 มีความต้องการด้านร่างกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีความต้องการด้านร่างกายมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ตาราง 34 การเปรียบเทียบความต้องการด้านสังคม จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายคู่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	ระดับความต้องการ	3.00 ขึ้นไป 3.61	2.00 -2.99 3.49	ต่ำกว่า 2.00 3.38
3.00 ขึ้นไป	3.61	มาก	-	.12**	.23**
2.00 -2.99	3.49	มาก		-	.11
ต่ำกว่า 2.00	3.38	ปานกลาง			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 34 พบว่า

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 3.00 ขึ้นไป กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 2.00 – 2.99 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับต่ำกว่า 2.00 มีความต้องการด้านสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีความต้องการด้านสังคมมากกว่านักเรียนวัยรุ่นที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ตาราง 35 การเปรียบเทียบความต้องการด้านครอบครัว จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายคู่

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ระดับความต้องการ	3.00 ขึ้นไป 2.26	2.00 -2.99 2.39	ต่ำกว่า 2.00 2.64
3.00 ขึ้นไป	3.77	มาก	-	.13**	.24**
2.00 -2.99	3.63	มาก		-	.10
ต่ำกว่า 2.00	3.53	มาก			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 35 พบว่า

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 3.00 ขึ้นไป กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 2.00 – 2.99 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับต่ำกว่า 2.00 มีความต้องการด้านครอบครัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีความต้องการด้านครอบครัวมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ตาราง 36 ผลการเปรียบเทียบแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน					
	ระหว่างกลุ่ม (df = 2)		ภายในกลุ่ม (df = 1982)			
	SS	MS	SS	MS	F	p
1. ด้านการเรียน	13.13	6.56	421.85	.21	30.86**	.000
2. ด้านร่างกาย	1.52	.76	808.00	.40	1.87	.154
3. ด้านการเงิน	2.42	1.71	620.60	.31	5.46**	.004
4. ด้านสังคม	15.83	7.91	637.65	.32	24.61**	.000
5. ด้านครอบครัว	1.87	.93	946.19	.47	1.96	.140
รวม	2.61	1.30	347.15	.17	7.46**	.001

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 36 พบว่า

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันมีแนวทางในการตอบสนองความต้องการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเรียน ด้านการเงิน และด้านสังคม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านร่างกาย และด้านครอบครัวมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้ทราบแนวทางในการตอบสนองความต้องการที่แตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายคู่ จึงได้ทำการทดสอบ โดยใช้วิธีการทางสถิติของ LSD ปรากฏผลดังตาราง 37 - 39 ดังนี้

ตาราง 37 การเปรียบเทียบแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเรียน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	ระดับ	3.00 ขึ้นไป 3.35	2.00 -2.99 3.24	ต่ำกว่า 2.00 3.08
3.00 ขึ้นไป	3.35	ปานกลาง	-	.10**	.27**
2.00 -2.99	3.24	ปานกลาง		-	.16**
ต่ำกว่า 2.00	3.08	ปานกลาง			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 37 พบว่า

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 3.00 ขึ้นไป กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 2.00 – 2.99 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับต่ำกว่า 2.00 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 2.00 – 2.99 กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับต่ำกว่า 2.00 มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเรียนมากกว่านักเรียนวัยรุ่นที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ตาราง 38 การเปรียบเทียบแนวทางที่นักเรียนตอบสนองความต้องการด้านการเงิน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นรายคู่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	ระดับ	3.00 ขึ้นไป 2.60	2.00 -2.99 2.65	ต่ำกว่า 2.00 2.74
3.00 ขึ้นไป	2.60	น้อย	-	.04	.14**
2.00 -2.99	2.65	ปานกลาง		-	.09*
ต่ำกว่า 2.00	2.74	ปานกลาง			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 38 พบว่า

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 3.00 ขึ้นไป กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.00 มีแนวทางตอบสนองความต้องการด้านการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 2.00 – 2.99 กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับต่ำกว่า 2.00 มีแนวทางตอบสนองความต้องการด้านการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเงินมากกว่านักเรียนวัยรุ่นที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

ตาราง 39 การเปรียบเทียบแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านสังคม จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นรายคู่

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	ระดับ	3.00 ขึ้นไป	2.00 -2.99	ต่ำกว่า 2.00
			3.69	3.55	3.41
3.00 ขึ้นไป	3.69	มาก	-	.13**	.28**
2.00 -2.99	3.55	มาก		-	.14**
ต่ำกว่า 2.00	3.41	มาก			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 39 พบว่า

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 3.00 ขึ้นไป กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 2.00 – 2.99 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับต่ำกว่า 2.00 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับ 2.00 – 2.99 กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับต่ำกว่า 2.00 มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านสังคมมากกว่านักเรียนวัยรุ่นที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

3.4 การเปรียบเทียบปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานภาพของครอบครัว ปรากฏผลดังตาราง 40 - 46

จากตาราง 2 ในหน้า 44 พบว่า จำนวนนักเรียนจำแนกตามสถานภาพของครอบครัวเป็น 5 กลุ่มนั้น มีความแตกต่างกันมากซึ่งจะทำให้ฝ่าฝืนข้อตกลงเบื้องต้นที่สำคัญของการวิเคราะห์ความแปรปรวนจึงได้จัดกลุ่มใหม่ ดังนี้

สถานภาพของครอบครัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	1,372	69.1
2. บิดามารดาแยกกันอยู่ หรือ บิดามารดาหย่าร้างกัน	476	24
3. บิดาเสียชีวิต หรือมารดาเสียชีวิต	137	6.9

แล้วจึงวิเคราะห์ความแปรปรวน ได้ผลดังตาราง 40

ตาราง 40 ผลการเปรียบเทียบปัญหาของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานภาพของครอบครัว (n = 1985)

ประเภทปัญหา	แหล่งความแปรปรวน					
	ระหว่างกลุ่ม (df = 4)		ภายในกลุ่ม (df = 1980)			
	SS	MS	SS	MS	F	p
1. ด้านการเรียน	.38	.19	616.97	.31	.62	.538
2. ด้านร่างกาย	.38	.19	892.07	.45	.65	.651
3. ด้านการเงิน	5.31	2.65	1043.83	.52	5.04**	.007
4. ด้านสังคม	1.60	.80	940.48	.47	1.68	.185
5. ด้านครอบครัว	9.86	4.93	1324.61	.66	7.37**	.001
รวม	1.54	.77	474.77	.24	3.23*	.040

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 40 พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพของครอบครัวที่แตกต่างกัน มีปัญหาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเงินมี และครอบครัวมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เพื่อให้ทราบความแตกต่างของสถานภาพของครอบครัวเป็นรายคู่ จึงได้ทำการทดสอบโดยใช้วิธีการทางสถิติของ LSD ปรากฏผลดังตาราง 41 - 42 ดังนี้

ตาราง 41 การเปรียบเทียบปัญหาด้านการเงิน จำแนกตามสถานภาพของครอบครัว เป็นรายคู่

สถานภาพของครอบครัว	$\bar{X}$	ระดับปัญหา	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	บิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง	บิดาหรือมารดาเสียชีวิต
			2.48	2.56	2.66
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	2.48	น้อย	-	.07*	.17**
บิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง	2.56	น้อย		-	.09
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	2.66	ปานกลาง			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 41 พบว่า

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพบิดามารดาอยู่ด้วยกัน กับ บิดามารดาแยกกันอยู่หรือบิดามารดาหย่าร้างกันประสบปัญหาด้านการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพบิดา มารดาอยู่ด้วยกัน กับบิดาหรือมารดาเสียชีวิต ประสบปัญหาด้านการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพบิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้างกันกับบิดาหรือมารดาเสียชีวิตประสบปัญหาด้านการเงินไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพบิดามารดาอยู่ด้วยกันประสบปัญหาด้าน การเงินน้อยกว่านักเรียนวัยรุ่นที่มีสถานภาพบิดามารดาแยกกันอยู่หรือบิดามารดาหย่าร้างกันและบิดาหรือมารดาเสียชีวิต

ตาราง 42 การเปรียบเทียบปัญหาด้านครอบครัว จำแนกตามสถานภาพของครอบครัว เป็นรายคู่

สถานภาพของครอบครัว	$\bar{X}$	ระดับปัญหา	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	บิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง	บิดาหรือมารดาเสียชีวิต
			2.27	2.43	2.38
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	2.27	น้อย	-	.16**	.11
บิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง	2.43	น้อย		-	.04
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	2.38	น้อย			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 42 พบว่า

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพบิดามารดาอยู่ด้วยกัน กับ บิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้างประสบปัญหาด้านครอบครัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพบิดามารดาอยู่ด้วยกัน กับบิดาหรือมารดาเสียชีวิตประสบปัญหาด้านครอบครัวไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพบิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้างกับบิดาหรือมารดาเสียชีวิตประสบปัญหาด้านครอบครัวไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพบิดามารดาอยู่ด้วยกันประสบปัญหาด้านครอบครัวน้อยกว่านักเรียนวัยรุ่นที่มีสถานภาพบิดามารดาแยกกันอยู่ หรือหย่าร้างกัน

ตาราง 43 ผลการเปรียบเทียบความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานภาพของครอบครัว (n = 1985)

ความต้องการ	แหล่งความแปรปรวน					
	ระหว่างกลุ่ม (df = 4)		ภายในกลุ่ม (df = 1980)			
	SS	MS	SS	MS	F	p
1. ด้านการเรียน	.31	.15	572.92	.28	.54	.58
2. ด้านร่างกาย	1.36	.68	1201.58	.60	1.12	.32
3. ด้านการเงิน	1.30	.65	1188.25	.60	1.09	.33
4. ด้านสังคม	.47	.23	1151.56	.58	.40	.66
5. ด้านครอบครัว	.31	.15	1346.00	.67	.23	.79
รวม	.06	.03	601.25	.30	.10	.90

จากตาราง 43 พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพของครอบครัวที่แตกต่างกันมีความต้องการโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 44 ผลการเปรียบเทียบแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสถานภาพของครอบครัว

แนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน					
	ระหว่างกลุ่ม (df = 4)		ภายในกลุ่ม (df = 1980)			
	SS	MS	SS	MS	F	p
1. ด้านการเรียน	1.77	.88	433.22	.21	4.05*	.01
2. ด้านร่างกาย	1.20	.60	808.32	.40	1.48	.22
3. ด้านการเงิน	4.20	2.10	619.82	.31	6.71**	.00
4. ด้านสังคม	.90	.45	652.58	.32	1.37	.25
5. ด้านครอบครัว	2.07	1.03	945.94	.47	2.16	.11
รวม	.71	.35	349.06	.17	2.01	.13

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 44 พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพของครอบครัวที่แตกต่างกันมีแนวทางในการตอบสนองความต้องการโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้านการเงินมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านร่างกาย ด้านสังคม และด้านครอบครัวมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้ทราบแนวทางในการตอบสนองความต้องการที่แตกต่างของสถานภาพของครอบครัวเป็นรายคู่ จึงได้ทำการทดสอบ โดยใช้วิธีการทางสถิติของ LSD ปรากฏผลดังตาราง 45 - 46 ดังนี้

ตาราง 45 การเปรียบเทียบแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเรียน จำแนกตามสถานภาพของครอบครัว เป็นรายคู่

สถานภาพของครอบครัว	$\bar{X}$	ระดับปัญหา	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	บิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง	บิดาหรือมารดาเสียชีวิต
			3.29	3.26	3.18
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	3.29	ปานกลาง	-	.02	.11**
บิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง	3.26	ปานกลาง		-	.08
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	3.18	ปานกลาง			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 45 พบว่า

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพบิดามารดาอยู่ด้วยกัน กับบิดาหรือมารดาเสียชีวิตมีแนวทางในการตอบสนองความต้องการ ด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเรียนไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพบิดามารดาแยกกันอยู่ หรือหย่าร้าง กับบิดาหรือมารดาเสียชีวิต มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเรียนไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพบิดามารดาหย่าร้างกัน กับบิดาเสียชีวิตและมารดาเสียชีวิต มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเรียนไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพบิดามารดาอยู่ด้วยกันมีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเรียนมากกว่านักเรียนวัยรุ่นที่มีสถานภาพบิดาหรือมารดาเสียชีวิต

ตาราง 46 การเปรียบเทียบแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเงิน จำแนกตามสถานภาพของครอบครัว เป็นรายคู่

สถานภาพของครอบครัว	$\bar{X}$	ระดับปัญหา	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	บิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง	บิดาหรือมารดาเสียชีวิต
			2.61	2.71	2.67
บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	2.61	ปานกลาง	-	.10**	.06
บิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง	2.71	ปานกลาง		-	.03
บิดาหรือมารดาเสียชีวิต	2.67	ปานกลาง			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 46 พบว่า

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพบิดามารดาอยู่ด้วยกัน กับ บิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเงินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเงินไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพบิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้าง กับบิดาหรือมารดาเสียชีวิตมีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเงินไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพบิดามารดาอยู่ด้วยกันมีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเงินน้อยกว่านักเรียนวัยรุ่นที่มีสถานภาพบิดามารดาแยกกันอยู่หรือหย่าร้างกัน

3.5 การเปรียบเทียบปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว ปรากฏผลดังตาราง 47 - 57

ตาราง 47 ผลการเปรียบเทียบปัญหาของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (n = 1985)

ประเภทปัญหา	แหล่งความแปรปรวน					
	ระหว่างกลุ่ม (df = 2)		ภายในกลุ่ม (df = 1982)			
	SS	MS	SS	MS	F	p
1. ด้านการเรียน	1.52	.76	615.83	.31	2.45	.086
2. ด้านร่างกาย	.99	.49	891.47	.45	1.10	.333
3. ด้านการเงิน	59.34	29.67	989.80	.49	59.41**	.000
4. ด้านสังคม	12.23	6.11	929.85	.46	13.03**	.000
5. ด้านครอบครัว	11.10	5.55	1323.37	.66	8.31**	.000
รวม	8.08	4.04	468.24	.23	17.10**	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 47

พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีฐานะทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันมีปัญหาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเงิน ด้านสังคมและด้านครอบครัว มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เพื่อให้ทราบความแตกต่างของฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นรายคู่ จึงได้ทำการทดสอบโดยใช้วิธีการทางสถิติของ LSD ปรากฏผลดังตาราง 48 - 50 ดังนี้

ตาราง 48 การเปรียบเทียบปัญหาด้านการเงิน จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นรายคู่

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	$\bar{X}$	ระดับปัญหา	15,000 บาทขึ้นไป	8,000 -14,999 บาท	ต่ำกว่า 8,000 บาท
			2.32	2.52	2.77
15,000 บาทขึ้นไป	2.32	น้อย	-	.20**	.45**
8,000-14,999บาท	2.52	น้อย		-	.25**
ต่ำกว่า 8,000 บาท	2.77	ปานกลาง			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 48 พบว่า

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว 15,000 บาทขึ้นไป กับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว 8,000-14,999 บาท ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำกว่า 8,000 บาท และนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว 8,000-14,999 บาท กับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำกว่า 8,000 บาท ประสบปัญหาด้านการเงิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำมีปัญหาด้านการเงินสูงกว่านักเรียนวัยรุ่นที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงกว่า

ตาราง 49 การเปรียบเทียบปัญหาด้านสังคม จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน เป็นรายคู่

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	$\bar{X}$	ระดับปัญหา	15,000 บาทขึ้นไป	8,000 -14,999 บาท	ต่ำกว่า 8,000 บาท
			2.29	2.33	2.49
15,000 บาทขึ้นไป	2.29	น้อย	-	.04	.20**
8,000-14,999บาท	2.33	น้อย		-	.15**
ต่ำกว่า 8,000 บาท	2.49	น้อย			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 49 พบว่า

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว 15,000 บาทขึ้นไป กับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำกว่า 8,000 บาท และนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว 8,000-14,999 บาท กับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำกว่า 8,000 บาท ประสบปัญหาด้านสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว 15,000 บาทขึ้นไปกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว 8,000-14,999 บาท ประสบปัญหาด้านสังคมไม่แตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำมีปัญหาด้านสังคมมากกว่านักเรียนวัยรุ่นที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่สูงกว่า

ตาราง 50 การเปรียบเทียบปัญหาด้านครอบครัว จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นรายคู่

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	$\bar{X}$	ระดับปัญหา	15,000 บาทขึ้นไป	8,000 -14,999 บาท	ต่ำกว่า 8,000 บาท
			2.23	2.32	2.42
15,000 บาทขึ้นไป	2.23	น้อย	-	.09*	.19**
8,000-14,999บาท	2.32	น้อย		-	.10*
ต่ำกว่า 8,000 บาท	2.42	น้อย			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 50 พบว่า

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว 15,000 บาทขึ้นไป กับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำกว่า 8,000 บาทประสบปัญหาด้านครอบครัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01ส่วนนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว 15,000 บาทขึ้นไปกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว 8,000 – 14,999 บาท และนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว 8,000-14,999 บาท กับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำกว่า 8,000 บาท ประสบปัญหาด้านครอบครัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำมีปัญหาด้านครอบครัวมากว่านักเรียนวัยรุ่นที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่สูงกว่า

ตาราง 51 ผลการเปรียบเทียบความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ความต้องการ	แหล่งความแปรปรวน					
	ระหว่างกลุ่ม (df = 2)		ภายในกลุ่ม (df = 1982)			
	SS	MS	SS	MS	F	p
1. ด้านการเรียน	3.53	1.76	569.70	.28	6.15**	.002
2. ด้านร่างกาย	.69	.34	1202.25	.60	.57	.563
3. ด้านการเงิน	13.31	6.65	1176.25	.59	11.21**	.000
4. ด้านสังคม	.95	.47	1151.08	.58	1.82	.440
5. ด้านครอบครัว	.52	.26	1345.78	.67	.38	.678
รวม	1.39	.69	599.92	.30	2.30	.100

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 51 พบว่า

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีรายได้ของผู้ปกครองต่อเดือนที่แตกต่างกันมีความต้องการของโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเรียน และด้านการเงิน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านร่างกาย ด้านสังคมและด้านการครอบครัวมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

เพื่อให้ทราบความต้องการที่แตกต่างของฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นรายคู่ จึงได้ทำการทดสอบ โดยใช้วิธีการทางสถิติของ LSD ปรากฏผลดังตาราง 52 - 53 ดังนี้

ตาราง 52 การเปรียบเทียบความต้องการด้านการเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นรายคู่

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	$\bar{X}$	ระดับความต้องการ	15,000 บาทขึ้นไป 3.85	8,000 -14,999 บาท 3.79	ต่ำกว่า 8,000 บาท 3.81
15,000 บาทขึ้นไป	3.86	มาก	-	.09**	.04
8,000-14,999บาท	3.76	มาก		-	.04
ต่ำกว่า 8,000 บาท	3.81	มาก			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 52 พบว่า

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว 15,000 บาทขึ้นไป กับ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว 8,000-14,999 บาท มีความต้องการด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว 15,000บาทขึ้นไป มีความต้องการด้านการเรียนมากกว่านักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว 8,000 – 14,999 บาท

ตาราง 53 การเปรียบเทียบความต้องการด้านการเงิน จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว เป็นรายคู่

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	$\bar{X}$	ระดับความต้องการ	15,000 บาทขึ้นไป 3.30	8,000 -14,999 บาท 3.38	ต่ำกว่า 8,000 บาท 3.52
15,000 บาทขึ้นไป	3.30	ปานกลาง	-	.07*	.21**
8,000-14,999บาท	3.38	ปานกลาง		-	.13**
ต่ำกว่า 8,000 บาท	3.52	มาก			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 53 พบว่า

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว 15,000 บาทขึ้นไป กับ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว 8,000-14,999 บาท มีความต้องการด้านการเงิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว 15,000 บาทขึ้นไป กับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำกว่า 8,000 บาท มีความต้องการด้านสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว 8,000-14,999 บาท กับฐานะทางเศรษฐกิจต่ำกว่า 8,000 บาท มีความต้องการด้านการเงิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำมีความต้องการด้านการเงินมากกว่านักเรียนวัยรุ่นที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่สูงกว่า

ตาราง 54 ผลการเปรียบเทียบแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว (n = 1985)

แนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียน	แหล่งความแปรปรวน					
	ระหว่างกลุ่ม (df = 2)		ภายในกลุ่ม (df = 1982)			
	SS	MS	SS	MS	F	p
1. ด้านการเรียน	3.69	1.84	431.30	.21	8.48**	.000
2. ด้านร่างกาย	.27	.14	809.25	.40	.34	.710
3. ด้านการเงิน	20.36	10.18	603.66	.30	33.43**	.000
4. ด้านสังคม	.01	.00	653.48	.33	.01	.984
5. ด้านครอบครัว	3.36	1.68	944.64	.47	3.53*	.029
รวม	.65	.32	349.11	.17	1.85	.157

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 54

พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่แตกต่างกัน มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเรียนและด้านการเงิน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านการครอบครัว มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านร่างกาย และด้านสังคมมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้ทราบความแตกต่างของรายได้ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นรายคู่ จึงได้ทำการทดสอบ โดยใช้วิธีการทางสถิติของ LSD ปรากฏผลดังตาราง 55-57 ดังนี้

ตาราง 55 การเปรียบเทียบแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเรียนจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นรายคู่

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	$\bar{X}$	ระดับ	15,000 บาทขึ้นไป	8,000 -14,999 บาท	ต่ำกว่า 8,000 บาท
			3.34	3.36	3.23
15,000 บาทขึ้นไป	3.34	ปานกลาง	-	.07**	.10**
8,000-14,999บาท	3.26	ปานกลาง		-	.02
ต่ำกว่า 8,000 บาท	3.23	ปานกลาง			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 55 พบว่า

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว 15,000 บาทขึ้นไป กับ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว 8,000-14,999 บาท และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ต่ำกว่า 8,000 บาท มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว 15,000 บาทขึ้นไป มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเรียนมากกว่านักเรียนวัยรุ่นที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว 8,000 – 14,999 บาท กับ ต่ำกว่า 8,000 บาท

ตาราง 56 การเปรียบเทียบแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเงิน จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว เป็นรายคู่

ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	$\bar{X}$	ระดับ	15,000 บาทขึ้นไป	8,000 -14,999 บาท	ต่ำกว่า 8,000 บาท
			2.52	2.64	2.79
15,000 บาทขึ้นไป	2.52	น้อย	-	.12**	.26**
8,000-14,999บาท	2.64	ปานกลาง		-	.14**
ต่ำกว่า 8,000 บาท	2.79	ปานกลาง			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 56 พบว่า

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว 15,000 บาทขึ้นไป กับ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว 8,000-14,999 บาท และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ต่ำกว่า 8,000 บาท และนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว 8,000-14,999 บาท กับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำกว่า 8,000 บาท มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเงิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำมีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเงินสูงกว่านักเรียนวัยรุ่นที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูงกว่า

ตาราง 57 การเปรียบเทียบแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านครอบครัว จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นรายคู่

ฐานะทางเศรษกิจของครอบครัว	$\bar{X}$	ระดับ	15,000 บาทขึ้นไป	8,000 -14,999 บาท	ต่ำกว่า 8,000 บาท
			3.17	3.22	3.28
15,000 บาทขึ้นไป	3.17	ปานกลาง	-	.05	.10**
8,000-14,999บาท	3.22	ปานกลาง		-	.05
ต่ำกว่า 8,000 บาท	3.28	ปานกลาง			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 57 พบว่า

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว 15,000 บาทขึ้นไป กับฐานะทางเศรษฐกิจ 8,000-14,999 บาท มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านครอบครัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว 15,000 บาทขึ้นไป มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านครอบครัวน้อยกว่านักเรียนวัยรุ่นที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำกว่า 8,000 บาท

บทที่ 5
สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร

2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปร เพศ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพของครอบครัว และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

3. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปร เพศ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพของครอบครัว และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

4. เพื่อเปรียบเทียบแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามตัวแปร เพศ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพของครอบครัว และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่มีเพศ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพของครอบครัว และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว แตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกัน

2. นักเรียนที่มีเพศ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพของครอบครัว และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว แตกต่างกันมีความต้องการแตกต่างกัน

3. นักเรียนที่มีเพศ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพของครอบครัว และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว แตกต่างกันมีแนวทางในการตอบสนองความต้องการแตกต่างกัน

วิธีการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนวัยรุ่น เพศชายและเพศหญิง ที่กำลังศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประเภทสหศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 1985 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่แบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนวัยรุ่น แบบสอบถามปัญหาของวัยรุ่น แบบสอบถามความต้องการของวัยรุ่น และแบบสอบถามแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน ได้แก่ เพศ ระดับชั้นการศึกษา ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม สถานภาพของครอบครัว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัญหาของนักเรียนวัยรุ่นด้านการเรียน ด้านสุขภาพอนามัย ด้านการเงิน ด้านสังคม และด้านครอบครัว

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น ด้านการเรียน ด้านสุขภาพอนามัย ด้านการเงิน ด้านสังคม และด้านครอบครัว

ตอนที่ 4 แบบสอบถามแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น ด้านการเรียน ด้านสุขภาพอนามัย ด้านการเงิน ด้านสังคม และด้านครอบครัว

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. นำหนังสือขออนุญาตในการทำวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยไปยังสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาตและขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย

2. ติดต่อขอความร่วมมือจากอาจารย์แนะแนว และอาจารย์ประจำชั้น และกำหนดวัน เวลาที่จะทำการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลร่วมกับอาจารย์แนะแนว และอาจารย์ประจำชั้น

4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน แบบสอบถามปัญหาและความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์มาตรวจคะแนน และวิเคราะห์ผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS) ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของตัวแปร จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพของครอบครัว และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

2. เปรียบเทียบปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ โดยใช้การทดสอบแบบที (t-test)

3. เปรียบเทียบปัญหาความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร จำแนกตาม ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพของครอบครัว และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F-test) เมื่อพบความแตกต่างจะใช้วิธีการทดสอบเป็นรายคู่ด้วย LSD (Fisher's Least-Significant Difference)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ปรากฏผลดังนี้

1. การศึกษาปัญหา ความต้องการ และแนวทางในกาตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร พบว่า

1.1 นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครมีปัญหาในระดับน้อย โดยมีปัญหาด้านร่างกาย ด้านการเงิน ด้านสังคม และด้านครอบครัว อยู่ในระดับน้อย ส่วนปัญหาด้านการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

1.2 นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครมีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการด้านการเงินอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนความต้องการด้านการเรียน ด้านร่างกาย ด้านสังคม และด้านครอบครัว อยู่ในระดับมาก

1.3 นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครมีแนวทางในการตอบสนองความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเรียน ด้านร่างกาย ด้านการเงิน และด้านครอบครัว อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านสังคมอยู่ในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบปัญหาของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรเพศ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพของครอบครัว และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว พบว่า

2.1 เพศ เพศหญิงและเพศชายประสบปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย และประสบปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน โดยปัญหาด้านสังคม และด้านครอบครัวมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาด้านการเรียน และด้านการเงินมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัญหาด้านร่างกายพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 ระดับการศึกษา นักเรียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีปัญหาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานโดยปัญหาด้านการเรียน และด้านการเงินมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัญหาด้านร่างกาย ด้านสังคม และด้านครอบครัวพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีปัญหาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานโดยปัญหาในทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.4 สถานภาพของครอบครัว นักเรียนที่มีสถานภาพของครอบครัวแตกต่างกันมีปัญหาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยปัญหาด้านการเงิน และด้านครอบครัวมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.5 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกันมีปัญหาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานโดยปัญหาด้านการเงิน ด้านสังคม และด้านครอบครัว มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการเรียน และด้านร่างกายพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3. การเปรียบเทียบความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ตามตัวแปรเพศ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพของครอบครัว และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว พบว่า

3.1 เพศ ทั้งเพศชาย และเพศหญิงมีความต้องการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน โดยความต้องการด้านร่างกาย ด้านสังคม และด้านครอบครัว มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการเรียน และด้านการเงินพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 ระดับการศึกษา นักเรียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความต้องการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน โดยความต้องการด้านการเรียน และด้านการเงิน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านร่างกายมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้านสังคมและด้านครอบครัวมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีความต้องการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานโดยความต้องการด้านการเรียน ด้านร่างกาย ด้านสังคม และด้านครอบครัว มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการเงินมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.4 สถานภาพของครอบครัว นักเรียนที่มีสถานภาพของครอบครัวแตกต่างกันมีความต้องการโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.5 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกัน มีความต้องการโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยความต้องการด้านการเรียน และด้านการเงินมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านร่างกาย ด้านสังคม และด้านครอบครัว มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. การเปรียบเทียบแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ตามตัวแปร เพศ ระดับการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถานภาพของครอบครัว และฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

4.1 เพศ นักเรียนทั้งเพศชาย และเพศหญิงมีแนวทางในการตอบสนองความต้องการโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และมีแนวทางในการตอบสนองความต้องการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน โดยแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเรียน ด้านสังคม และด้านครอบครัว มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านร่างกายมีแนวทางในการตอบสนองความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเงินมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2 ระดับการศึกษา นักเรียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวทางในการตอบสนองความต้องการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน โดยแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเรียน ด้านการเงิน และด้านสังคม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านครอบครัวมีแนวทางในการตอบสนองความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านร่างกายมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีแนวทางในการตอบสนองความต้องการโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน โดยแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเรียน ด้านการเงิน และด้านสังคม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านร่างกาย และด้านครอบครัว มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.4 สถานภาพของครอบครัว นักเรียนที่มีสถานภาพของครอบครัวแตกต่างกันมีแนวทางในการตอบสนองความต้องการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านการเงินมีแนวทางในการตอบสนองความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.5 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกันมีแนวทางในการตอบสนองความต้องการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเรียน และด้านการเงินมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านครอบครัวมีแนวทางในการตอบสนองความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. การศึกษาปัญหาของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร พบว่า

1.1 นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครมีปัญหาในระดับน้อย เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า นักเรียนประสบปัญหาด้านร่างกาย ด้านการเงิน ด้านสังคม และด้านครอบครัว อยู่ในระดับน้อย ส่วนปัญหาด้านการเรียนนักเรียนประสบปัญหาในระดับปานกลาง โดยปัญหาด้านร่างกายนักเรียนวัยรุ่นมีปัญหาไม่พอใจรูปร่างของตนเอง มากที่สุด ปัญหาที่รู้สึกว่าตนเองเหนื่อยง่าย อ่อนเพลียอยู่เสมอ และปัญหาที่รู้สึกว่าตนเองผอมเกินไป ตามลำดับ ปัญหาด้านการเงิน นักเรียนวัยรุ่นมีปัญหาไม่มีเงินใช้จ่ายเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ และซื้อสิ่งของต่างๆ มากที่สุด ปัญหาด้านสังคม นักเรียนวัยรุ่นมีปัญหาไม่กล้าปรึกษาอาจารย์เมื่อมีปัญหาทั้งด้านการเรียน และส่วนตัว มากที่สุด รองลงมาเป็นการลำบากใจในการพูดคุยกับอาจารย์ และเพื่อนไม่เข้าใจในตัวนักเรียน ตามลำดับ ปัญหาด้านครอบครัว นักเรียนวัยรุ่นมีปัญหา พ่อ แม่ ผู้ปกครองเข้มงวดกวดขันเกินไป มากที่สุด รองลงมา คือ พ่อ แม่ ผู้ปกครองชอบบังคับอยู่เสมอ และ พ่อ แม่ ผู้ปกครองไม่ค่อยมีเวลาพูดคุยให้คำปรึกษา ส่วนปัญหาด้านการเรียนที่นักเรียนประสบมากที่สุดคือ มีเสียงรบกวนขณะกำลังเรียน รองลงมาคือ เนื้อหาวิชาเรียนยากเกินไป และไม่พอใจกับผลการเรียนของตนเอง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากช่วงวัยรุ่นเป็นช่วงที่ต้องเอาจริงเอาจังกับการเรียนอย่างมากเพื่อที่จะค้นหาความสามารถ ความถนัดของตนเอง รวมทั้งการเตรียมพร้อมสำหรับการวางรากฐานทางอาชีพด้วย ซึ่งนักเรียนวัยรุ่นมักจะมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน กลัวเรียนได้ไม่ดี ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ นพดล ธีรอกนิษฐ์ (2542: 75) ที่ศึกษาระดับปัญหาด้านการเรียน ด้านส่วนตัว ด้านสังคม ของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนอุดรพิทยานุกูล จังหวัดอุดรธานี พบว่า ระดับปัญหาด้านการเรียนอยู่ในระดับปานกลางโดยนักเรียนมีปัญหาไม่พอใจกับผลการเรียนของตนเองมากที่สุด

1.2 นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครมีความต้องการอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า นักเรียนมีความต้องการด้านการเงินอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนความต้องการด้านการเรียน ด้านร่างกาย ด้านสังคม และด้านครอบครัว อยู่ในระดับมาก ความต้องการด้านการเงินที่นักเรียนวัยรุ่นต้องการมากที่สุดคือ ต้องการให้ครอบครัวไม่มีหนี้สิน รองลงมาคือ ต้องการให้

ครอบครัวมีรายได้เพียงพอ และต้องการทำงานพิเศษ ตามลำดับ ความต้องการด้านการเรียนที่นักเรียนวัยรุ่นต้องการมากที่สุดคือ ต้องการให้ผลการเรียนดีขึ้น รองลงมาคือต้องการให้อาจารย์หาวิธีการสอนที่ทำให้วิชาเรียนน่าสนใจ และต้องการให้อาจารย์ใช้อุปกรณ์การสอนที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจง่าย ตามลำดับ ความต้องการด้านร่างกายที่นักเรียนวัยรุ่นต้องการมากที่สุดคือ ต้องการให้ร่างกายแข็งแรง ความต้องการด้านสังคมที่นักเรียนต้องการมากที่สุดคือ ต้องการให้เพื่อนไม่ใช้อารมณ์ในการคุยกัน รองลงมาคือ ต้องการให้อาจารย์มีความเป็นกันเองกับนักเรียน และต้องการมีคนให้คำปรึกษา ตามลำดับ ความต้องการด้านครอบครัวที่นักเรียนวัยรุ่นต้องการมากที่สุดคือ ต้องการให้สมาชิกในครอบครัวสนใจซึ่งกันและกัน รองลงมาคือ ต้องการให้สมาชิกในครอบครัวเข้าใจในตัวนักเรียน ทั้งนี้เพราะในช่วงวัยรุ่นเป็นวัยที่มีความต้องการการยอมรับจากครอบครัว และสังคม มีความต้องการอิสรภาพจากครอบครัว ดังที่ วิรุฬห์ ทองอำภา (2544: 58-59) ได้กล่าวถึงความต้องการทางจิตใจของวัยรุ่นไว้ดังนี้ วัยรุ่นต้องการมีหน้าที่รับผิดชอบ โดยที่วัยรุ่นต้องการคำยกย่องทั้งต่อหน้า และลับหลัง โดยเฉพาะจากเพื่อน นอกจากนี้วัยรุ่นยังมีความต้องการการรวมกลุ่มซึ่งเป็นความต้องการที่สูงมาก ความต้องการมีประสบการณ์แปลกใหม่ ความต้องการความรู้สึกมั่นคง ความต้องการดำรงชีวิตอย่างอิสระ และความต้องการความงดงามทางร่างกาย

1.3 นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร มีแนวทางในการตอบสนองความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า แนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นด้านการเรียน ด้านร่างกาย ด้านการเงิน และด้านครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านสังคมอยู่ในระดับมาก นักเรียนวัยรุ่นมีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเรียนมากที่สุดคือ ปรึกษาเพื่อน รองลงมาคือ พยายามตั้งใจฟังที่อาจารย์สอน และตั้งใจเรียนให้มากขึ้นตามลำดับ นักเรียนวัยรุ่นมีแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านร่างกายเกี่ยวกับ การออกกำลังกายให้มากขึ้นมากที่สุด รองลงมาคือ เลือกรับประทานอาหารให้เหมาะสม และปรึกษาเพื่อนตามลำดับ แนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านการเงินที่นักเรียนวัยรุ่นทำมากที่สุดคือ ใช้จ่ายเท่าที่มี รองลงมาคือ พยายามประหยัดในการใช้จ่าย และขอเงินจากผู้ปกครองมากขึ้นตามลำดับ แนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านครอบครัวที่นักเรียนวัยรุ่นทำมากที่สุดคือ พยายามประพฤติตนให้เป็นที่พอใจของพ่อ แม่ ผู้ปกครอง รองลงมาคือ พยายามพูดคุยเอาใจใส่สมาชิกในครอบครัว และพยายามพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเมื่อมีปัญหาตามลำดับ ส่วนแนวทางในการตอบสนองความต้องการด้านสังคมที่นักเรียนวัยรุ่นทำมากที่สุดคือ ให้ความสนใจและให้ความสนิทสนมกับเพื่อนๆ รองลงมาคือพยายามทำตัวให้เข้ากับเพื่อนๆ ได้ และพยายามรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนตามลำดับ ทั้งนี้เพราะนักเรียนวัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่ต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน ดังนั้นจึงพยายามทำในสิ่งที่กลุ่มเพื่อนยอมรับเพื่อให้ได้

เข้ากลุ่ม ดังที่ ศรีเรือน แก้วกังวาล (2540: 338) ได้กล่าวไว้ว่าระยะวัยรุ่นเป็นระยะที่คนมีความรู้สึกต้องการผูกพันกับเพื่อนและกลุ่มมากกว่าวัยอื่น ซึ่งสอดคล้องกับ อุไร สุมาริธรรม (2545: 65-66) กล่าวไว้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่ให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อนมาก มักจะยอมตามใจเพื่อนเพื่อให้เพื่อนยอมรับเข้ากลุ่ม

2. การเปรียบเทียบปัญหาของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร พบว่า

2.1 นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร เพศชายกับเพศหญิงประสบปัญหาโดยรวมอยู่ในระดับน้อย และประสบปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องจากเพศหญิงได้รับการปกป้องมาก มีอิสระน้อยกว่าเพศชาย และต้องทำตามความต้องการของพ่อ แม่อย่างใกล้ชิด ส่วนเพศชายมีอิสระในการที่จะแสดงพฤติกรรมต่างๆ หรือการแสดงออกทางอารมณ์มากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สดใส นิยมจันทร์ (2541: 85) ได้ศึกษาปัญหาด้านการเรียน ส่วนตัว และสังคม และวิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนเพศหญิง กับเพศชาย ประสบปัญหาด้านการเรียน ส่วนตัว และสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจากการศึกษาของ ปิยาภัทร์ วิบูลย์ศรีสัจจะ (2546: 79) พบว่านักเรียนเพศชาย และนักเรียนเพศหญิงประสบปัญหาการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีปัญหาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ พิมพ์มาส ตัณฑ์เจริญรัตน์ (2532: 166) ได้ศึกษาปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยี และอาชีวศึกษา วิทยาเขตเทคนิคตาก พบว่า นักศึกษาที่เรียนชั้นปีต่างกันมีปัญหาด้านการเรียน ด้านสุขภาพอนามัย ด้านที่อยู่อาศัย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจากการศึกษาของ สุจินต์ ยมศรีเคน (2536: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัญหาของนักศึกษาพยาบาลในวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกองงานวิทยาลัยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข ปีการศึกษา 2535 พบว่า นักศึกษาพยาบาลทั้ง 4 ชั้นปี มีปัญหาด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านสุขภาพอนามัย และด้านกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีปัญหาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการยอมรับทางสังคม เพราะนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะได้รับการยอมรับ ยกย่องชมเชยจากเพื่อน ครู และผู้ปกครอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สดใส นิยมจันทร์ (2541:86) ที่ได้ศึกษาปัญหาด้านการเรียน ส่วนตัว และสังคม และวิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน ประสบปัญหาด้านการเรียน ส่วนตัว และสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจากการวิจัยของ เติมศักดิ์ คทวณิช (2540: 125) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียน และวิธีเผชิญปัญหาทางการเรียนของนักเรียนระดับ

ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตกรุงเทพ พบว่า นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ส่วนใหญ่มีปัญหาการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำส่วนใหญ่จะมีปัญหาทางการเรียนอยู่ในระดับมาก และปานกลาง

2.4 นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพของครอบครัวแตกต่างกันมีปัญหาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักเรียนวัยรุ่นที่อยู่ในครอบครัวที่บิดา มารดา ไม่ได้อยู่ด้วยกัน หรือขาดคนใดคนหนึ่งไปทำให้นักเรียนวัยรุ่นรู้สึกสับสน วิตกกังวล และเกิดปมด้อยขึ้นได้ ซึ่งจะทำให้มีผลต่อการปรับตัวของนักเรียนวัยรุ่น ดังที่ วิรุฬห์ ทองอำภา (2544: 73) ได้กล่าวถึงวัยรุ่นที่อยู่ในครอบครัวหย่าร้างไว้ว่าวัยรุ่นที่อยู่ในครอบครัวหย่าร้างเป็นผลร้ายต่อพัฒนาการทางด้านจิตใจ และอารมณ์ของวัยรุ่นมาก และจากการวิจัยของ จรัมพร สุวรรณวัฒนะ (2542: 58) ที่ได้สำรวจปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม จังหวัดปทุมธานี พบว่า นักเรียนที่บิดามารดามีสถานภาพสมรสต่างกัน มีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

2.5 นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกันมีปัญหาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเพราะวัยรุ่นที่ครอบครัวมีฐานะยากจนจะเป็นคนคิดมาก อิจฉาคนที่ฐานะดีกว่า ทางด้านสังคมเด็กที่มีฐานะยากจนจะไม่สามารถะข้าร่วมสังคมกับเพื่อนฝูงได้ เพราะมักคิดถึงปมด้อยของตนเอง และกลัวว่าคนอื่นจะรังเกียจตน ทำให้ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง (สุชา จันทร์เอม.2540: 163) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จรัมพร สุวรรณวัฒนะ (2542: 57) ที่ได้สำรวจปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม จังหวัดปทุมธานี พบว่า นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกันมีปัญหาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งเด็กที่มาจากครอบครัวที่ฐานะทางเศรษฐกิจไม่พอใช้ย่อมขาดประสบการณ์ต่างๆ ในอันที่จะส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ทำให้เด็กเกิดปัญหาและอาจเป็นอุปสรรคต่อการเรียนได้ และจากการศึกษาของ สดใส นิยมจันทร์ (2541: 87) ได้ศึกษาปัญหาด้านการเรียน ส่วนตัว และสังคม และวิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกันประสบปัญหาด้านการเรียน ส่วนตัว และสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. การเปรียบเทียบความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร พบว่า

3.1 นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกันมีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในช่วงวัยรุ่นเป็นช่วงที่เด็กมีความต้องการการยอมรับจากสังคม ต้องการมีกลุ่มเพื่อนได้รับการยอมรับจากเพื่อน รวมถึงความต้องการมีอิสรภาพในการดำเนินชีวิต มีความต้องการประสบการณ์ใหม่ๆ (วิทยา นาควัชระ.2544: 210) แต่ลักษณะที่แตกต่างกันของเด็กชายที่มีลักษณะอดทน เข้มแข็ง กล้าแสดงออก และมีความเป็นผู้นำ ส่วนเด็กหญิงมีลักษณะอ่อนโยน เรียบร้อย ยอมตามสังคม ทำให้ความต้องการของเพศชาย และหญิงแตกต่างกัน

3.2 นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนที่อยู่ระดับชั้นการศึกษาต่างกันต้องประสบกับปัญหาทางด้านการเรียน และความคาดหวังด้านการเรียนที่ต่างกันรวมถึงการปรับตัวของนักเรียนที่ระดับชั้นต่างกันซึ่งนักเรียนที่เพิ่งเข้ามาเรียนอาจมีปัญหาในการปรับตัว และนักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นที่สูงขึ้นย่อมมีความคาดหวังทางการศึกษาและการประกอบอาชีพที่เด่นชัดขึ้น ดังที่ อุไร สุมาริธรรม (2545: 96) กล่าวว่า ช่วงวัยรุ่นเป็นระยะที่เด็กต้องเอาจริงเอาจังกับการเรียนอย่างมาก เพื่อที่จะค้นหาความสามารถ ความถนัดของตนเอง รวมทั้งการเตรียมพร้อมสำหรับที่จะวางรากฐานทางอาชีพด้วย

3.3 นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำไม่ได้รับการยกย่องชมเชย การยอมรับ และความเข้าใจจาก ผู้ปกครอง ครู และเพื่อนซึ่งนักเรียนในช่วงวัยรุ่นเป็นช่วงที่มีความต้องการการยอมรับทั้งทางด้านครอบครัว และสังคม ดังที่ อุไร สุมาริธรรม (2545: 65) กล่าวว่า วัยรุ่นมีความต้องการการยอมรับนับถือจากสังคมทั้งการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน และการยอมรับจากผู้ใหญ่ วัยรุ่นต้องการให้เพื่อนยอมรับและเห็นความสามารถเห็นคุณค่าของตน

3.4 นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพของครอบครัวแตกต่างกันมีความต้องการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ปกครองมีความสนใจเอาใจใส่ และเข้าใจในธรรมชาติของวัยรุ่น ทำให้นักเรียนวัยรุ่นได้ตอบสนองความต้องการด้านพื้นฐานอย่างเหมาะสม ดังที่วิรุฬห์ ทองอำภา (2544: 70) ได้กล่าวว่าครอบครัวมีบทบาทสำคัญที่จะต้องมีความเข้าใจในธรรมชาติของวัยรุ่น ความต้องการ ความสนใจ ความสามารถของวัยรุ่นเพื่อสามารถตอบสนองความต้องการของวัยรุ่นได้อย่างเหมาะสม และส่งเสริมพัฒนาการของเขาให้ดียิ่งขึ้น

3.5 นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีฐานะเศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกันมีความต้องการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากอิทธิพลของสื่อที่มีต่อ

วัยรุ่น ในปัจจุบันสื่อต่างๆ ได้นำเสนอในสิ่งต่างๆ อย่างกว้างขวาง และสามารถเข้าถึงได้ง่ายทำให้เด็กมีความสนใจในสิ่งใหม่ๆ ที่ได้รับรู้ และเกิดการต้องการเลียนแบบ หรือศึกษาในสิ่งที่สนใจดังที่ ศรีเรือน แก้วกังวาล (2540: 66) ได้กล่าวไว้ว่า ตัวเอกต่างๆ ในโทรทัศน์ หนังสือ หรือวีดีโอ ส่วนใหญ่ก็มักเป็นบุคคลที่ดูมีความเก่งเกินจริงมีความสามารถในด้านต่างๆ ทุกด้าน เด็กวัยรุ่นมีสภาพธรรมชาติที่สำคัญคือแสวงหาปรัชญา อุดมการณ์ชีวิต เลียนแบบ และนับถือ ผู้ที่ตนชื่นชอบ

4. การเปรียบเทียบแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร

4.1 นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีเพศต่างกันมีแนวทางในการตอบสนองความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความแตกต่างระหว่างเพศโดยที่เด็กหญิงมักจะมีปฏิกริยาโต้ตอบทางสังคมดี ในขณะที่เด็กชายส่วนใหญ่ใจร้อน และโมโหง่ายกว่าเด็กหญิง นอกจากนี้ เพศชาย เพศหญิง ได้รับการอบรมสั้งสอนหรือได้รับความคาดหวังจากสังคมแตกต่างกันทำให้มีความรู้สึกนึกคิด เจตคติ พฤติกรรม บุคลิกภาพแตกต่างกัน โดยที่เพศหญิง ได้รับการปลูกฝังให้มีอิสระน้อย อยู่ในความดูแลของบิดา มารดา อย่างใกล้ชิด ต้องทำตามความต้องการของบิดา มารดา มีกฎเกณฑ์ มารยาททางสังคมเป็นแนวทางในการปฏิบัติตัว ส่วนเพศชายได้รับการเลี้ยงดูให้มีอิสระมากกว่าผู้หญิงดังที่ สุชา จันทร์เอม(2540: 132-133) ได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างเพศว่า เพศชายมีพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่าเพศหญิง และเพศหญิงจะแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับมนุษยสัมพันธ์ได้ดีกว่าเพศชาย

4.2 นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวทางในการตอบสนองความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการศึกษาของ จรรยา เกษศรีสงข์ (2537: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนนายร้อยตำรวจชั้นปีที่1 เผชิญปัญหาแบบถอยหนีมากที่สุด ส่วนนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 2 ใช้วิธีการเผชิญปัญหาทั้งแบบสู้ปัญหาและประนีประนอม สำหรับนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ 3 และ 4 ส่วนใหญ่ใช้การเผชิญปัญหาแบบสู้ปัญหามากที่สุด

4.3 นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีแนวทางในการตอบสนองความต้องการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความสามารถในการปรับตัวของนักเรียนคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีการปรับตัวทางอารมณ์เข้ากับสิ่งต่างๆ ได้ดีกว่าคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำซึ่งอาจเป็นเพราะคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงได้รับรางวัลทางสังคม จากการศึกษาของเติมศักดิ์ คทวณิช (2540: 131-132) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนและวิธีเผชิญปัญหาทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพพบว่า วิธีเผชิญ

ปัญหาทางการเรียนของนักศึกษาขึ้นอยู่กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยที่นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ส่วนใหญ่ใช้วิธีการเผชิญปัญหาแบบรอมชอม

4.4 นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพของครอบครัวแตกต่างกันมีแนวทางในการตอบสนองความต้องการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักเรียนวัยรุ่นมีความสัมพันธ์ที่ดีกับสมาชิกในครอบครัว มีความสนใจ เอาใจใส่กันระหว่างสมาชิกในครอบครัว มีการรับฟังความเห็นของสมาชิกในครอบครัว ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมในการตอบสนองความต้องการไปในทางที่เหมาะสม ดังที่วิรุฬห์ ทองอำภา (2544: 45) ได้กล่าวว่า การแสดงความรักของพ่อ แม่ ที่มีต่อวัยรุ่นเป็นไปในลักษณะการแสดงความสนใจ เข้าใจ ให้อิสรภาพ ให้โอกาสและอิสระอย่างมีเหตุผล เปิดโอกาสให้เด็กวัยรุ่นแสดงความสามารถ ความรู้สึกต่างๆ ตลอดจนการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย เปิดโอกาสให้เขาได้อธิบายและตัดสินใจด้วยตนเองจะช่วยให้เด็กวัยรุ่นมีพฤติกรรมทางสังคมในทางที่พึงประสงค์

4.5 นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวแตกต่างกันมีแนวทางในการตอบสนองความต้องการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในสภาพสังคมปัจจุบันทำให้ผู้แกครองหันมาเอาใจใส่กับนักเรียนวัยรุ่นมากขึ้น อบรมเลี้ยงดูนักเรียนแบบให้ความรักความอบอุ่น มีเหตุผล จึงทำให้นักเรียนวัยรุ่นมีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสามารถในการตัดสินพิจารณาข้อดี ข้อเสียก่อนกระทำ หรือก่อนการตัดสินใจจึงทำให้มีการตอบสนองความต้องการตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นดังที่ วิรุฬห์ ทองอำภา (2544: 71) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวจะเป็นเครื่องกำหนดแบบแผนพฤติกรรมของเด็กวัยรุ่น และการแสดงออกต่างๆของเด็กวัยรุ่น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. จากการวิจัยพบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครประสบปัญหาด้านการเรียนมากกว่าด้านอื่นๆ ซึ่งปัญหาด้านการเรียนที่นักเรียนประสบเกี่ยวกับการมีเสียงรบกวนขณะกำลังเรียน เนื้อหาวิชาเรียนยากเกินไป และพอใจกับผลการเรียนของตนเอง จึงเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนในการหาวิธีการสอนเพื่อให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหาวิชามากขึ้น นอกจากนี้ปัญหาด้านสังคมที่นักเรียนวัยรุ่นประสบเกี่ยวกับการไม่กล้าปรึกษาอาจารย์เมื่อมีปัญหาทั้งด้านการเรียน และส่วนตัว ลำบากใจในการพูดคุยกับอาจารย์ และเพื่อนไม่สนใจในตัวนักเรียน ดังนั้น ครู จึงควรมีความเป็นกันเองแก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดความอบอุ่นใจในการเข้าพบเพื่อขอคำปรึกษา

2. จากการวิจัยพบว่านักเรียนในกรุงเทพมหานคร มีความต้องการด้านร่างกายมากกว่าความต้องการด้านอื่นๆ ซึ่งความต้องการด้านร่างกายของนักเรียนวัยรุ่น คือ ต้องการให้ร่างกายแข็งแรง จึงเป็นแนวทางให้ครู ครูแนะแนว และผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนวัยรุ่น ให้ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพอนามัย และโภชนาการแก่นักเรียนวัยรุ่น รวมถึงการจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ออกกำลังกายด้วย นอกจากนี้ ความต้องการด้านการเรียนที่นักเรียนวัยรุ่นต้องการเกี่ยวกับ ต้องการให้ผลการเรียนดีขึ้น ต้องการให้อาจารย์หาวิธีการสอนที่ทำให้วิชาเรียนน่าสนใจ และต้องการให้อาจารย์ใช้อุปกรณ์การสอนที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจง่าย ดังนั้นนักเรียน และครูผู้สอนจึงควรปรึกษากันเพื่อหาแนวทางในการเรียนการสอนร่วมกัน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาปัญหา และเปรียบเทียบปัญหาตามตัวแปร ควรจะมีการศึกษาถึงปัญหาที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักเรียนวัยรุ่น

2. ควรศึกษาวิจัยโดยใช้วิธีการให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคล และเป็นกลุ่ม เพื่อพัฒนานักเรียนวัยรุ่นที่มีปัญหา และความต้องการด้านการเรียน ด้านร่างกาย ด้านการเงิน ด้านสังคม และด้านครอบครัว

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กิ่งแก้ว ทรัพย์พระวงศ์. (2537). ***จิตวิทยาทั่วไป***. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ที พี สแกนเนอร์

จรรยา เกษศรีสงข์. (2537). ***วิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนนายร้อยตำรวจ***. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

จรรยา เศรษฐบุตร; และคนอื่นๆ. (2541). ***รายงานการสำรวจสภาวะเยาวชนไทย พ.ศ. 2541***. นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.

จิราภา เต็งไตรรัตน์; และคนอื่นๆ. (2542). ***จิตวิทยาทั่วไป***. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

จรัมพร สุวรรณวัฒนะ. (2542). ***การสำรวจปัญหาของนักเรียนมัธยมศึกษา โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม จังหวัดปทุมธานี***. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

ฉลองรัฐ อินทรีย์; และคนอื่นๆ. (2527). ***รายงานการวิจัยเรื่อง ปัญหาและความต้องการของวัยรุ่นไทย***. กรุงเทพฯ: คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

เติมศักดิ์ คทวณิช. (2540). ***ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการเรียนและวิธีเผชิญปัญหาทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ***. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

----------. (2546). ***จิตวิทยาทั่วไป***. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.

ทองหล่อ สุวรรณกาฬ. (2531). ***จิตวิทยาวัยรุ่น***. อุบลราชธานี: ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะวิชาครุศาสาตร์ วิทยาลัยครูอุบลราชธานี.

นพดล ธีรอกนิษฐ์. (2542). ***ปัญหาด้านการเรียน ด้านส่วนตัว ด้านสังคม ของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนอุดรพิทยานุกูล จังหวัดอุดรธานี***. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร

ประยูรศรี มณีสร. (2535). ***จิตวิทยาวัยรุ่น***. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยาและแนะแนว คณะครุศาสตร์ สหรัตนโกสินทร์ วิทยาลัยครูจันทรเกษม.

ปราณี รามสูต. (2528). ***จิตวิทยาวัยรุ่น***. กรุงเทพฯ: บูรพาสาส์น.

ปิยาภัทร์ วิบูลย์ศรีสัจจะ. (2546). ***การศึกษาปัญหาการเรียน สาเหตุ และแนวทางแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี กรุงเทพมหานคร***. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

พรพิมล เจียมนาครินทร์. (2539). ***พัฒนาการวัยรุ่น***. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ แกรมมี่.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). ***วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์***. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

พิมพ์มาส ตัณฑ์เจริญรัตน์. (2532). ***ปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาวิทยาเขตเทคนิคตาก***. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก. ถ่ายเอกสาร.

มณีรัตน์ สุวรรณพรหมา. (2543, กันยายน-ธันวาคม). ปัญหาเด็กและเยาวชน. ***วารสารสุโขทัยธรรมาธิราช***. หน้า 5-14

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (ม.ป.ป.). ***เอกสารการสอนชุดจิตวิทยาทั่วไป***. กรุงเทพฯ: สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยฯ.

ราศรี ธรรมนิยม. (2539). *รายงานการวิจัยในชั้นเรียนเรื่อง* ***ความต้องการของเด็กวัยรุ่นตอนต้น***. พระนครศรีอยุธยา: ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

ลักขณา สริวัฒน์. (2545). ***สุขวิทยาจิตและการปรับตัว***. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

วัฒนา พัชราวนิช. (2534). ***เอกสารคำสอนจิตวิทยาวัยรุ่น***. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะวิชาครุศาสตร์ วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.

วัลลภา อิสรียวงศ์. (2530). ***จิตวิทยาวัยรุ่น***. นครปฐม: ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูนครปฐม.

วิรุฬห์ ทองอำภา. (2544). ***เอกสารคำสอนจิตวิทยาและการแนะแนวเด็กวัยรุ่น.*** สุราษฎร์ธานี: ศูนย์เอกสารตำรา สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2540). ***จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย***. กรุงเทพฯ: ธรรมศาสตร์.

สดใส นิยมจันทร์. (2541). ***การศึกษาปัญหาด้านการเรียน ส่วนตัวและสังคม และวิธีการเผชิญปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร***. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

สนธยา อิ่มใจ. (2536). ***การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการทางสังคมของวัยรุ่นในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา และโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษาในจังหวัดนครสวรรค์***. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาการแนะแนว). พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.

สัมภาษณ์ แก้วอาภรณ์. (2530). ***การศึกษาความต้องการพัฒนาตนของนิสิตนักศึกษาศึกษาศาสตร์ และครุศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาภาคใต้***. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. สงขลา: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา. ถ่ายเอกสาร.

สุจินต์ ยมศรีเคน. (2536). ***ปัญหาของนักศึกษาพยาบาลในวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกองงานวิทยาลัยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข ปีการศึกษา 2535***. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. (การบริหารการศึกษา). พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.

สุชา จันทร์เอม. (2540). ***จิตวิทยาพัฒนาการ***. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

----------. (2542). ***จิตวิทยาเด็กเกเร***. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุชา จันทร์เอม; และสุรางค์ จันทร์เอม. (2529). ***จิตวิทยาวัยรุ่น***. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: แพร่พิทยา.

โสภา ชูพิกุลชัย. (2529). ***ความรู้เบื้องต้นทางจิตวิทยา***. กรุงเทพฯ: คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

อำไพ อินฟ้าแสง. (2524). ***จิตวิทยาวัยรุ่น***. กรุงเทพฯ: ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อุไร สุมาริธรรม. (2545). ***จิตวิทยาการแนะแนวเด็กวัยรุ่น***. นครศรีธรรมราช: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช.

Abdul-Aziz, Ghanim. (1984, January). A Study of the Academic, Personal and Social Problems Perceived by Kuwait Undergraduate and Graduate Students, ***Dissertation Abstracts International***. (45)3 : 2053 – 2054 A

Hurlock, Elizabeth B. (1973). ***Adolescent Development***. New York: McGraw – Hill.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- แบบสอบถามปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร

แบบสอบถาม

เรื่อง การศึกษาปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามมีทั้งหมด 2 ตอน

   ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

   ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียน

2. ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา จำนวน 49 ข้อ แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการ จำนวน 53 ข้อ และแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียน จำนวน 56 ข้อ เรียงตามลำดับแบบสอบถามโดยขอให้นักเรียนตอบคำถามทุกข้อตามความรู้สึกและสถานการณ์ที่เป็นจริง ซึ่งคำตอบที่ได้จะเป็นประโยชน์และมีคุณค่าต่อการวิจัยในครั้งนี้ และคำตอบของนักเรียนจะเก็บเป็นความลับ และไม่มีผลกระทบต่อการเรียนของนักเรียน ฉะนั้นโปรดตอบตามความเป็นจริงและตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณที่นักเรียนให้ความร่วมมืออย่างดีในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นางสาวอาสยา อังสุกราน
นิสิตปริญญาโทสาขาจิตวิทยาการแนะแนว
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ❑ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียน

1. เพศ
   - ❑ ชาย
   - ❑ หญิง
2. ชั้นปีที่กำลังศึกษา
   - ❑ มัธยมศึกษาปีที่ 1
   - ❑ มัธยมศึกษาปีที่ 2
   - ❑ มัธยมศึกษาปีที่ 3
   - ❑ มัธยมศึกษาปีที่ 4
   - ❑ มัธยมศึกษาปีที่ 5
   - ❑ มัธยมศึกษาปีที่ 6
3. ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม
   - ❑ 3.00 ขึ้นไป
   - ❑ 2.00 – 2.99
   - ❑ ต่ำกว่า 2.00
4. มีพี่น้อง .....คน เป็นบุตรคนที่ .....
5. สถานภาพของครอบครัว
   - ❑ บิดามารดาอยู่ด้วยกัน
   - ❑ บิดามารดาแยกกันอยู่
   - ❑ บิดามารดาหย่าร้างกัน
   - ❑ บิดาเสียชีวิต
   - ❑ มารดาเสียชีวิต
6. รายได้ของผู้ปกครองต่อเดือน
   - ❑ 15,000 บาทขึ้นไป
   - ❑ 8,000 – 14,999 บาท
   - ❑ ต่ำกว่า 8,000 บาท

ตอนที่ 2 แบบสอบถาม ปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแต่ละข้ออย่างละเอียด โดยพิจารณาว่าท่านมีปัญหา ความต้องการ อยู่ในระดับใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตามสภาพความเป็นจริง คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด และท่านมีพฤติกรรมในการตอบสนองความต้องการอยู่ในระดับใด แล้วทำเครื่องหมาย ลงในช่องตามสภาพความเป็นจริงคือ บ่อยที่สุด บ่อย ทำบ้างไม่ทำบ้าง นานๆจึงจะทำสักครั้ง และไม่เคยทำเลย เพียงคำตอบเดียว และโปรดทำทุกข้อ

ข้อ	ปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ข้อ	ความต้องการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ข้อ	แนวทางที่นักเรียนตอบสนองความต้องการของตนเอง	บ่อยที่สุด	บ่อย	ทำบ้างไม่ทำบ้าง	นานๆจึงทำสักครั้ง	ไม่เคยทำเลย
	ปัญหาด้านการเรียน							**ความต้องการด้านการเรียน**							**แนวทางที่นักเรียนตอบสนองความต้องการด้านการเรียน**					
1	เนื้อหาวิชาที่เรียนยากเกินไป.....	...	...	...	...	...	1	(1)ต้องการเรียนเฉพาะเนื้อหาวิชาที่เป็นประโยชน์สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้.....	...	...	...	...	...	1	อ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเข้าเรียน.....	...	...	...	...	...
								(2)ต้องการให้ปริมาณเนื้อหาวิชาสัมพันธ์กับเวลาที่เรียน.....	...	...	...	...	...							
2	มีเสียงรบกวนขณะกำลังเรียน.....	...	...	...	...	...	2	ต้องการให้เสียงรบกวนลดลง.....	...	...	...	...	...	2	ปรึกษาผู้ปกครอง.....	...	...	...	...	...
3	สภาพแวดล้อมของห้องเรียนไม่เหมาะสม เช่น แสงสว่างไม่เพียงพอ การระบายอากาศไม่ดี.....	...	...	...	...	...	3	ต้องการให้สภาพแวดล้อมของห้องเรียนดีขึ้น เช่น มีแสงสว่างเพียงพอ การระบายอากาศดีขึ้น....	...	...	...	...	...	3	ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา.....	...	...	...	...	...
4	อาจารย์ไม่ยอมฟังเหตุผลของนักเรียนและดุตลอดชั่วโมงที่สอน...	...	...	...	...	...	4	ต้องการให้อาจารย์รับฟังเหตุผลของนักเรียน และไม่ดุตลอดการสอน....	...	...	...	...	...	4	พยายามหาโอกาสพูดคุยกับอาจารย์ที่สอนท่านนั้น.....	...	...	...	...	...
5	อาจารย์ใช้อารมณ์กับนักเรียนขณะที่สอน หรือเมื่อนักเรียนซักถามในสิ่งที่ไม่เข้าใจ.....	...	...	...	...	...	5	ต้องการให้อาจารย์ไม่ใช้อารมณ์ในการสอน หรือเมื่อนักเรียนซักถาม..	...	...	...	...	...	5	ปรึกษาเพื่อน.....	...	...	...	...	...

ข้อ	ปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ข้อ	ความต้องการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ข้อ	แนวทางที่นักเรียนตอบสนองความต้องการของตนเอง	เกือบทุกครั้ง	บ่อย	บางครั้งบางคราว	นานๆจึงทำสักที	ไม่เคยทำเลย
6	อาจารย์ไม่ให้ความสนใจนักเรียนอย่างทั่วถึง.....	...	...	...	...	...	6	ต้องการให้อาจารย์เปิดโอกาสในการซักถาม.....	...	...	...	...	...	6	หาโอกาสซักถามอาจารย์ในเรื่องที่ไม่เข้าใจ.....	...	...	...	...	...
7	วิธีการสอนของอาจารย์น่าเบื่อไม่น่าสนใจ.....	...	...	...	...	...	7	ต้องการให้อาจารย์หาวิธีการสอนที่ทำให้วิชาเรียนน่าสนใจ.....	...	...	...	...	...	7	พยายามบันทึกข้อความสำคัญขณะที่อาจารย์สอน.....	...	...	...	...	...
8	อาจารย์ไม่ค่อยใช้อุปกรณ์การสอนในชั่วโมงที่สอน.....	...	...	...	...	...	8	ต้องการให้อาจารย์ใช้อุปกรณ์การสอนที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจง่าย.....	...	...	...	...	...	8	ปรึกษาอาจารย์เรื่องอุปกรณ์การสอนที่อาจารย์ใช้.....	...	...	...	...	...
9	อุปกรณ์ในการเรียนการสอนไม่เพียงพอ.....	...	...	...	...	...	9	ต้องการให้มีอุปกรณ์การเรียนการสอนเพียงพอกว่านี้.....	...	...	...	...	...	9	ใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนเท่าที่มี..	...	...	...	...	...
10	ข้าพเจ้าเรียนไม่ทันเพื่อน.....	...	...	...	...	...	10	ต้องการให้เพื่อนช่วยอธิบายในสิ่งที่นักเรียนไม่เข้าใจ.....	...	...	...	...	...	10	ขอให้เพื่อนช่วยอธิบายในสิ่งที่นักเรียนไม่เข้าใจ.....	...	...	...	...	....
11	ข้าพเจ้าไม่มีสมาธิในการเรียน.....	...	...	...	...	...	11	ต้องการมีสมาธิในการเรียนมากขึ้น..	...	...	...	...	...	11	พยายามตั้งใจฟังที่อาจารย์สอน.....	...	...	...	...	...
12	ข้าพเจ้าความจำไม่ดี.....	...	...	...	...	...	12	ต้องการให้เพื่อนๆ ที่ถนัดในวิชานั้นติวให้.....	...	...	...	...	...	12	รวมตัวกับเพื่อนเพื่อติววิชาที่แต่ละคนถนัด.....	...	...	...	...	....
13	ข้าพเจ้าไม่พอใจกับผลการเรียนของตนเอง.....	...	...	...	...	...	13	ต้องการให้ผลการเรียนดีขึ้น.....	...	...	...	...	...	13	ตั้งใจเรียนให้มากขึ้น.....	...	...	...	...	...
14	ข้าพเจ้าเรียนได้ไม่ดีเท่าเพื่อน.....	...	...	...	...	...	14	(1) ต้องการมีคนช่วยสอนการบ้าน...	...	...	...	...	...	14	(1) เรียนพิเศษนอกเวลาเรียน.....	...	...	...	...	...
								(2) ต้องการกำลังใจจากเพื่อน.....	...	...	...	...	...		(2) พูดคุย ระบายออกกับเพื่อน.....	...	...	...	...	....

ข้อ	ปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ข้อ	ความต้องการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ข้อ	แนวทางที่นักเรียนตอบสนองความต้องการของตนเอง	ทุกครั้ง	บ่อย	ทำบ้างไม่ทำบ้าง	นานๆครั้ง	ไม่เคยทำเลย
15	ปัญหาอื่นๆ ด้านการเรียน(โปรดระบุ)						15	ความต้องการอื่นๆ ด้านการเรียน.....						15	แนวทางอื่นๆ ที่นักเรียนตอบสนองความต้องการด้านการเรียน.....					
	ปัญหาด้านร่างกาย							**ความต้องการด้านร่างกาย**							**แนวทางที่นักเรียนตอบสนองความต้องการด้านร่างกาย**					
1	รู้สึกว่าตนเองสูงเกินไป.....	...	...	...	...	...	1	ต้องการให้รูปร่างของตนเองสมส่วน.	...	...	...	...	...	1	ควบคุมอาหาร.....	...	...	...	...	...
2	รู้สึกว่าตนเองผอมเกินไป.....	...	...	...	...	...	2	ต้องการให้ตนเองมีส่วนสูงเพิ่มขึ้น...	...	...	...	...	...	2	อ่านหนังสือเกี่ยวกับสุขภาพ.....	...	...	...	...	...
3	รู้สึกว่าตนเองเหนื่อยง่าย อ่อนเพลียอยู่เสมอ.....	...	...	...	...	...	3	ต้องการให้ร่างกายแข็งแรง.....	...	...	...	...	...	3	เลือกรับประทานอาหารให้เหมาะสม.	...	...	...	...	...
4	ไม่พอใจกับรูปร่างของตนเอง.....	...	...	...	...	...	4	ความต้องการอื่นๆ ด้านร่างกาย.....						4	หาความรู้เกี่ยวกับโภชนาการ.....	...	...	...	...	...
5	ปัญหาอื่นๆ ด้านร่างกาย(โปรดระบุ).							.....						5	ไปพบแพทย์เพื่อขอคำปรึกษา.....	...	...	...	...	...
	.....	...	...	...	...	...		.....						6	ออกกำลังกายมากขึ้น.....	...	...	...	...	...
	.....							.....						7	ปรึกษาเพื่อน.....	...	...	...	...	...
	.....							.....						8	แนวทางอื่นๆ ที่นักเรียนตอบสนองความต้องการด้านร่างกาย.....					

ข้อ	ปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มี	ความต้องการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มี	แนวทางที่นักเรียนตอบสนองความต้องการของตนเอง	ไม่ตอบสนอง	ไม่เคย	นานๆครั้ง	บ่อยครั้ง	ไม่เคยทำเลย
	ปัญหาด้านการเงิน							**ความต้องการด้านการเงิน**							**แนวทางที่นักเรียนตอบสนองความต้องการด้านการเงิน**					
1	ได้รับเงินจากผู้ปกครองน้อย.....	...	...	...	...	...		1 ต้องการมีเงินใช้จ่ายมากขึ้น.....	...	...	...	...	...		1 ขอเงินจากผู้ปกครองมากขึ้น.....	...	.	...	...	...
2	ไม่มีเงินใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจและซื้อสิ่งของต่างๆ.....	...	...	...	...	...		2 ต้องการมีเงินใช้จ่ายเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ และซื้อสิ่งของต่างๆ.....	...	...	...	...	...		2 ยืมเงินเพื่อนเพื่อใช้จ่าย.....	...	...	...	...	...
3	มีเงินใช้จ่ายเพื่อความสนุกสนานไม่เพียงพอ.....	...	...	...	...	...		3 ต้องการใช้จ่ายเพื่อความสนุกสนานมากขึ้น.....	...	...	...	...	...		3 ใช้จ่ายเท่าที่มี.....	...	...	...	...	...
4	มีการเก็บเงินในห้องเรียนเพื่อไว้ใช้จ่ายในกิจกรรมมากเกินไป.....	...	...	...	...	...		4 ต้องการให้การเก็บเงินในห้องเรียนเพื่อไว้ใช้จ่ายในกิจกรรมลดลง.....	...	...	...	...	...		4 ปรึกษากับเพื่อนเรื่องค่าใช้จ่าย.....	...	...	...	...	...
5	ไม่มีเงินเพียงพอสำหรับการซื้อหนังสือและอุปกรณ์การเรียน.....	...	...	...	...	...		5 ต้องการมีเงินเพียงพอในการซื้อหนังสือและอุปกรณ์การเรียน.....	...	...	...	...	...		5 ขอทุนการศึกษาจากโรงเรียน.....	...	...	...	...	...
6	รายได้ของครอบครัวไม่เพียงพอกับรายจ่าย.....	...	...	...	...	...		6 ต้องการให้ครอบครัวมีรายได้เพียงพอ.....	...	...	...	...	...		6 หางานพิเศษทำ.....	...	...	...	...	...
7	พ่อ แม่ ผู้ปกครองต้องกู้ยืมเงินมาให้ใช้จ่ายในการศึกษา.....	...	...	...	...	...		7 (1) ต้องการให้ครอบครัวไม่มีหนี้สิน...	...	...	...	...	...		7 (1)ปรึกษาอาจารย์เรื่องการหารายได้พิเศษ.....	...	...	...	...	...
								(2) ต้องการทำงานพิเศษ.....	...	...	...	...	...		(2) พยายามประหยัดในการใช้จ่าย...	...	...	...	...	...
8	ปัญหาอื่นๆ ด้านการเงิน(โปรดระบุ).....							8 ความต้องการอื่นๆ ด้านการเงิน.....							8 แนวทางอื่นๆ ที่นักเรียนตอบสนองความต้องการด้านการเงิน.....					
	.....							.....							.....					
	.....							.....							.....					

ข้อ	ปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ข้อ	ความต้องการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ข้อ	แนวทางที่นักเรียนตอบสนองความต้องการของตนเอง	บ่อยที่สุด	บ่อย	ทำบ้างไม่ทำ	นานๆจึงทำสักที	ไม่เคยทำเลย
	ปัญหาด้านสังคม							**ความต้องการด้านสังคม**							**แนวทางที่นักเรียนตอบสนองความต้องการด้านสังคม**					
1	อาจารย์ไม่รับฟังปัญหาของข้าพเจ้า.	...	...	...	...	...	1	ต้องการให้อาจารย์รับฟังปัญหา.....	...	...	...	...	...	1	ปรึกษาเพื่อน ระบายให้เพื่อนฟัง.....	...	...	...	...	...
2	ไม่กล้าปรึกษาอาจารย์เมื่อมีปัญหาทั้งด้านการเรียน และส่วนตัว.....	...	...	...	...	...	2	ต้องการความกล้าในการเข้าพบอาจารย์.....	...	...	...	...	...	2	พยายามพูดคุยกับอาจารย์บ่อยๆ.....	...	...	...	...	...
3	ลำบากใจในการพูดคุยกับอาจารย์	...	...	...	...	...	3	ต้องการให้อาจารย์มีความเป็นกันเองกับนักเรียน.....	...	...	...	...	...							
4	เพื่อนไม่เข้าใจในตัวข้าพเจ้า.....	...	...	...	...	...	4	ต้องการให้เพื่อนเข้าใจในตัวข้าพเจ้า.	...	...	...	...	...	3	พยายามเข้าไปพูดคุยกับเพื่อนๆ.....	...	...	...	...	...
5	เพื่อนไม่ให้ความสนใจข้าพเจ้า.....	...	...	...	...	...	5	ต้องการให้เพื่อนสนใจข้าพเจ้า.....	...	...	...	...	...	4	พยายามเข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อนๆ..	...	...	...	...	...
6	ไม่มีเพื่อนสนิทที่จะปรึกษาเรื่องต่างๆได้.....	...	...	...	...	...	6	ต้องการมีเพื่อนสนิทที่จะปรึกษาเรื่องต่างๆ ได้.....	...	...	...	...	...	5	ให้ความสนใจ และให้ความสนิทสนมกับเพื่อนๆ.....	...	...	...	...	...
7	เพื่อนๆไม่รับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า.....	...	...	...	...	...	7	ต้องการให้เพื่อนรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า.....	...	...	...	...	...	6	พูดกับเพื่อนดีๆ โดยไม่ใช้อารมณ์.....	...	...	...	...	...
8	ไม่สามารถเข้ากับเพื่อนได้.....	...	...	...	...	...	8	ต้องการให้เพื่อนยอมรับในตัวข้าพเจ้า	...	...	...	...	...	7	พยายามทำตัวให้เข้ากับเพื่อนๆ ได้..	...	...		...	...
9	เพื่อนชอบล้อให้ข้าพเจ้าได้รับความอับอาย.....	...	...	...	...	...	9	ต้องการให้เพื่อนหยุดล้อข้าพเจ้า.....	...	...	...	...	...	8	ทำเฉยๆ เดี๋ยวเพื่อนก็หยุดล้อไปเอง..	...	...	...	...	...
10	เพื่อนมักจะนินทาข้าพเจ้า.....	...	...	...	...	...	10	ต้องการให้เพื่อนหยุดนินทา.....	...	...	...	...	...	9	บอกให้เพื่อนหยุดนินทา.....	...	...	...	...	...
11	ข้าพเจ้ามีความคิดเห็นไม่ตรงกับเพื่อนเสมอ.....	...	...	...	...	...	11	ต้องการความเข้าใจกันในหมู่เพื่อน..	...	...	...	...	...	10	พยายามรับฟังความคิดเห็นของเพื่อน.....	...	...	...	...	...

ข้อ	ปัญหา	ประจำ	บ่อย	ปานกลาง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย	ข้อ	ความต้องการ	ประจำ	บ่อย	ปานกลาง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย	ข้อ	แนวทางที่นักเรียนตอบสนองความต้องการของตนเอง	ประจำ	บ่อย	ปานกลาง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคย
12	ข้าพเจ้ามีเรื่องทะเลาะกับเพื่อนเสมอ	...	...	...	...	...	12	(1) ต้องการคืนดีกับเพื่อนเมื่อทะเลาะกัน	...	...	...	...	...	11	(1) ขอโทษเพื่อนเมื่อมีการทะเลาะกัน	...	...	...	...	...
								(2) ต้องการให้เพื่อนไม่ใช้อารมณ์ในการคุยกัน.....	...	...	...	...	...		(2) บอกกับเพื่อนให้คุยกันดีๆ อย่าใช้อารมณ์.....	...	...	...	...	...
								(3) ต้องการมีคนให้คำปรึกษา.....	...	...	...	...	...		(3) ระบายออกโดยการทำกิจกรรมอื่นที่นักเรียนสนใจ.....	...	...	...	...	...
13	ปัญหาอื่นๆ ด้านสังคม(โปรดระบุ)...						13	ความต้องการอื่นๆ ด้านสังคม.....						12	แนวทางอื่นๆ ที่นักเรียนตอบสนองความต้องการด้านสังคม.....					
	.....							.....							.....					
	.....							.....							.....					
	.....							.....							.....					
	.....							.....							.....					
	ปัญหาด้านครอบครัว							**ความต้องการด้านครอบครัว**							**แนวทางที่นักเรียนตอบสนองความต้องการด้านครอบครัว**					
1	ข้าพเจ้าทะเลาะกับสมาชิกในครอบครัวอยู่เสมอ.....	...	...	...	...	...	1	ต้องการคืนดีกับสมาชิกในครอบครัวเมื่อทะเลาะกัน.....	...	...	...	...	...	1	ปรึกษาเพื่อน เล่าให้เพื่อนฟัง.....	...	...		...	...
2	สมาชิกในครอบครัวไม่เข้าใจข้าพเจ้า.....	...	...	...	...	...	2	ต้องการให้สมาชิกในครอบครัวเข้าใจในตัวข้าพเจ้า.....	...	...	...	...	...	2	อธิบายให้สมาชิกในครอบครัวเข้าใจ.	...	...	...	...	...
3	สมาชิกในครอบครัวไม่รับฟังปัญหาของข้าพเจ้า.....	...	...	...	...	...	3	ต้องการให้สมาชิกในครอบครัวรับฟังปัญหาของข้าพเจ้า.....	...	...	...	...	...	3	พยายามพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวเมื่อมีปัญหา.....	...	...	...	...	...
4	สมาชิกในครอบครัวต่างคนต่างอยู่ไม่สนใจกัน.....	...	...	...	...	...	4	ต้องการให้สมาชิกในครอบครัวสนใจซึ่งกันและกัน.....	...	...	...	...	...	4	พยายามพูดคุย เอาใจใส่สมาชิกในครอบครัว.....	...	...	...	...	...

ข้อ	ปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มี	ความต้องการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มี	แนวทางที่นักเรียนตอบสนองความต้องการของตนเอง	ใช่เสมอ	ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ใช่	ไม่เคย
5	ข้าพเจ้าไม่มีกิจกรรมร่วมกับสมาชิกในครอบครัว.....							5	ต้องการให้สมาชิกในครอบครัวมีกิจกรรมร่วมกัน.....						5	พยายามชวนสมาชิกในครอบครัวทำกิจกรรมร่วมกันเมื่อมีเวลา.....					
6	สมาชิกในครอบครัวไม่ให้ความสนใจข้าพเจ้า.....							6	ต้องการให้สมาชิกในครอบครัวเอาใจใส่ข้าพเจ้า.....						6	เขียนระบายความรู้สึกลงในกระดาษ.					
7	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าตนเองไม่มีความสำคัญในบ้าน.....							7	ต้องการให้สมาชิกในครอบครัวให้ความสำคัญกับข้าพเจ้า.....						7	หาโอกาสบอกความรู้สึกของตนเองให้สมาชิกในครอบครัวรู้.....					
8	พ่อ แม่ ทะเลาะกันอยู่เสมอ.....							8	ต้องการให้พ่อ แม่ เลิกทะเลาะกัน...						8	บอก พ่อ แม่ ให้เลิกทะเลาะกัน.....					
9	พ่อ แม่ ผู้ปกครองของข้าพเจ้าไม่รับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า.....							9	ต้องการให้พ่อ แม่ ผู้ปกครองให้โอกาสในการแสดงความคิดเห็น.....						9	พยายามหาโอกาสแสดงความคิดเห็น.....					
10	พ่อ แม่ ผู้ปกครองของข้าพเจ้าเข้มงวดกวดขันเกินไป.....							10	ต้องการให้พ่อ แม่ ผู้ปกครองไม่เข้มงวดกวดขันเกินไป.....						10	พยายามประพฤติตนให้เป็นที่พอใจของพ่อ แม่ ผู้ปกครอง.....					
11	พ่อ แม่ ผู้ปกครองไม่ค่อยมีเวลาพูดคุย ให้คำปรึกษากับข้าพเจ้า.....							11	ต้องการให้ พ่อ แม่ ผู้ปกครองมีเวลาพูดคุย ให้คำปรึกษากับข้าพเจ้ามากขึ้น.....						11	ขอร้องให้ พ่อ แม่ ผู้ปกครองมีเวลาให้ตนเองมากขึ้น.....					
12	พ่อ แม่ ผู้ปกครองของข้าพเจ้า. ชอบบังคับอยู่เสมอ.....							12	ต้องการให้พ่อ แม่ ผู้ปกครองเลิกบังคับในเรื่องต่างๆ.....						12	(1) ทำทุกอย่างเป็นปกติ ถึงอย่างไรพ่อ แม่ ผู้ปกครองคงไม่เลิกบังคับ.....					
																(2) ขอร้องให้ พ่อ แม่ ผู้ปกครองเลิกบังคับ					
																(3) ปรึกษาเพื่อน เล่าให้เพื่อนฟัง.....					

ข้อ	ปัญหา	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ชี้	ความต้องการ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ชี้	แนวทางที่นักเรียนตอบสนองความต้องการของตนเอง	ไม่ต้องการ	ไม่ต้องการ	ไม่แน่ใจ	ต้องการ	ไม่เคยทำเลย
13	ปัญหาอื่นๆ ด้านครอบครัว(โปรดระบุ)						13	ความต้องการอื่นๆ ด้านครอบครัว...						13	แนวทางอื่นๆ ที่นักเรียนตอบสนองความต้องการด้านครอบครัว.....					

ภาคผนวก ข

- การหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร

ตาราง 58 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามปัญหา ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร โดยใช้ Corrected Item Total

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
ด้านการเรียน		ด้านสังคม	
1	.4209	1	.4990
2	.2089	2	.3568
3	.1727	3	.5084
4	.3109	4	.6006
5	.4584	5	.6998
6	.4796	6	.5597
7	.2511	7	.5669
8	.2671	8	.5839
9	.3412	9	.4875
10	.4678	10	.4546
11	.2885	11	.5050
12	.3028	12	.4893
13	.3690	**ด้านครอบครัว**	
14	.3541	1	.6494
ด้านร่างกาย		2	.6569
1	.3423	3	.6793
2	.2653	4	.6740
3	.3167	5	.5493
4	.3339	6	.6719
ด้านการเงิน		7	.6605
1	.5780	8	.5603
2	.4932	9	.5714
3	.3369	10	.4770
4	.4400	11	.5599
5	.5979	12	.6099

ตาราง 58 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
ด้านการเงิน			
6	.5889		
7	.5676		

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .9387

ตาราง 59 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามความต้องการ ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร โดยใช้ Corrected Item Total

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
ด้านการเรียน		**ด้านสังคม**	
1	.2056	1	.4096
2	.4014	2	.3590
3	.4065	3	.5268
4	.4551	4	.6891
5	.5403	5	.6747
6	.5526	6	.6760
7	.2580	7	.6817
8	.5202	8	.7097
9	.5272	9	.5846
10	.4152	10	.6059
11	.4774	11	.5868
12	.5227	12	.4133
13	.3900	13	.4580
14	.5246	14	.5350

ตาราง 59 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
ด้านการเรียน		ด้านครอบครัว	
15	.3184	1	.5770
16	.3939	2	.6352
ด้านร่างกาย		3	.5218
1	.2911	4	.5853
2	.4199	5	.6065
3	.4771	6	.6373
ด้านการเงิน		7	.6665
1	.5624	8	.5157
2	.5628	9	.5822
3	.3762	10	.7274
4	.3883	11	.7300
5	.5694	12	.7504
6	.4744		
7	.3359		
8	.2463		

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .9517

ตาราง 60 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามแนวทางในการตอบสนองความต้องการ ของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร โดยใช้ Corrected Item Total

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
ด้านการเรียน		**ด้านสังคม**	
1	.1803	1	.3186
2	.4885	2	.5980
3	.3956	3	.4020
4	.3427	4	.2512
5	.4536	5	.4007
6	.3940	6	.3156
7	.3431	7	.5460
8	.3983	8	.3786
9	.3736	9	.5678
10	.4781	10	.3860
11	.3489	11	.5175
12	.5819	12	.4630
13	.3974	13	.3705
14	.2401	ด้านครอบครัว	
15	.2863	1	.3372
ด้านร่างกาย		2	.2784
1	.5421	3	.3815
2	.4791	4	.5978
3	.3711	5	.5219
4	.2800	6	.5280
5	.5023	7	.4415
6	.3982	8	.5662
7	.4931	9	.4894

ตาราง 60 (ต่อ)

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	**ข้อที่**	ค่าอำนาจจำแนก
ด้านการเงิน		ด้านครอบครัว	
1	.5156	10	.5386
2	.1902	11	.3680
3	.2908	12	.4591
4	.4651	13	.5354
5	.2545		
6	.2434		
7	.1495		
8	.2697		

ความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .9232

ภาคผนวก ค

- รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือการวิจัย
- หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ
- หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย
- หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจแบบสอบถาม

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นันทนา วงษ์อินทร์
   ภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์
   มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
2. อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา
   ภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์
   มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
3. อาจารย์มณฑิรา จารุเพ็ง
   ภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์
   มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5731, 5618

ที่ ศธ 0519.12/1314 วันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวอาสยา อังสุกราน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร" โดยมี ศาสตราจารย์ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และ รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นันทนา วงษ์อินทร์ อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และ อาจารย์มณฑิรา จารุเพ็ง เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามการศึกษาปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามให้ นางสาวอาสยา อังสุกราน และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/1337

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

7 กุมภาพันธ์ 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดอินทาราม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวอาสยา อังสุกราน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร" โดยมี ศาสตราจารย์ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และ รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 จำนวน 100 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามการศึกษาปัญหา ความต้องการ และแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวอาสยา อังสุกราน ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-4932024

ที่ ศธ 0519.12/ 4530

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

13 มิถุนายน 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดนวลนรดิศ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวอาสยา อังสุกราน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาปัญหาความต้องการและแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร" โดยมี ศาสตราจารย์ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และ รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 จำนวน 1 ห้องเรียน ตอบแบบสอบถามการศึกษาปัญหาความต้องการและแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น ในระหว่างเดือนมิถุนายน 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวอาสยา อังสุกราน ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-4932024

ที่ ศธ 0519.12/ 4521

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

13 มิถุนายน 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมวัดบึงทองหลาง

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวอาสยา อังสุกราน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาปัญหาความต้องการและแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร", โดยมี ศาสตราจารย์ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และ รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 จำนวน 1 ห้องเรียน ตอบแบบสอบถามการศึกษาปัญหาความต้องการและแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น ในระหว่างเดือนมิถุนายน 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวอาสยา อังสุกราน ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-4932024

ที่ ศธ 0519.12/ 4524

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

13 มิถุนายน 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวิทยา 2

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวอาสยา อังสุกราน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาปัญหาความต้องการและแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร" โดยมี ศาสตราจารย์ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และ รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 จำนวน 1 ห้องเรียน ตอบแบบสอบถามการศึกษาปัญหาความต้องการและแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น ในระหว่างเดือนมิถุนายน 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวอาสยา อังสุกราน ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-4932024

ที่ ศธ 0519.12/ 4525

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

13 มิถุนายน 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบางกะปิ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวอาสยา อังสุกราน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาปัญหาความต้องการและแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร" โดยมี ศาสตราจารย์ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และ รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 จำนวน 1 ห้องเรียน ตอบแบบสอบถามการศึกษาปัญหาความต้องการและแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น ในระหว่างเดือนมิถุนายน 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวอาสยา อังสุกราน ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-4932024

ที่ ศธ 0519.12/ 4527

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

13 มิถุนายน 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดรางบัว

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวอาสยา อังสุกราน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาปัญหาความต้องการและแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร" โดยมี ศาสตราจารย์ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และ รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 จำนวน 1 ห้องเรียน ตอบแบบสอบถามการศึกษาปัญหาความต้องการและแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น ในระหว่างเดือนมิถุนายน 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวอาสยา อังสุกราน ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-4932024

ที่ ศธ 0519.12/ 4528

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

13 มิถุนายน 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดประดู่ในทรงธรรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวอาสยา อังสุกราน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาปัญหาความต้องการและแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร" โดยมี ศาสตราจารย์ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และ รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 จำนวน 1 ห้องเรียน ตอบแบบสอบถามการศึกษาปัญหาความต้องการและแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น ในระหว่างเดือนมิถุนายน 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวอาสยา อังสุกราน ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-4932024

ที่ ศธ 0519.12/ 4523

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

13 มิถุนายน 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนมักกะสันพิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวอาสยา อังสุกราน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาปัญหาความต้องการและแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร" โดยมี ศาสตราจารย์ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และ รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 จำนวน 1 ห้องเรียน ตอบแบบสอบถามการศึกษาปัญหาความต้องการและแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น ในระหว่างเดือนมิถุนายน 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวอาสยา อังสุกราน ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-4932024

ที่ ศธ 0519.12/ 4522

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

13 มิถุนายน 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดสังเวช

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวอาสยา อังสุกราน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาปัญหาความต้องการและแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร" โดยมี ศาสตราจารย์ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และ รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 จำนวน 1 ห้องเรียน ตอบแบบสอบถามการศึกษาปัญหาความต้องการและแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น ในระหว่างเดือนมิถุนายน 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวอาสยา อังสุกราน ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-4932024

ที่ ศธ 0519.12/ 4521

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

13 มิถุนายน 2548

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนราชวินิต มัธยม

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวอาสยา อังสุกราน นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาปัญหาความต้องการและแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร" โดยมี ศาสตราจารย์ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ และ รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำปริญญานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 – 6 จำนวน 1 ห้องเรียน ตอบแบบสอบถามการศึกษาปัญหาความต้องการและแนวทางในการตอบสนองความต้องการของนักเรียนวัยรุ่น ในระหว่างเดือนมิถุนายน 2548

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวอาสยา อังสุกราน ได้เก็บข้อมูลในการทำปริญญานิพนธ์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญสิริ จีระเดชากุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 02-664-1000 ต่อ 5618, 5731

หมายเหตุ : ต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ มือถือ 01-4932024

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	อาสยา อังสุกราน
วันเดือนปีเกิด	24 มีนาคม 2520
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลศิริราช กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	367/5 ถ.พัฒนาการ แขวงปากคลองภาษีเจริญ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพฯ
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2531	จบการศึกษาขั้นประถมศึกษา จาก โรงเรียนสถาพรศึกษา
พ.ศ. 2537	จบการศึกษาขั้นมัธยมศึกษา จาก โรงเรียนสตรีวัดอัปสรสวรรค์
พ.ศ. 2541	วท.บ. (เกษตรศาสตร์) จาก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
พ.ศ. 2549	กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ